Title	KAMIKA-AGAMAM – Part II
Language	SANSKRIT
Script	GRANTHA, TAMIL
Courtesy	THE HIMALAYAN ACADEMY
Publication	THE SOUTH INDIAN ARCHAKAR ASSOCIATION
Source	

உ

சிவமயம்

2-வது மந்த்ராவதாரபடல சந்த்ரிகை

— :: —

இனி, மந்த்ரங்களினுத்தாரத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்; மந்த்ரமில்லாமற் கிரியையில்லை.

மந்-த்ரம் என்பது மநநம்-த்ராணம் என்னும் இரண்டு சொற்களின் புணர்ச்சி. இவை முறையே யாவத்தையு மறியுந்தன்மை-சம்சாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடத்தக்கது என்னும் பொருளுடையன. அதாவது, யாவத்தையு மறியுந்தன்மையும் சம்சாரப் பெருங்கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் காப்பாற்றுந் தர்மமுள்ளதாதலால் மந்த்ரமென்று சொல்லப்படும்.

மந்த்ரமானது வாச்ய வாசகமென்னும் பிரிவா லிரண்டுருவமாகும்.

வாசகம் - வாக்கின் ஸ்வரூபம்
வாச்யம் - அதன் லக்ஷண வடிவம்

வாசக லக்ஷணையால் வாச்யத்தின் [ஐக்யம்] பொருளைக் காட்டும். [நினைத்த பொருளைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலும், பிறர் தெரிவித்ததனைத் தாமுள்ளுணர்தலும்.]

நாதம் மந்த்ர மென்று சொல்லப்படும். அந்தநாதம் பரனிடத்துத் தோன்றும், நாதத்தில் பிந்து தோன்றும், பிந்துவில் [அச்சு] உயிரெழுத்துத் தோன்றும், அவ்வுயிரெழுத்தில் [நெடில் குறிலென்னும்] இரண்டிரண்டு பிரிவு தோன்றும், அவற்றின் பிரிவு பதின்மூன்று.

[ஜீவாக்ஷரம்] ஆதாரமென்னும் பெயருள்ள உயிர்கள் பதினாறு.

ககாரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடல்போ லொத்திருக்கின்றன. அவ்வுடலென்னும் மெய்யெழுத்து முப்பத்திநான்கு.

இவ்வக்ஷர சமூஹங்களினாற் ப்ராணவாயுவினுபாதி பேதத்தாற் சமஸ்த சப்தங்களும் வ்யாபரிக்கப்படுகின்றன. அவ் வக்ஷரங்களாலே பர அபர சாத்திரங்க ளேற்படுகின்றன.

ஒன்பது பகுப்பாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட ஐம்பதெழுத்துக்களையுடைய நாதம், விரிவால் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தைந்து.

வர்ணமென்னு மக்ஷரங்கள் ஒன்பது பகுப்பாய் நிச்சயிக்கப்பட்டன.

ப்ராம்மணோத்தமர்களே! ப்ரதிபத சிவநாமங்களால் நாதம் சொல்லப்பட்டது. அது, தூல சூக்கும பரமென்று மூன்று பிரிவையுடையது.

சப்த ஞானங்களை யுணர்ந்தனுபவிக்கு மான்மா சமஸ்தப்ராணிகளி னிருதயத் திருக்கின்றது.

தத்வதரிசிகளின் அநுஷ்டாநத்தில் மாத்ருகையானது ஐம்பது ருத்ர ருத்ரி பேதங்களோ டிருப்பதாக வறியத் தக்கது.

ருத்ர ருத்ரிகளின் பெயர் அடியிற் கூறப்படும். (பக்கம் சுரு)

அந்தணர்களே! பிறகு வர்ணங்களைப் பெருக்குவதால் மாத்ருகையின் பிரிவு கூறப்படும். அற்றாக,

ருஷிகள் :—கருணாநிதியாகிய பகவானே! உலகத்திற் ப்ராணிகள் குறைந்தபலம் அற்பாயுசு இழிதொழில் மயக்கம் பெரிதாகிய கர்வம் பேராசை விரோதம் முதலியவைகளோடு கூடினவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; சத்திநிபாதமுள்ளவர்களு மில்லாதவர்களுமா யுள்ள அவர்களுக் கெவ்விதம் தகுதியோ அவ்விதமா யநேகப் பிரகாரமாக மந்த்ரத்தினுற்பத்தி கூறவேண்டும்.

பரமசிவம் :—எவ்வெவ்விதமாய்ச் சுகமான மோக்ஷோபாயமான துண்டாகுமோ அவ்வம் முறைமையிற் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்கின்றேன், கேட்பீர்களாக!

சிந்தாமணி மந்த்ரம் - கரு½-முதல்-உசு½-வரை,

காலாந்தக மந்த்ரம் - உஎ½-முதல்-சஅ-வரை மூலஸ்லோகத்திற் றெளிக.

புத்திமானுயுள்ள சிவபக்த சிவத்வஜ மாணாக்கருக்குக் கந்த புஷ்ப முதலியவைகளாற் சக்ரத்தைப் பூஜித்துக் காட்டற்பாலது.

ச்ரேஷ்டமாகிய மந்த்ரத்தை குருவினுடைய ஆஞ்ஞையை முன்னிட்டு க்ரஹிக்க வேண்டும். அவ்விதமன்றி யாதொரு மந்த்திரம் க்ரஹிக்கப்படுமோ, அதை ஜபிக்கில் விபரீதத்தைத் தரும்.

ப்ருதிவ்யாதி சிவதத்வம் வரை பாவனையையுடைய அம்மந்த்ரத்தை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தினின்றும் விடப்படுகிறான்.

சித்திரைமுதற் பங்குனிமாத விறுதிவரை ப்ரணவ முதலிய வொவ்வோ ரக்கரங்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

தீர்கபூர்வமான வவ் வக்ரங்கள் சக்ர நாபிகமல தளங்களி லிருக்கின்றன, அவைகளை யறிந்து சேகரித்து இவ்விதமாய் த்யாநித்து ஜபித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு நாளாவது அவசயம் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ருத்ரமந்த்ர சக்ரம்;-யக்ஷரக்ஷோக்ரஹங்களுக்கு [௫௪ - ௧௫௨] ஸ்லோகங்களிற் கூறிய ப்ரகாரம் [37] ரேகைகளோ டுபயோகித்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகாமந்த்ர பலன்:—இந்த மந்த்ர சாஸ்த்திரத்திற் சகல மந்த்ரங்கட்கு மிது முதன்மையாகும். அந்த மாத்ருகையை ருத்ர ருத்ரிகளோடு கூடினதாயாவது தனியேயாவது அப்யசிக்க வேண்டும். இம் மாத்ருகையால் சகல சித்திகளு முண்டாம். ஆதலா லிதனை மனதிற் பதிந் துச்சரித்தல் அத்யவச்யகம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! இனி மாலா மந்த்ரமுறையைச் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

சிவத்திற்கு ஆதிசத்தியும் சாதாக்யத்திற்கு மனோன்மனியும் மஹேசருக்கு பவாநியும் ஆக சக்திகள் மூவிதமாய்க் கொள்ளப்படும். ௧௫௮1/2 – ௧௫௯1/2இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களை யுணர்க. இதர சகல சக்திகளுக்கு, அதனதன் நாமாக்ஷரங்களைக் கூறப்படும்.

பிறகு மேளாமந்த்ரமென்று சொல்லப்பட்ட மாலா மந்த்ர சக்திகளின் மந்த்ர சமூஹங்களைக் கேட்பீர்களாக. ௧௬௧-௧௬௨,ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களைத் தெளிக.

மேளாமந்த்ர ஜபத்தில் ஒவ்வோர் மந்த்ரங்களினும் குருவையும் ஐம்பது மந்த்ராக்ஷரங்களையும் உச்சரித்து, முதலில் ஜபவிதியில் மாத்ருகையோடு மந்த்ரத்தைச் சேர்த்து, அதன்பின் நடுவிலு முடிவிலு மவ்வாறே மாத்ருகையோடு உச்சரித்தல் வேண்டும். அப்படி உச்சரிப்பவ னெவ்வெக் காரியங்களை யிச்சிக்கிருனே, மிகவு மொப்பில்லாத அவ்வக்காரியங்களை அடைகின்ருன்.

ப்ரசித்தமான அந்த மாலாமந்த்ரங்கள் பத்தக்ஷரங்கள் முதலிருபதக்ஷரங்கள்வரை யுடையன. பத்திற் குறைந்தவை பீஜமெனப்படும்.

மாலாமந்த்ர மெப்போதும் விருத்தாப்யத்தில் பலந்தரும், மந்த்ரங்கள் யௌவனத்திற் பலன்தரும், பூத முதலிய மந்த்ரங்கள் பால்யத்தில் முன்சொன்னவற்றிற் குறைந்த பலனைத்தரும்.

ஸ்வாஹா நம: என்பவையும் சேஷ பதங்களும் ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸக லிங்கங்கள்.

சேஷபதங்க ளென்பதனல் ஹும்படாந்தங்களுமெனக்கொள்க.

அன்றியும் மந்த்ரம் பும் லிங்கமும் வித்யா ஸ்த்ரீ லிங்கமென்பதும், இவற்றில் ஹும்படாந்தங்கள் பும்லிங்கம், ஸ்வாஹா ஸ்த்ரீலிங்கம், நம: நபும்ஸக லிங்க மென்பதும் அதிகபாடத்திற் காண்க.

வச்ய உச்சாடன விஷப்ரயோக முதலிய இழிதொழில்களில் புருஷ தெய்வங்களும், வ்யாதி நிவாரணத்தில் ஸ்த்ரீ தெய்வங்களும் இதரகர்மங்களில் நபும்ஸக தெய்வங்களும் ப்ரயோகிக்கத் தக்கவை.

இனி, ௧௬௭-முதல்-௧௭௩1/2-ஸ்லோகங்கள் வரை கூறியுள்ள மந்த்ரங்களால் கற்பனு சமூஹங்களுடைய அநுகூல சித்தியின் பொருட்டுபாசித்தல் வேண்டும். அற்ருக,

எந்த சாதகனுக்கு எந்த மந்த்ரங் கைகூடுகின்றதோ அந்த மந்த்ர மவனுக்குச் சித்தியைக் கொடுக்கும். நிற்க,

பதினறு ரேகாஸ்வரூபங்களோடு கூடின ஸ்வஸ்திக சக்ரத்தில் வர்ணவிந்யாசத்தை யெழுதி சங்கரரை த்யாநித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மந்த்ரங்கள் சாதகனுக்கு முதலெழுத்திலிருந்து, சித்த சாத்யாதி கற்பனையால் சித்தம் சாத்யம் ச்வசித்தம் அரியென நான்குவித பகுப்புடையன. அவையே மீண்டும் மந்த்ர முதலிலிருந்து மந்த்ராந்தங்கள் வரை ஒவ்வொன்றும் நன்னுன்கு பகுப்பினவாய் பதினறு விதப்படும். அந்தக் கற்பனை சித்தசித்தம் சித்தசாத்யம் சித்தஸ்வசித்தம் சித்தாரி என்ப. இவை போன்று சாத்யாதி முதலியனவும் கொள்க. அவை வருமாறு:—சாத்யசித்தம் சாத்யசாத்யம் சாத்யஸ்வசித்தம் சாத்யாரி எனவும், ஸ்வசித்தசித்தம் ஸ்வசித்தசாத்யம் ஸ்வசித்தஸ்வசித்தம் ஸ்வசித்தாரி எனவும், அரிசித்தம் அரிசாத்யம் அரிஸ்வசித்தம் அரிஅரி எனவுமாம்.

சாதகருக்கு, சித்தம் ஜபத்தா லிஷ்ட பலத்தைக் கொடும்பது.

சாத்யம் ஜப தர்ப்பணங்களா லிஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பது.

ஸ்வசித்தம் பாடமாத்திரத்தால் இஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பது.

ரிபு என்னும் அரி கெடுதலையைக் கொடுப்பது.

சத்ருபீஜங்களதிகமான மந்த்ரம் நாசத்தைத் தரும்.

ஆசாரசம்பன்னனும் சிவபக்தி மானுமாயுள்ள புத்ரன் அல்லது சிஷ்யனுக்கு, குருவினல் மந்த்ரங் கொடுக்கத்தக்கது. பின்பு குருவான வரந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரமுறை ஜபித்தல் வேண்டும்.

புத்ரனிட முபதேசிக்கப்பட்டதும் அகஸ்மாத்தாகிய வ்யாஜத்தினு லடையப்பட்டதும் சாஸ்த்ரரூபமாய் க்ரஹிக்கப்பட்டதுமான மந்த்ரம் ஜபித்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாய் கிடைக்கப்பட்டதை ஜபிக்கின் கெடுதி செய்வதாகும்.

முதன்மையாகிய க்ரியை சித்திக்கும்படி, மந்த்ரத்தைக் காப்பாற்றும் சாதகாசிரியன் ஜபித்தல் வேண்டும். அந்த ஸாதநத்தைப் பார்க்கினும் மந்த்ரங்களே எல்லாவிடங்களிலும் சித்தியைக் கொடுக்கும். [மந்த்ரம் விசேஷமென்றபடி]

ஏகாக்ஷர மந்த்ரம் பத்துலக்ஷ ஜபங்களாற் சித்தியைக் கொடுக்கும். மந்த்ரத்தி லெழுத்ததிகமானுல் வரிசையா யுக்தியினுல் ஜபத்தின் சம்க்ஷேபமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு பீஜாக்ஷர ஜபம் முன்னிலிரண்டு மூன்றுபங்கதிகமான தொகையாற் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாரூப மந்த்ரத்திற்கு ஜபத்தின் தொகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜபசங்க்யை சொல்லப்படாத மந்த்ரத்திற்கு ஜபமெட்டு லக்ஷம்.

அபிஷேக விதியில் ஜபத்தைப் பார்க்கினும் ஹோமம் பத்திலொரு பங்கும், பூஜை ஜப ஹோம முதலான அங்கங்கள் மூலத்தில் பத்திலொரு பங்கும் செய்யத்தக்கவை.

மந்த்ரங்கள் [பிறர் கேட்கும்படி] வெளிப்பட உச்சரிப்பதினும் [பிறர் கேட்காதபடி] மெதுவாயுச்சரிப்பது விசேஷம், அந்த லகுவுச்சரிப்பினும் மாநதமா யுச்சரிப்பது [எண்ண மாத்ரமா யுச்சரிப்பது] விசேஷம். கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாய் ஜபமுதலானவை செய்தல் வேண்டும்.

சகலமந்த்ரங்களும் காலைப்போதிலேயே க்ரஹிக்கத் தக்கவை. அக்காலத்தி லிதத்தைத் தரும்.

2-வது, மந்த்ரோத்தார படலசந்த்ரிகை முற்றும்.

—ஃ—

ருத்ரருத்ரி நாமங்கள்[1]

1	ஸ்ரீகண்டர்	பூர்ணோதரி
2	அநந்தர்	விரசேனி
3	ஸூக்ஷ்மர்	சால்மலீ
4	திரிமூர்த்தி	லோலாக்ஷி
5	அமரேசர்	வர்த்துளாக்ஷி
6	அரபீஜர்	தீர்க்கநாசிகை
7	பராபூதி	தீர்க்கமுகி
8	திதீசர்	கோமுகி
9	தாணுகர்	தீர்த்தசிம்சு
10	ஹரர்	குண்டோதரி
11	புவுரீகர்	அர்த்தகேசி
12	சத்யோஜாதர்	விகிர்தமுகி
13	அநுக்ரஹர்	ஜ்வாலாமுகி
14	ஈசுவரர்	உலூகமுகி
15	அக்ரூரர்	ஸ்ரீமுகி
16	மஹாசேநர்	வித்யாமுகி
17	க்ரோதசர்	சரஸ்வதி
18	சண்டேசர்	மகாகாளி
19	பஞ்சாந்தகர்	சர்வசித்தி
20	சிவோத்தமர்	சமந்மிதி
21	ஏகருத்ரர்	கௌரி
22	கூர்மர்	த்ரிலோக்யை
23	ஏகநேத்ரர்	வித்யை
24	சதுராநநர்	மந்த்ரசத்தி
25	அஜேசர்	ஆத்மசத்தி
26	சரு	பூதமா
27	சோமேச்வரர்	தேவாம்போதரி
28	லாங்குலி	திராவிணி

1. இவ்விதம் மூலசுலோகத்தில் காணப்படவில்லை.

29	தாருகர்	நகரீகேசரி
30	அர்த்தநாரீச்வரர்	மஞ்சரிரூபிணி
31	உமாகாந்தர்	விரைசேகாரோதரி
32	ஆஷாடி	பூதாதினி
33	டிண்டி	பத்ரகாளி
34	அத்ரி	யோகிநி
35	மீநர்	சங்கினி
36	மேஷர்	கர்ச்சிநி
37	லோஹிதர்	காளராத்ரி
38	சகிஸ்தர்	கூர்த்தந்ய கபர்த்திநி
39	கலண்டர்	வாசந்மயை
40	த துவிலண்டர்	சயை
41	மஹாதாளர்	சமூகை
42	வாலி	டஸ்வரியை
43	புஜங்கேசர்	ரேவதி
44	பிநாகேசர்	மாதவி
45	கஷ்கசர்	வாருணி
46	பகர்	ரக்ஷோவதரணி
47	ஸ்வேதர்	சதாசைலக்ஷ்மி
48	ப்ருகு	பிநாகி
49	லகுலி	வ்யாபிநி
50	சிவர்	மாயாநநி
51	சம்வர்த்தர்	வித்யை

இந்த ருத்ரருத்ரிகள், சுத்தவித்யா தத்துவத்தில் வாம, சேஷா, ருத்ரீ, காலீ, கலவிகரணீ, பலவிகரணீ, பலப்ரமதநீ, சர்வபூததமநீ, மநோந்மநீ, த்ரிகுணீ, ப்ரம்மவேதாளீ, தாணுமதீ, அம்பிகை, ரூபிணீ, ஜ்வாலை, நந்தினி, வித்யாபதி, புவநங்களில் ரத்தாங்கச் சவியுள்ளவர்களாய் சூல கபால பாணிகளாய் தம்மூர்த்தி த்யாந நாமோச்சாரண மாத்ரத்தில் சர்வசித்திப்ரதரா யிருப்பார்களென சில நூல்களிற் சொல்லப்படுகின்றன.

॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௰

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

वृक्षाम्बरावेष्टनवत्कृत्रिमेऽप्यर्कसुस्थिताम् ।
धृत्वान्यावशिष्टाञ्च बाह्यायां परिवर्जयेत् ॥
वृक्षादिताम्बरेतीरे तत्र विन्यस्य सर्वस्य दक्षिणे ।
भस्मं सव्यपार्श्वेऽस्त्रेण जननपावनम् ॥
तथैव वामहस्तेन सव्यहिमन्त्रोपयानम् ।
दक्षिणवामहस्तेन सव्यहस्तोपरि स्थितम् ॥ १५
पादौ पाणी च संयोज्य मृदा चैव सकृत्सकृत् ।
सुतीर्थमम्बुना दृष्टिं योजयेत्सकृत्सकृत् ॥
सोपवीतं स्वस्त्राय तदन्ते च पावकेश पायः ।
मुखे नेत्रद्वये वारि कृत्वा तु पावकक्रियाम् ॥
भस्मं सव्यकरेण स्नानं सर्वाङ्गे प्राग्वदाचरेत् ।
संगृह्य दन्तकाष्ठं च हरेद्दन्तमलं बुधः ॥
वस्त्रमार्जनं तत्र काष्ठं नैष्ठिकगोमिनः ।
सार्धं कनिष्ठमूलं स्वर्णं तु युग्मकं धार्यम् ॥
कनिष्ठाङ्गुष्ठिनाहं तु कर्तव्यं मध्यमं नृणाम् ।
कारञ्जं बिल्वमखिलं पत्रशाखं च नयेत् ॥ २०
अपामार्गं तु तत्राश्वं जम्बूकं माहिकम् ।
सुक्तं यवं यवनीयं वकुलं निम्बसम्भवम् ॥
शिरोदेशेषु तत्कृत्वा शिवाय अस्त्रसम्भवम् ।
वर्जयेद्दन्तकाष्ठं तदन्ये हविर्निषिद्धम् ॥
नवद्वारं दशसूत्रं सूत्रायेत्तरकाष्ठं तुष्टाये ।
वहुधा गुणवनाशेर्यैव सत्त्वेन पञ्च दीर्घकाः ॥
श्रेष्ठाश्च दीक्षितस्यैव वाक्षस्थितं मुखं ।
गयात्र दीक्षिताश्चास्त्र कण्ठे चैवायतायतम् ॥
वश्यस्य सुस्थाना कार्यं बहुधा पुत्रदायकम् ।
वस्त्रं सद्वृक्षोत्तरं वायसाद्यैः प्राग्वत्स्नानमाचरेत् ॥ २५

हृदयेन मृदं ग्राह्य तेन पादं प्रक्षालयेत् ।
नियायजलतीरे तु संस्थाप्य शिरसैव तु ॥
तृणाद्यं शिखया शोध्य कवचेन क्रियां चरेत् ।
नाराचमुद्रया चैव प्राप्य नाभ्यां समाचरेत् ॥
सत्यपरतत्त्ववर्णान्यानि क्षालयेद्द्वयः ।
हस्ताभ्यां सर्वमुद्रा नाशयेत्तानि विधाय च ॥
प्राणायामं हृदयेन हृदि विन्यस्य कर्णिकायां न्यसेत् ।
जले स्नानं चैव तत्र दीक्षायामस्तुतिवर्णकः ॥
कविरक्षः पुरा ब्राह्मं सन्ध्यां वदेत साधकः ।
सदेहत्वे शैवेन संक्षेपविधिरीरितः ॥ ३०
सकलाश्रयसिद्ध्यर्थं तेजाग्रं जपेच्च पायः ।
जन्तुर्वा विरागार्था कलिकायां पुराचरेत् ॥
कायशुद्धिं ब्राह्मं नवं कायशुद्धिं चैव नियोगतः ।
दीक्षितो मन्त्रविद्युत्प्रसाद्यायत्वमायतः ॥
सर्वशिष्टप्रदो रामं स्नात्वा जपेद्यतः ।
षट्कर्माचरेत् कायशुद्धिं हिमजनानः ॥
उत्तरेषु सर्वं सत्यं मनो नित्यमन्त्रम् ।
सप्तेन दशयेत् स्नानं मनसैवं तु तद्यजेत् ॥
दिक्षु सत्त्वं प्रक्षिप्य सप्तसत्त्वं जले न्यसेत् ।
कवचेन दीक्षितं पापहन्तारं गुरुकृतः ॥ ३५
शिवाज्ञसत्त्वं मन्त्रेण सर्वाण्यस्त्राणि शोधयेत् ।
निर्जित्य विधिवन्मायां त्यागेत्त्विवशादनम् ॥
सप्तलोकेष्वात्मनां हृदये संयोज्य पदैर्मुदा ।
सप्तवर्गादितत्त्वेषु सप्तसुः कायस्थसकृत्सकृत् ॥

ஸாமான்யோக்தா ஸ்வாயாமா ராஜோபசாரகா: ।
ராஜவஸ்த்ரவிதானாநி யந்த்ரோக்தாநி ஸ்ரீவத: ॥
ஷாக்ஷா நிர்ஞாநமந்த்ரேண கல்பிதாஸ்தைர்ஜலைஸ்ததா ।
தீர்தவிந்யஸ்தம் ஸமாஹ்ருத்ய ஷஹ்ரி நயேத் ॥
க்ஷயவா ஷஷ்ட்யாஹ்ரே ஸம்ஸ்காரிணா ஸீதலேந வா ।
தத்ரைந விதானம் ஸ்வஸ்தாநம் ஸ்நாநமாசரேத் ॥ ௬௦
நவார்கவஸ்த்ரை: கலஸைர்வஸ்திர்த்ரவை: ।
வாலவா பரிமலேந யவநேந ஸாரிநம் ॥
உத்க்ருஷ்டவநதேஷ்டம் ஸ்நாநவாரி ஸமந்ததை: ।
ஸம்ஸ்தம் ஸ்நேயம் காயம் ஸம்ஸேந ஷாஸநா ॥
ஸ்நாநம் பஞ்சவிதம் ஷஷ்டம் ஷேஷாதிஷு தத: ।
க்ஷேத்ரவாநக்ஷநவகஷஷ ॥
தேஷாத்யம் தத உத்க்ருஷ்டம் ஸ்நானமாசரேத் ।
ஸோமாதிரஹிதா யா மனீ க்ருஷ்ணா வா கபிலா யவா ॥
தஸ்யா ஷோமயமாதாய வஸ்த்ரம் வஸ்த்ரேஷாதிநா ।
ஸஞ்சேந ஷோமயம் க்ருஹ்யம் பிண்டம் காரயேத் ॥
விஷ்ணோ ஷோஷயித்வா து ஷஹஸ்ராக்ஷாநா ।
ஸம்ஷம் வநமதம் யதா ஷோமயபிண்டம் ததா ॥
நிக்ஷிப்ய ஸ்நாநகலஸமாதிமதம் து யத் ।
வஷேணாதிகம் ஷஷ்டம் ஷோமயப்ரத்யவிண்டகம் ॥
உக்தம் ப்ராமாத்யவிதிநா ஷஷ்டமாஷாவகம் ।
கநேஷாவாதிதம் ஷஷ்டம் கணகதி ஷூத்ரம் ॥
ஜாத்யாதிதோஷநிர்முக்தம் ஸோமாதிரஹிதம் யத் ।
தேந ஸ்நாநம் ப்ரஷஸ்தம் ஸ்நாநேந ஸம்நிஷ்கர்: ॥

ஷஷ்டிகதகோதாய பாத்ருஷ்ட கமலாதிஷு ।
க்ஷிப்த்ஸ்தாவதேஷ ஸ்நாநம் யதாஸம்பவம் ததாவா ॥ ௫௦
ஸ்நாயாத் பஞ்சவிதா ஷாவசம் க்ருஷ்ணா மகாரம் ஸிவஷ்ஷ: ।
ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் பஞ்சவிதம் ஷோஷம் வாயவ்யாகணம் ॥
ஜலஸ்நானம் பராஷா க்ருஷ்ணா ஷாகாமேயகஷ்ஷேத் ।
ஸ்நாநாந்தே தயாக்நேயம் கேவலம் வா வாருணம் ॥
ஸக்தாநாம் விதிரேவம் ஸ்யாதஸக்தாநாம் யதோயதா ।
ஆக்நேயம் வாருணஸ்நாநாதஸம்பவேபலாதம் ॥
தஸ்மாத்வாருணஸ்தேஸ்ய ஸ்நாநாதாக்நேயகஷ்ஷேத் ।
ஷோயஷேசநவேஷ்டாம் ஸமஸ்ரோ ஸோமஸ்வம் வஸ்தாந: ॥
யதா மஹாராஜம் ஸம்ஷம் தயா ஷஷாவிபாவநம் ।
ஷாஸயேதத்வ யஷ்ஷ ஸம்ஷம் ஷாஸயேத வா யத் । ௫௫
ஷக்ஷணாதபவாபாநாம் ஷஷ்டி பரிமீயதே ।
ஸ்ரீகாரம் பவித்ரம் ஹாரஹாரணம் ததா ॥
ஷோகவாக்யம் பஞ்சம் ஷஷ்டாநம் திநே திநே ।
ஜராவஷாரணைஸ்ஸாவஷ்ஷாக்ஷஸபீதிதா: ॥
ஷஷ்டமேவ நமோத்ரேண ஷஷ்டா க்ஷதம்ப ஷவந்தி வ ।
க்ஷேத்ரம் வீக்ஷா மராரோம் மகா
ஷேயம் க்ருஷ்ணா பஷ்மதஷ்ணம் க்ருஷ்ணா ।
ஷஷ்டமேவ ஷஷ்டயப்யாமயாரோ
ரோத்ராயப்ரார்க ஷதே ஷபவாவே: ॥
ஷஷ்டஷாநம் ஜலஸ்நாநாதேதம்பிவரண்யமாணம் ஷவேத் ।
யதிரம்ஷமதேநைவ ஸ்நாயாஷித்ரஷ்ஷவ: ॥
ஷ்ருஷீ யதாஷோஷத்ய திலகேவா திபாணகை: ।
ஷஷ்டாஷ்டம் ஷஷ்டிகோத்தம் தம் த்ருஷஷ்ஷேந ஷஷ்ட: ॥ ௬௦½

தாரணாஸ்நாநயோகேந விஶோத்ய வஶீக்ருதம் ।
விதாய ஶோதயேத்பஶ்சாத் ஸ்நாநஜ்ஞாநஸித்தயா ॥

ஶுத்திஸித்த்யாதிநா ஸஸ்ய ஸ்தாவர்ய வாசகரோ தட தத: ।
ஶுக்லேந தக்ஷஹஸ்தேந ஶௌசஸ்நாநஞ்ச ஶ்லோகத: ॥

க்ருத்வா பஞ்சவிதஸ்நாநம் ஸாபிஷேகம் ஸமாசரேத் ।
ஶாம்பவேந கலஶேநைவ ஶுத்தம் தத்த்வாந்தரேண து ॥

ஹ்ருதயம் சோபதேஶேந ஶிகாம் வா ஶிகேந ஶக்தித: ।
ஸத்யோஜாதேந ஸர்வாங்கம் ஷட்பதைர்ஹ்ருதயாதிகம் ॥

ஸர்வாங்கஸர்வஸ்நாநார்த்தம் ஶந்தேநாஞ்ஜலிபேதநாத் ।
நவ ஶாகர்ஷிதேவாநாம் ஶக்தியா ஶதம் வளவ ச ॥ ௬௫½

கும்பஸ்ய தத்ர சைவ ஸ்நாநம் நவதந்த்ரயி: ।
கவிஸ் ஶாந்தம் ஹி தேவஸ்ய ஶக்தியாவத்விஶக்தியா ॥

உஜ்ஜ்வலநவிதி: ப்ரோக்தா விப்ரஸ்ய ஶிவமாஸநே ।
உஜ்ஜ்வலநேப்ய ஶக்தமேவ த்ரிபஞ்சம் வாபி காரயேத் ॥

த்ரிபஞ்சம் விதிவத்தத்ய பத்ரிப்ராதிர்ஹ்ருதயஸ்திந: ।
ந்ருபவிட்ச்சூத்ரஜாதீநாம் பட்பஞ்சம் ஸமாடகே ॥

பஞ்சாஷ்டிரஷ்டாஷ்டஸந்திஷ்ட ப்ரவிதீயதே ।
ஜ்ஞேயம் லலாடகண்டே ச சக்ஷுஷி ஸ்தாநகே ததா ॥

ஶ்ரவ்யம் ஶ்ரீவா தர சாம்ஸே ச பாஹோ கண்டபீரகே ததா ।
ஜாநுநீ ச ஹ்ருஜ்ஞாநாபிஶைலம் பாயோஸ்தவேயவ ச । ௭௦½

ஜாநுநீ ச ஜாநுநீ சைவ ஜங்கே ஸ்தலே ததைவ ச ।
பாதயோர்த்ரிம்ஶத்க்ருதே பஞ்சதஶஸ்தாநா: க்ரமாத் ।
ப்ரியதேஶவாஷ்டபதீர்நாம் விதேஶ்யாநாம் ததைவ ச ।

ஶிகாஸ்தாநாம் வஸ்த்ரநாப பஞ்சஶாதி வரிகல்பயேத் ।
லலாடகண்டே ஸாம்ஸே ச பாஹோ ச ஸ்தநிகேஷு ச ॥

ஹ்ருதயம் ஜங்கயோஶ்சைவ நாபிபார்ஶ்வே ததைவ ச ।
ப்ருஷ்டம் ச இதி விஜ்ஞேயா: ஸ்தாநா: ஷோடஶ கீர்திதா: ।

ஶிவஸ்நாநாதிதீர்த்தாநாம் பாதாதீநாம் ததைவ ச ।
ஸ்வஸ்தேநாஸ்த்ர ப்ரியம் ஜ்ஞேயம் த்ரிபஞ்சாதிவிகல்பநம் ॥ ௭௫

ஶிரோ லலாடகண்டே ச பாஹ்வோஶ்ச ஹ்ருதயம் ததா ।
நாபி ப்ருஷ்ட இதி ஜ்ஞேயா ஸ்கந்தே சைவ ஸ்தாநா: க்ரமாத் ॥

க்ரமேண ப்ரஹ்மணஶ்சைவ ஸ்ருஷ்டீநாம் து ப்ரியம் பவேத் ।
லலாடபாஹுஹ்ருந்நாபி பஞ்ச ஸந்திஷு வா பவேத் ॥

ஶிவேஶ மந்த்ர க்ருஷ்ணாஸ்த்ர ஸ்நாநவாரி ப்ரதிஷிஞ்சயே ।
ஸ்யாத்தத்ர ந்யாஸஶாஸ்த்ரபஞ்சம் விதிவஜ்ஜபேத் ॥

ஷட்ஸங்க்யம் ப்ரோக்தேந விப்ராணாம் த்ரிபஞ்சகம் ।
ந்ருபாணாம் ச சதுஸ்ஸங்க்யம் வைஶ்யாநாம் த்ரிஸங்க்யம் பவேத் ॥

ஶூத்ராணாமபி ஸர்வேஷாம் ஏகாங்கம் வா த்ரிபஞ்சகம் ।
ஸ்த்ரீணாம் ததைவ காசித் கந்யாதிஸ்த்ரீ வர்ஜயேத் ॥ ௮௦

ஸ்த்ரீணாம் த்ரிகம் வாபி பஞ்சாகாரயோரபி வா ।
அத தீர்த்தஸ்நாநஸம்ஸ்காரம் ஸமாசரேத் ॥

பஞ்சவிம்ஶதிபஞ்சாஶத்காதீநாம் ஸர்வேஷாம் ப்ரவிதீயதே ।
வேஷ்டிதம் வஸ்த்ரேணைவ வாரிணா ஸம்யுதம் தத வா ॥

கேவலம் வா விதாதவ்யம் ஸ்நாநம் விதேஹிநே ।
ப்ராத: ஸந்த்யாஸ்நாநயோர்ஹ்ருத்யயோராத்ரௌ ஸர்வதா ॥

த்ரிகாலம் வா த்விகாலம் வா ஏககாலமதோபி வா ।
ஸ்நாநம் யதாயோக்யம் ய: கர்தும் ஶக்தஶ்சைவ வா

ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ஸ்வர்கே ஸ்தித்தம் லபேத் ।
காத்ரோத்ஸ்நாநாதிகௌரஸ்யைவாகாரப்ரசோதிபி: ॥ ௮௫

ஷுஹஜெஸநாஉஜெதெத்ஷு ந தெநாவுயதொ ஹவெஸ ।
ஷவூஜாணஜஜெயடீகதும் வூஷுயகூாவி ஸஜ்ஜெஹஸ ॥

தாஜமகூாம் த தஃ க்ருகவா களவீநம் வரிவதடீயெஸ ।
வஷும் வா திவிதம் வீதம் கஷாயம் வொவவீ தகஷு ॥

வணகஜிஹஷுவிஷுாரம தீவடீம் களவீநஜமவுதெ ।
தீுமணம் கபிவஸுதும் ஸூாஸ ஜிஷு ஹூம்யதியஜிதஷு ॥

காவடீாஸதிஜீதம் வஸுதும் திமணம் திமணீக்ருதஷு ।
வஸுதுஜெகஹமணமஷுாணாம் வெஸாநாம் ஜிஸாம் ஹவெஸ ॥

திஸாம் க்ஷதியாணாஞ்ச விவுாணாம் ஸவஸம்வுகஷு ।
யதா வஞஸாம் தெஷாம் நவஸுதுஜயாவி வா ॥ ௩0

ஸொதீயஞ்ச விவுாணாம் மஸுஷுாணாம் கெவஜம் தச தஸ ।
க்ஷதுவிஷு மஷுஜாதீநாம் யதமதும் வொவவீதகஷு ॥

வஸுஜாதிஜஞகாஜெ தச யாயடீஜொ யாயடீஜெவ வா ।
கநமொஜாதிவணடீாநாம் யமகதாயமகதா விவாயடீ வ ॥

ஜாதிஹஜொகதவியிநா ந யாயடீம் யாயடீஜெவ வ ।
வதமரஜ்ஜமஜாஜெநந தீமணீக்ருதஸுதுகஷு ॥

வஷுகடீஸம்வுயா ஜெந ஸுதும் தச திமணீக்ருதஷு ।
வதடீயெஸவூாஜுமவொ ஹுஸகவா தொயவிகதும் ஸஜம் மமஹஷு ॥

த தஷுஸ திமணீக்ருத்வு ஸஜம் ஸம்வதிடீதாமகஷு ।
வாஜெதரகாதவுடீம் ஹுமதள வரிவஜடீயெஸ ॥ ௩௫

நியாய தீதூமஜாதள தச யயாமள ஹுஜிஜாமதள ।
தீ ஹஜாதுமநிதுவிஸுாதுணம் தகவாZய மொயநஷு ॥

ததவடீம் ஹுதயெஜெநவ ஜஜெண ஹுதி கவுயெஸ ।
க்ஷாமக்ஷாதீ கவநெகஞ தம்தஸுதுஞ யாரயெஸ ॥

உதாரயீடீ கவயமஹூஞு ஷுஜஸுதுஞம யாரயெஸ ।
வஷுாதாதாய ஸுதும் தஸ ஜிமணம் கணஸஜ்ஜதஷு ॥

ஞதஷுநாஞஜாநீய தெஜெநவ திமணீக்ருதஷு ।
ஹூம்யள திவெஷநம் க்ருகவா ஸுதுஜெவம் வியியதெ ॥

யவாதுவாஸடீஜாநம் ஸுாதமதீயஸு விஷுதஷு ।
தநாநஜமவவீதஸு ஸஜெஜெவ வியீயதெ ॥ ௪0

வமரமஷாவொரவாஜாஜஜஞா விவுாதிதஃ க்ருஜாஸ ।
ஷுஷுஜாதுமகதஜெஞண யாயடீம் ததமவவீதகஷு ॥

வாரமணம் வா ஹுஹஷுாநாம் யதீநாம் ஹஷுநா க்ருதஷு ।
ஷுாநஞாம் தயொரெவ ஜெநஜிதிகஜமதாஹுதஷு ॥

வெணதூஞாதிவவுஷுாஸுாஸவூாஜுமவெநொயடீவாணிநா ।
ஷுாதா ஜஸுயடீஜம் ஜஞம் ஹுஷுதா வதவஸுகஷு ॥

கமயடீாஸ மொகமஜஸஞாரயஸுஜஹிவடீாயமஸம்ஹஜெவஃ ।
வமரமஜெஷெணவ ஜஜெண ஷுாநாநாஜமதுஜொதுஜஷு ॥

ஸதுாதி ஜஞஜவைந தாயெந வரிஜாஜடீநஷு ।
ஜாஞம் தஜாரமணஷுாநவியாவவி வியீயதெ ॥ ௪௫

வூணவஷுாணாவெதம் வூாணாயாஜெந ஜாதவஷு ।
ஸவடீஷுாநெஷம கதடீவும் கெவஜம் வா வியீயதெ ॥

யாவஹுரீஸம்மஜிஷுாவஹுமஜிநடீ உமுதாஷு ।
ஹாவரமஜூ விமமஜொ யஷு மமஜொ நெதரஷுதா ॥

வரவாயஸஹுயுாஞுஜநஷுாமாஜஹுஸுகஜொஃ ।
கமக்கமடீவெு தஹுஸஜ்ஜமாவஸுதகவாதஜெகஃ ॥

மாக்ருதிமடீஸ நிஜடீாஜு ஹாஜஜெகரநுஜிஹிஃ ।
கஜெநுஷு திதிஜெதஷுஜெஷா யதி ஷுாநம் ஸஜாவரெஸ ॥

[illegible] ௧௧௦

[illegible]

[illegible] ௧௨௫

[illegible]

ஊர்த்வோர்த்வமீருக்ஷஹஸ்தம் ரேகாமரிஸவிக்ரஹம் ।
சதுர்ப்புஜம் ச ஸுகதம் துர்ஹ்னஸராஸனதாரிணம் ॥

உக்ஷாஸனம் உக்ஷாஹஸ்தம் ச வராஹவம் ।
தஸ்யோர்த்வமுரிதஸ்தம் பாவம் தேஹோஸகலம் ॥

ரேவகாஹக்ஷாஸாதாஹ்மர்த்வ ஸ்வத்ரஸிதயெத ।
தஜ்ஜேஹஹக்ஷஹஸ்தஸ்தஜக்ஷேவா ஸிவாஸ்தத: ॥

க்ருதேவம் ராஜர்நாஸ்ஹூ தஸ்த்வர்ணரோஹேத் ।
தேவாதீநாம் யதாயோக்ய ரூபயெவ்வ பாரஸிவிஸஜர்நம் ॥

ஹஸ்தாஹ்யாம் தவர்ணம் ஹ்ராக்ஷம் ப்ருயாணாம் தவர்ணம்
ஸ்யாதம் ।

ஞ்ஞாஷ்ஷ தேவதா வாணீ ஸிரஸ்தத்வதபஸ்யா ।
ரநயோஜய ரநஷ்ஹஸ்த ஸிஸாஷ்டிவ ருஹாஸ்யா ।
ஸிதாநி விதாஸ்தாதிநே ஜாதயோ ஷரவஸ்யா ॥ கசo

தவர்ணீயா யதாந்யாயம் ஸாயகேஸ்ஸிஜிகாங்க்ஷிஹி: ।
ஷ்லாக்ஷய ஞ்ஞேவாநாம் ஸாஸ்தஹ்யாஸ்தஷ்டிவ வ ॥

ஷ்தீநாம் ரநீநாம் ச நஷேரஜம் ரநஜே வஷட் ।
ஸிஸாநாம் ருஹஸ்ஜாநாம் நஷேரஜம் வஸிகல்பயேத் ॥

ஸிதாநாம் வஷஷஜம் ஸ்யாத் விஷ்ராதீநாம் ஸ்யாதகம் ।
ஸவர்ம் ஹ்ருதயவர்ம் ஸ்யாத் கவஸம் தேவதவர்ணம் ॥

கரேம ரநீநாம் விஹித: விஷ்ராதீநாம் திமம் ஸ்யாதம் ।
ஷேஷாணாஷ்க்ஷதை: காயர்தஹ்யாயோ மேஹாவஸீகம்யக் ॥

ஸவஹ்ம் ஸவஹ்ம் ஸவ்யஜவஸீதம் துயேண ச ।
ஞ்ஞாஷ்ட ஷ்முவ வஜாஜ்ஜேதயோ ரநிவஸ்தரா: ॥ கசரு

பா-ம் 1 வாஜநாஸா வாடேந

ஸிவேஸவிஷ்ணுராரஹ்ரஹ்மோ தேவா: ப்ரகீர்திதா: ।
வாஸ்மிநீ ஸவேஜாணீ ஷிரஸ்ஷ்றாஜயஸ்ஸ்தா: ॥

ஜஹ்ராஜயஸ்ஷ்தயோ ப்ரஹ்மா நஞாவஸாநகா: ।
ஜிருஷ் விஷ்ராஜிருஷ் வாயஸ்ஸ்: வாயஹ: க்ரதா: ।
வஸிஷ்ணு ஜஸீஷ்ஷ ரநய: வஸிகீர்திதா: ।
ததோ ரநஷ்ஹ்ஸ்நகஸ்நநநஸநாதந ॥

ஸநத்கஷரா: கவிநோ ஜுயா: வணுஸிவஸ்யா ।
ஸிவோ ரஜோ ஜவாநீ வ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுவஹ்நிவாயவ: ॥

யஜர்: ஸமுயர்ஷ்ணுஜாஷ் ஸிஸாவஷ்தே ப்ரகீர்திதா: ।
க்ருதித்வோராவஜாரவாயஸ வேவ ப்ரஹ்ஸதி: ॥ கரு
ஸாக்ருஷ்மேஷ்ரோ ராஹா: கேதாஷ்தி ருஹா:
ஸ்யதா: ।
ஷ்தாநஸம்வஹ்ஸம்வஹ்ாமி ஷுதே ஹ்ரஹ் ஜதி யோஜயேத் ॥

ஹோரஷ் விதஷ்ரம்ஷ்வ காம்ஸிஸா காயர்ஜா ததா ।
ஜநிஷ் கவஹ்வாஹாரஹ்: விதர: வஸிகீர்திதா: ॥

விதயவத்ஹாஜிகம் ஸவர்ம் க்ரஜ்யா ஸஜவஜேத் ।
க்ருவஹ் ஜஹ்ாஸ்ஸமுயர்வாவர்ம் ஜாக்ஷரேண ச ஜஞ்ஜத: ॥

தமியஸ்ஸமுயர்வஜாயாம் விஷ்ஜேரண விஜாஸயேத் ।
யஹ்ாக்ஷா ஸமுயர்ம் யதாந்யாயஜவஸ்தாநம் ஷஜஜத: ॥

ஜஜாஜஞம் ததா ஜக்ஷா ஸிவஸக்திவிஹாமத: ।
ஹ்ராத: ஷ்டிக்ஷா ச ஸாயாஹ்ஜ ஸஜாவஸீநோ ரநீஷ்ஷாரா: ॥

க்ருவஸீநோ வா ஷ்டிதோ வாஷி ஜயஹ்ாஹ்ஜ விமிராஜவஜேத் ।
ஜவஸ்தாநம் ததா ஜக்ஷா ஜ்யோவஹ்ாவிநஜேவ வ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ கசு0
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

இதி காமிகாக்²யே மஹாதந்த்ரே ஸ்நாநவிதி⁴ஸ்த்ருதீயபடல: ॥

ஶ்லோகம் - கசுச $\frac{1}{2}$ ஆ. ஶ்லோகம் - சுஎஎ $\frac{1}{2}$

—o—

உ

சிவமயம்

ஸ்நாநவிதிபடல சந்த்ரிகை

— :: —

பிறகு பரமசிவத்தால் பிரகாசிக்கப்பட்டுச் சகல குற்றங்களையுங் களைவதும், புண்ணியத்தைத் தருவதும், மனத்திற் பிரீதியைத் தருவதுமாயுள்ள ஸ்நாநவிதியைக் கூறுகின்றேன்; கேட்பீராக.

அந்த ஸ்நாநம், வாருணம் ஆக்நேயம் மாந்த்ரம் மானசம் வாயவ்யம் மஹேந்த்ரம் என ஆறுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மலஜல விசர்ஜனம்.

ஆசாரியர் ப்ராம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து சிவபெருமானை த்யானித்து உதயமாகும் போது கோலைச் சகாயமாய்க் கையிலுடையவனாய் வீட்டிற்கு புறம்பே ஜனமில்லாததரையும் நீர்நிலை யுடையதாயுமிருக்கிற விடத்திற்கு சென்று மலஜலமோசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அன்றியும் மூத்திரம் முள் பழு எலும்பு மலம் முதலானவற்றால் சூழ்ந்தவிடமும், வழி புல் ஆறு பள்ளம் ஜலம் பசுவின் சாணம் முதலான சூழ்ந்த விடமும், மயானம் வீட்டுத் தோட்டம் மாட்டுத் தொழம் முக்யமான மரம் நாற்சந்தி முதலான விடங்களும், ஸ்த்ரீகள் பசுக்கள் அந்தணர் சூரியன் சந்யாசி இவர்களுடையவும் சந்த்ரனுடையவும் ப்ராணிகளுடையவும் விகார ப்ரதேசத்திற் கெதிராகவும் இருந்து மலஜலமோசனஞ் செய்தலாகாது.

மனிதன் பகலிலும் இரண்டு சந்தியிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்கு முகமாயும் காதில் யஞ்ஞோபவீதத்தைச் சேர்த்து தலையை உத்தரீயத்தால் மூடி புல் முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்ட பூமியில் வாய் திறவாதவனாய் புதறுகளில் மறைந்தவனாய் மூக்கி நுனியைப் பார்க்கும் கண்ணோட்ட முடையவனாய் மலஜல விசர்ஜனம் செய்தல் வேண்டும்.

விட்டை ஆகாயம் குறி திக்கு இவைகளை நோக்குதல் ஆகா. மூக்கைச் சிந்துதல் காறி யுமிழ்தல் மெதுவாக யேப்பமிடுதல் முதலானவைகளை நீக்குதல் வேண்டும்,

த்ரணம் ஒட்டுப்பாளம் மண்ணுங்கட்டி இவைகளினுல் குதத்தை யடைந்திருக்கிற மலத்தைப் போக்குதல் வேண்டும்.

விறகு பசுவின்சாண விரட்டி கல் எலும்பு முதலானவற்ருல் சுத்தி செய்யலாகாது.

சௌசம்.

மனிதன் வஸ்த்ரத்தோடு கூடினவனுய் இடது கையினுல் தனது குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, சௌசத்திற்காகச் சுத்தமாயும் பருக்காங்கல் இல்லாததாயும் மெதுவாயு மிருக்கிற மண்ணை எடுத்து வரவேண்டும்.

மரம் ஜலம் அணைக்கட்டு புற்று கிராமத்தின் நடு குப்பை இவைகளி லிருப்பதாயும் வேருருவ ரெடுத்ததில் மிகுதியா யிருப்பதாயுமுள்ள மண்ணை சௌசத்திற்கு நீக்குதல் வேண்டும்.

சௌசம் செய்யப்பட்ட ஜலக்கரையில் தனக்கு வலப்பக்கத்தில் மண்ணை வைத்து ஓர் பிடி மண்ணினுல் குய்ய சோதகமான சௌசம் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறே இடது கையையும், எழு தரம் குய்யத்தையும் மீண்டும் பத்துமுறை இடது கையையும், எழுதரம் இரண்டு கைகளையும் மண்ணினுலே சுத்தி செய்தல் வேண்டும். கால்களையும் கைகளையும் சோதித்துக் கழுவுதல் வேண்டும்.

சௌசத்திற் கோர்முறை நெல்லிக்காய் ப்ரமாண மண்ணுண்டையைச் சேர்க்கவேண்டும்.

விவேகியானவன் யஞ்ஞோபவீதத்தைக் காதிலிருந் திறக்கி முன்போல் தொங்கவிட்டவனுய் எழுந்து வேருெரு கரையிற் சேர்ந்து ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வீட்டில் செய்யும் மலஜல விசர்ஜனமும் சௌசமும்.

முன் சொன்ன விதிப்படி 1வீட்டிலாவது அல்லது இஷ்டமான விடத்திலாவது மலஜல விசர்ஜனத்தையும் சௌசத்தையும் செய்து மேற்படி விடத்திலேயே ஸ்நாநத்தையும் செய்தல் வேண்டும்.

தந்த சுத்தி.

பற்குச்சைக் கொண்டு பல்லை யடைந்திருக்கிற ஊத்தையைப் போக்கடித்தல் வேண்டும். பற்குச்சானது முமுக்ஷுக்களுக்கு எட்டங்குலமும் போகிகளுக்குப் பனிரண்டங்குலப் பிரமாணமும் உள்ளதாகவும் ஈரமாகவும் தோலோடு கூடினதாகவும் நேராகவும் சமமாக வெட்டினதாகவும் ஒழுங்காகவும் க்ரஹிக்க வேண்டும்.

1. கக்கூஸில் என சிந்த்யாகமத்தில் கூறப்படுகிறது.

போகமோக்ஷ காமிக ளிருவர்க்கும் பற்குச்சின் பருமன் மனிதர்களின் சுண்டுவிரற் ப்ரமாண மிருத்தல் வேண்டும்.

புங்கை சிரிபில்வம் கருங்காலி அர்ஜுநம் நாயுருவி நாகமரம் மா மருதை இவைமுதலான பற்குச்சு மோக்ஷத்தை விரும்பினவரும், வெண்கருங்காலி நெல்லி மாகுலி வேம்பு இவைகளின் பற்குச்சு போகத்தை விரும்பினவரும் உபயோகிக்கத்தக்கன.

முருங்கை நறுவிலி ஆமணக்கு பிசாசுமரம் இரும்பினுற் செய்ததாகிய பற்குச்சுகளை விடல்வேண்டும்.

ஸ்நாநவிதி.

ஸ்நாநவிதியில் தீக்ஷையுற்றவனுக்கு நதி நதங்களிலும் ஏரி தெப்பக்குளம் புண்ய தீர்த்தங்களை யுடைய நதிசங்கமங்களிலும் ஸ்நாநஞ் செய்தல் உத்தமம். குளம் மத்திமம், நடைபாவி அதமம். கிணறு அதமாதமம்.

வாருண ஸ்நாநம்.

பரிசுத்த மண்ணினுல் நாலுவித வாருண ஸ்நாநத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அஸ்த்ர மந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு எட்டங்குல ப்ரமாணத்தில் பூமியைத் தோண்டி அதன் கீழுள்ள மண்ணை மேலெடுத்து ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினுல் அம்மண்ணை கையிற்கொண்டு, அந்த ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினுலே குழியை நிரப்புதல் வேண்டும்.

தண்ணீர்க் கரையில் அம்மண்ணை வைத்து, சிரோமந்த்ரத்தினுல் நனைத்து. புல் முதலானவை யில்லாமல் சிகாமந்த்ரத்தினுற் சோதித்து, கவச மந்த்ரத்தினுல் மூன்று பிரிவாக பங்கிடுதல் வேண்டும்.

புத்திமான் ஒரு பாக மண்ணினுல் நாபிக்குக் கீழ்ப் பிரதேசத்திலும் மற்ருெருபாக மண்ணினுல் அஸ்திர மந்த்ரத்தை எழுமுறை யுச்சரித்துக் கொண்டு நாபிக்கு மேற் பிரதேசத்திலும் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

பின் இரண்டு கைகளினுலும் முகம் கண் மூக்கு காது முதலானவைகளை மூடிக்கொண்டு ப்ராணுயாமஞ் செய்து ஹ்ருதயத்திலே அஸ்திர மந்த்ரத்தை தியாநஞ் செய்து ஸ்நாநம் செய்து சூரிய பிரகாசத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்,

இவ்விதமாய் ஸ்நாநஞ் செய்து கரையேறி தீக்ஷையுடைய ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைச்யரேன்கிற மூவருணத்தரினும் போக காமியரான அநுஷ்டாதா முன்னே பிரரமி சந்தியை நமஸ்கரித்தல் வேண்

டும். அதன் முடிவில் சிவை என்னும் ருத்ரியை த்யாநித்து சமஸ்த மான இஷ்டகாமிய பலன்களையு மடையும் வண்ணம் மௌனமந்த்ர ஜபம் செய்தல் வேண்டும்.

உலகப் பற்றற்ற விரக்தன் ப்ராமிசந்தியை த்யாநம் செய்யா விடினும் சிவாஞ்ஞையால் சிவை யென்னும் ருத்ரசந்தியை த்யாநஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷிதன் சூத்ரனுக விருந்தால் அஸ்த்ர சந்தியை உபாசித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து மிகுந்த மற்றொருபங்கு மண்ணை இட துகையிற் கொண்டு ஜலமத்தியில் நின்று வடக்கு முக நோக்கி, மூன்றுபாகஞ் செய்து அங்கமந்திர நான்கினுல் ஒருமுறை தெற்கிலிருப்பதையும், எழுமுறை அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினுல் கிழக்கிலிருப்பதையும், மூலமந்த்ரத் தினுல் பத்துமுறை வடக்கிலிருப்பதையும் மந்திரித்து, அஸ்த்ர மந்தி ரத்தால் ஜபித்ததை திக்குகளிற் போட்டு, மூலமந்திரத்தால்ஜபித்ததை ஜலத்திற் போடவேண்டும்.

பின் தீர்த்தத்தை கையைச் சுட்டிச் சிவதீர்த்தமாகக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

அங்க மந்திரத்தினுல் ஜபிக்கப்பட்ட மண்ணினுல் சிரசிலிருந்து சமஸ்த அவயவங்களையும் பூசி, நாசி ச்ரோத்ரம் வாய் முதலான த்வாரங்களை மூடப்பட்டவனுய் ஜலத்தில் மூழ்கி ஆரோக்கியத்தைத் தரும் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும்.

சூரிய சந்திர ஸ்வரூபமாகிய கைகளை கும்ப முத்திரையாற் சேர்த்து மூலமந்த்ராதியாக மந்திரங்களை தியானித்து ஸ்நாநத்தை யடிக்கடி செய்தல் வேண்டும்.

மிகவும் பரிமளமான நெல்லிக்காய் முதலான வஸ்துக்களால் ராஜோபசாரமாக ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

அரசன்போல் ஸ்வர்ணபீட முதலானவைகளில் உட்கார்ந்து வாத்ய கோஷங்களுடன் ஸ்வர்ண கும்பங்களால் ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். தீர்த்தத்தில் வைத்து தியாநித்த மந்த்ரங்களை மீட்டுஞ் சங்காரஞ் செய்து தனது ஹ்ருதயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

அவ்வாறன்றித் தன்வீட்டில் கோமயத்தினுற் பூசிய பூமியிற் போடப்பட்ட மணையின்மீது உட்கார்ந்து, காய்ந்த சுத்தஜலத்தில் அல் லது குளிர்ந்த ஜலத்தில் சிவமந்த்ரத்தினுல் மந்திரிக்கப்பட்ட ஒன்பது எட்டு அல்லது ஐந்து முறை குடங்களினுல் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வெண்மையாகவும் பரிசுத்தமாகவு மிருக்கிற வஸ்திரத்தால் சரீரந்தை யடைந்திருக்கிற ஸ்நாந ஜலத்தை நன்ருகவும் மெதுவாகவும் துவட்டிப் போக்கடித்தல் வேண்டும்.

பஸ்மஸ்நாநம்.

போகமோக்ஷத்தைத் தரும் பஸ்மஸ்நாநமானது வெண்மை யுள்ள பஸ்மத்தால் செய்யத் தக்கது.

பஸ்மஸ்நாநம் கற்பபேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். அவை கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம் என்பவை.

அவைகளுள் முதலிற் கூறிய கற்பம் மற்றவையைப் பார்க்கினும் மிகவு முயர்ந்தது. மற்றவை அக் கற்பமில்லாத காலத்தில் கொள்ளத் தக்கன.

கற்பமுறை.

யாதொரு பசுவானது நோயில்லாததும், கறுத்த அல்லது கபில நிறமுள்ளதின் சாணத்தைத் தாமரை முதலிய வற்ருல் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் எடுத்து வாமதேவ மந்திரத்தால் பிண்டமாகச் செய்து பரிசுத்த விடத்தில் வைத்துலர்த்தி அகோர மந்த்ரத்தால் சிவாக்நியில் பஸ்மம் செய்தல் வேண்டும்.

அநுகற்பம்.

உலர்ந்து காட்டிலிருற்கிற பசுவின்சாணம் அல்லது ஆறுமுதலிய விடங்களை யடைந்திருக்கிற பசுவின் சாணத்தை முன்போல் அக்நியில் தகிப்பித்துப் பொடி செய்தல் அநுகற்பம்.

உபகற்பம்.

பஸ்மத்தை வஸ்திரத்தால் வடிகட்டி கோமூத்திரத்தால் நனைத்து பிண்டமாக்கி மறுபடி அக்நியால் தகித்துப் பஸ்மம் செய் தல் உபகற்பமாகும்.

அகற்பம்.

இவ்விதமாக முன்சொன்ன விதியின்றி சாமான்யமான வேருெருவரால் செய்யப்பட்ட பஸ்மம் அகற்ப மென்று நினைக்கப் படும்.

ஓ முநிசிரேஷ்டர்களே! ஜாதி முதலான தோஷம் இல்லாததும் பிணியினீங்கியதுமான பசுவின் சாணத்தால் முன்சொன்ன விதிவழிச் செய்த பஸ்மத்தால் செய்யும் ஸ்நாநம் புகழத்தக்கது. மற்றவைகளால் புகழில்லை.

மேற்கூறிய பஸ்மங்களி லொன்றைக் கலயமுதலான பாத்திரங்களி லெடுத்து வைத்துக்கொண்டு முக்காலத்தும் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும். அல்லது சக்தியுள்ளவரை இருகா லொருகாலாவது ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தியாவந்தனம்.

ஆதிசைவப்ராம்மணர் சந்தியா காலத்திற்கு முன்னமே பிராமி சந்தியைத் தியாநித்து, அவ்வாறே சிவருத்ரி சந்தியை முக்யமாய் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

ஆக்நேயஸ்நாநம்.

ப்ராதக்காலத்திற்கு முன் ஜலஸ்நாநம் செய்து பிறகு ஆக்நேயமென்னும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மற்றச் சந்திகளிலும் பஸ்மம் அல்லது சாமான்ய ஜலஸ்நாநமாவது செய்தல் வேண்டும்.

சக்தியுள்ளவர்கள் இவ்வாறு ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். சக்தியற்றவர்கள் அநுகூலம்போல் செய்து கொள்க.

ஜலஸ்நாநத்தைப் பார்க்கினும் பஸ்மஸ்நாநம் எண்ணற்ற பலனைத் தருமாதலால் ஜலஸ்நாநத்தைவிட்டுப் பஸ்மஸ்நாநம் பழகுதல் வேண்டும்.

சுத்தி.

சுத்தியின் பொருட்டு வேறு வஸ்துவை யபேக்ஷியாமல் பஸ்மத்தால் சுத்திசெய்து கொள்ளல்வேண்டும். கங்காஜலம் எவ்வண்ணம் பரிசுத்தமோ அவ்வண்ணமே பஸ்மமும் பரிசுத்தஞ் செய்யும்.

பஸ்மம் யென்பதன் பொருளும் அதன் ஸ்நாந பலனும்.

யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்து தானும் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த பஸ்மம் மங்களத்தைச் செய்யும்.

ஸமஸ்த பாவங்களையும் பக்ஷிப்பதால் பஸ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரதிதினம் செய்யும் பஸ்மஸ்நாநம் ஸம்பத்தை யுண்டாக்குகிறதாயும் பரிசுத்தமாயும் ஆரமாயும் பூஷணமாயும் புண்யகரமாயும் உலகத்தை வசப்படுத்தும் பஸ்மத்தை பூசுவதால், சுரம் அபஸ்மாரம் பிசாசு பிரம ராக்ஷசர் இவர்களின் பீடையினின்றும் விலகுவார்கள்.

கட்குடித்துக் குருபத்தினியைப் புணர்ந்து பொன்னைத்திருடி பிரமஹத்தி செய்து திரிபவரும் பஸ்மத்தைப் பூசி பஸ்ம சயந முடையராய் ருத்ராத்யயநம் செய்யின் சமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடப்படுவர்.

விபூதிஸ்நாநம் ஜலஸ்நாநத்தினும் கோடி புண்ணிய முள்ளதாகும்.

சந்யாசி வடக்குமுக மிருந்து ப்ரதிதினமும் உத்தூளத்திலேயே ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். கிரஹஸ்தன் அவயவ முழுவதும் திரிபுண்டரங்களாலாவது சந்தனத்தாலாவது பூசி பஸ்மத்தின் ஒரு பிடியை வலது கரத்திலெடுத்து தாரணதியான யோகத்தால் விசேஷமாக த்யாநம் செய்து அவ்வாறே மூலப்ரம்ம அங்கமந்த்ரங்களால் சிறப்படையச் செய்து தேகத்தை மேற்படி பஸ்ம ஸ்நாநத்தால் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

அக்நிரிதி என்கிற மந்திரத்தால் இடது கையில் அந்த பஸ்மத்தை வைத்து வலதுகையால் அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் மஸ்தகத்திலிருந்து மலஸ்நாநத்தைச் செய்து மறுபடியும் விதிஸ்நாநத்தை அபிஷேகத்தோடு கூடினதாய்ச் செய்யவேண்டும்.

ஈசாந மந்த்ரத்தால் சிரஸையும் தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் முகத்தையும் அகோர மந்த்ரத்தால் இருதயத்தையும் வாமதேவ மந்திரத்தால் குய்யத்தையும் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் சமஸ்த அவயவத்தையும் உத்தூளனம் செய்து ஷடங்க மந்த்ரங்களால் இருதய முதலானதையும் வல இடக்கைகளால் சரீரத்தையும் மெதுவாய்த் தூளிதம் செய்யவேண்டும்.

புத்திமான் குரு அக்நிதேவர் முன்னிலும் வழியிலும் அசுத்த பூமியிலும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் கூடாது.

பரமசிவத்தின் சந்நிதியிலும் அக்நியின் சந்நிதியிலும் விபூதியுத்தூளனம் செய்யலாம் என்று சைவ சாத்திரத்திநேரிடத்தில் புகழப்பட்டிருக்கின்றது.

த்ரிபுண்டர தாரணம்.

தூளிதத்திலும் அசக்தனுயின் த்ரிபுண்டரத்தையாவது ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

வேதியர் முதலிய க்ரஹஸ்தர் த்ரிபுண்டர ஸ்நாநம் சாத்திர விதிப்படி செய்தல் வேண்டும். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகள் நெற்றியில் பட்டையாய் த்ரிபுண்டரம் தரித்தல் வேண்டும். அந்த த்ரிபுண்டரம் – 5 – 8 – 16 – 32 – இடங்களில் தரித்தல் வேண்டும்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கண்கள் மூக்கு முகம் கண்டம் தோட்கள் கரங்கள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் தொடைகள் முழங்கால்கள் கணுக்கால்கள் முதுகின் கீழ்ப்பாகங்கள் பாதங்கள் ஆகிய முப்பத்திரண்டு சந்திகளும் முறையே விபூதி தார

ணஞ் செய்யத்தக்கவை. இவைகட்கு அதிதேவதைகளாகும் அட்ட மூர்த்திகளும் அட்டவித்தியேச்வரர்களும் அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் அட்ட வசுக்களும் ப்ரியங் கொண்டிருக்கும் சிரசு முதலிய இடங்களைக் குறித்து விபூதிதாரணஞ் செய்யத்தக்கது.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் மணிக்கட்டுகள் முழங்கைகள் இருதயம் வயிறு நாபியினிருப்பக்கங்கள் முதுகு இவை முறையே பதினாறு சந்திகளாகும். சிரசு முதலான மேற்கூறிய இடங்கள் சிவம் அக்நி முதலானவர்களுக்கும் வாமாதி சத்திகளுக்கும் அச்வினி தேவர்கட்கும் ப்ரியமென்று அறியத்தக்கவை.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் நாபிக்குப் பின்புறமாகிய முதுகின் கீழ்ப்பக்கம் ஆகிய எட்டுச் சந்திகளும் முறையே பிரமாவிற்கும் சப்த ருஷிகட்கும் ப்ரியமென்று தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

லலாடம் கைகள் இருதயம் நாபி இவ்வைந்து சந்திகளும் சிவன் மஹேசன் ருத்ரன் விஷ்ணு பிரம்மா இவர்களின் ப்ரீதி சித்திக்கும் பொருட்டுத் தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

த்ரிபுண்டரதாரண விபரம்.

த்ரிபுண்டரம் சாத்திரப்படி நடுவிரல் சுட்டுவிரல் மோதிர விரல்களா லிடல்வேண்டும்.

ப்ராம்மணர் அறு அங்குலமும் க்ஷத்ரியர் நாலங்குலமும் வைசியர் இரண்டங்குலமும், சூத்ரரும் நான்கு வருணத்து ஸ்ரீகளும் ஓரங்குலமும் தரித்தல் வேண்டும். இதரஜாதிகள் த்ரிபுண்டரம் தரிக்கலாகாது.

ஸ்த்ரீகள் திலகாக்கிருதி யாகவாவது பட்டையாகவாவது இடல்வேண்டும். தீபாகிருதியாகவாவது சந்த்ராகிருதியாகவாவது ஸ்ரீ பும் நபும்ஸகர்யாவரும் இடல் வேண்டும்.

சந்தனஞ் சேர்ந்த பஸ்மம் ஜலத்திற் கரைத்து நாடோறு மவசியம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும்.

ப்ராதக் காலத்திலும் உச்சிலும் சாயங்காலத்திலும் நடுராத்திரியிலும் மூன்றிரண்டொருமுறையாவது அல்லது எப்போதுமாவது அல்லது எப்போதாவ தொருகாலமாவது பஸ்மஸ்நாநம் செய்வானேல் அவன் சமஸ்த பாபங்களினும் நீங்கி இஷ்ட பலசித்திகளை அடைவன்.

ஆசமன சாதக பாத்ரம்.

சந்த்ராகிருதிக் கொப்பான தாம்ரஸ்தாலி தேங்காய்க் குடுக்கை சிலாபாத்ரம் மூங்கிற்குழாய் சுரைக் குடுக்கை என்னும் பாத்ர சாதனங்களா லெடுக்கப்பட்ட ஜலங்கொண்டு தன்கரத்தினுல் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். ஆசமனத்தில் நியமமில்லாமற் செய்யப்படாது.

தனக்குப் பிரமாணமாகிய இரண்டுபடி ஜலமாவது ஆசமனத்திற்கு எடுத்துவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வஸ்த்ர தாரணம்.

பிறகு தானமுத்திரையைச் செய்து கௌபீனத்தைக் கட்டுதல் வேண்டும். வஸ்த்ரம் வெண்மை மஞ்சள் சிவப்பு வர்ணங்களில் தரித்தல் வேண்டும். பின் மேல் வஸ்த்ரம் தரித்தல் வேண்டும். கௌபீனத்திற்கு மூன்று முழ நீள மிருத்தல் வேண்டும்.

அரைநாண் தன்னரைக்கு மூன்று சுற்றுக் கொண்டு அதனை இரண்டாய் மடித்துச் சுற்றிக் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இவ்வத்தியாயம் 88-வது ச்லோகத்தினுரை பேதப்படும். சாம்ரதாயம் இங்கு கூறியதுபோற் கொள்க.

யஞ்ஞோபவீதம்.

யஞ்ஞோபவீதம் மூன்றிழை சார்ந்த பருத்தி நூல் சேர்த்துத் திரித்து அதனை முப்பிரியாக்கித் திரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். சூத்திரருக்கு ஒரு சரமும் வைசியருக்கு இரண்டு சரமும் க்ஷத்ரியருக்கு மூன்று சரமும் அந்தணருக்கு ஏழு சரமும் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி ஐந்து சரமாவது மூன்று சரமாவது அந்தணர் கொள்ளல் வேண்டும்.

உத்தரீயம்.

அந்தணர் மேல் வஸ்த்திரத்தோடும், சூத்திரர் அஃதின்றியு மிருத்தல் வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகளுக்கு யஞ்ஞோபவீதம் பூஜை முதலான காலத்திலும் மந்த்ர ஜப காலத்திலும் அவ்வவர்கட்குரிமையானபடி தரித்தல் வேண்டும். அநுலோமர் முதலானவர்களும் வர்ணபேத நூல்களிற் கூறியவண்ணம் தரித்தல் வேண்டுமல்லது மற்றபடி தரித்தலாகாது.

யஞ்ஞோபவீதஞ் செய்தல்.

நூலிழையை நாலங்குலம் பிரமாணத்தில் தொண்ணூற்றுறு சுற்றுசுற்றி, அவ்வாறு மூன்றிழை யெடுத்து வொன்று சேர்த்து

ஜலத்தில் நனைத்து கிழக்கு முகமாயிருந்து சமமாகவும் நன்ருகவும் கீழ் முறுக்காகவும் முறுக்குதல் வேண்டும். பின் அந்த முறுக்கிய நூலை முப்பிறியாகப் பிடித்து வலது கரத்திலேற்றி மேல் முறுக்கு முறுக்குதல் வேண்டும். பூமியில் விழின் நீக்குதல் வேண்டும். முறுக்குங் காலத்தில், எவ்விதமாய்ப் பூமியை யடையக் கூடுமோ அவ்விதமாய் மரமுதலியவற்றின் மேல் வைத்து முறுக்கில் முனிவர்கள் திருப்தியடைவர்.

பிறகு காக்கிற சுப்பலையும் நூலையும் ப்ரமணத்தையும் வைத்து இருதய மந்த்ரத்தால் இருதயத்தில் ஜபித்தல் வேண்டும்.

க்ஷ ரம்.

ஆயுளைக் கோரினவன் அநேகந் தரித்தல் வேண்டும். இரட்டை தரித்தலாகாது. மற்றவிஷயங்களை யபேக்ஷித்தவன் ஒற்றைப் படையும் சொற்ப சூத்திரமும் தரித்தல் வேண்டும்.

யஞ்ஞோபவீதத்தை முறுக்கியபின் தன் கண்டத்திலிருந்து இரண்டுபாகஞ் செய்து விதிப்படி ஸ்தநத்திற்கு நேராகக் கொண்டு அச் சூத்திரத்தினுல் முடிச்சில் மூன்று சுற்று சுற்றி, மூன்று முடியாகப் போடவேண்டும். இவ்வாறு யஞ்ஞோபவீத சூத்ரம் விதிக்கப் படுகிறது.

உத்தரீயா கிருதியாகிய யஞ்ஞோபவீதம் யவையிற் பாதிப்பிரமாணம் பெருமனிருத்தல் சரியான பிரமணமாக நினைத்தல் வேண்டும்.

தத்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோஜாத மந்த்ரங்கள் முறையே ப்ராம்மணர் முதல் நான்கு வருணத்தவரும் தத்தம் ஜாதியாசார மந்த்ரங்களுடன் சேர்த்து யஞ்ஞோபவீதம் தரித்தல் வேண்டும்.

க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஜலஸ்நாநமும் சந்யாசிகளுக்கு பஸ்மஸ்நாநமும் ஆகும். இது நித்யஸ்நாநம்.

இனி நைமித்திக ஸ்நாநம்.

இவ்விருதிறத்தவர்க்கும் வேறுவிதமாய்ச் செய்யப்படும் ஸ்நாநம் நைமித்திகம். அஃதாவது,

ஐந்திர ஸ்நாநம்.

ஐந்திரஸ்நாநம் வெய்யிலுடன் கூடிய மழையில் செல்வதாகும்.

வாயவ்யஸ்நாநம்.

கிழக்கு முகமாயிருந்து கைகளை யுயரத்தூக்கினவனுய் சிரோ மந்திரத்தை நினைத்து ஏழடி சென்றவனுய்க் காற்றிலுண்டான பசுவின் கூட்டத்தி லுண்டாய்ப் பறக்கிற தூளிகளில் செய்யும் ஸ்நாநம். வாயுஸ்நாநம் தற்புருஷ மந்த்ரத்தாற் செய்யும் அந்த வாயுஸ்நாநம் ஸ்நாநங்களுள் மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

மந்த்ரஸ்நாநம்.

சத்யோஜாத முதலிய மந்திரங்களால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலத்தினுல் சுத்தி செய்கிற ஸ்நாநம் மந்திரஸ்நாநமாகும். அந்தஸ்நாநம் ஜலஸ்நாந விதியிலுங்கூட கூறப்பட்டுள்ளது.

மாநஸஸ்நாநம்.

ப்ரணவ உச்சரிப்போடு கூடின ப்ராணுயாமத்தாற் செய்வது மானஸஸ்நாநம். இது எவ்வாஸ்தாநங்களிலுஞ் சிறந்தது. இவைகளன்றிச் சாமான்ய ஸ்நாநமும் விதிக்கப்படுகிறது.

பார்ப்பவர்கட்கெவ்விதம் தேகஞ் சுத்தியாகக் காட்டுமோ அவ்விதத்தால் சுத்தியன்று, மனத்தின்கண் மாசுகில்லாமையே சுத்தம் ஏனைய சுத்தமன்று.

ஸ்பர்சத்தால் செய்துக் கொள்ளத்தக்க ஸ்நாநம்.

கழுதை காகம் பருந்து பஞ்சமன் நாய் ஊர்ப்பன்றி கோழி இவைகளினுலும் மயான பூமித் தீட்டு மரணத் தீட்டுகளாலும் புத்தர் சமணர் நிர்மாலியத்தைப் புசிப்போர் இதரமதாநுசாரர் அந்யர் நிந்திக்கப்பட்டவர் முதலியோரால் தீண்டப்படின் ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

இன்னும் சில அசுத்தங்கள் நாபிக்குமேல் உண்டாயின் ஸ்நாநமும், நாபிக்கு கீழாயின் அலம்பவும் வேண்டும். கைமளுக்கு எந்த அசுத்த ஸ்பர்சத்திலும் அலம்பிக் கொள்வதே போதும். அன்றியும் ஸூர்யோதயம் வமனம் க்ஷவரஞ் செய்து கொண்ட பின்னும் புணர்ச்சியிலும் துஸ்ஸ்வப்நத்திலும் கெட்டவர்களது ஸ்பர்சத்திலும் ஸ்நாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஆசமனம்.

சாதகன் நன்ருய்ச் சிகையை முடிந்து கால்களை முழந்தாள் வரையினும் கைகளை மணிக்கட்டு வரையினும் சுத்தி செய்து குக்குடாசநமா யுட்கார்ந்து முழங்கால் நடுவையடைந்த கையை யுடையவனுய்க் கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்குமுக நேர்க்கிப் பசுவின் காது போல் கையைச் சேர்த்து உழுந் தமிழும்படியான ஜலத்தைப் பாநம்

(ஆசமனம்) செய்தல் வேண்டும். கிருமி முதலான ஐந்து அடையாததாயும் நுரை குமிழ் முதலான தில்லாததாயும் மூலமந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஜலத்தை பிரம்ஹ தீர்த்தத்தால் மூன்று முறை பானஞ்செய்து பெருவிரலடியால் அஸ்த்ரமந்திரமுச்சரித்து உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். மோதிரவிரல் பெருவிரலிரண்டின் சேர்க்கையால் கண் மூக்கு காது கைகள் மார்பு நாடி சிரசு இவைகளை வலது இடது முறையிற் தொடல் வேண்டும். பிறகு (ப்ரணவ) மந்திரத்தோடு கூடிய ஸ்வதாந்தமாகிய ஆன்மதத்வ வித்யாதத்வ சிவதத்வ த்யாநத்தால் ஜலத்தைப் பானம்செய்து அஸ்த்ரமத்திரத்தால் உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தால் வலமிடமாகக் கண்களைத் தொடல் வேண்டும்.

அறிஞன், அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயாவது ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும். குற்றமில்லாத உழுந்தமிழும் ஜலத்தை மீண்டும் மூன்றுமுறை ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மார்ஜநம்.

முகத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தா லிருமுறை (மார்ஜநம்) துடைத்தல் வேண்டும். முகத்தையும் பாதங்களையு மெதுவாக வோர்தரஞ் சுத்தி செய்து, சிரசில் பெருவிரல் மோதிரவிரல் இவை இரண்டினாலும் தொட்டு, சுட்டுவிரல் பெருவிரல்களா லிடதுபக்கத்திலிருந்து கண்களைத் தொட்டு, சுண்டுவிரல் பெருவிரல்களின் சேர்க்கையால் இரண்டு நாசித் துவாரங்களையும் தொட்டு, ஜலத்தோடு கூடின பெருவிரல்களால் காதுகளையும் கைகளையும் தொட்டு பெருவிரலாலேயே நாபியையும் ஐந்துவிரல் நுனிகளால் சிரசையும் தொட்டு, மூன்று முறை பானஞ் செய்வதால், ருக்யஜுஸு சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் திருப்தி கொள்ளுகின்றது.

ஆசமந பலன்.

இந்த ஆசமன விதியில் இரண்டுமுறை யுதட்டைத் துடைத்தலினால் அதர்வணவேதம் இதிகாசம் இவைகட்கு அவ்விதமே திருப்தியாகும், முகத்தைத் துடைப்பதால் விநாயகருக்குப் பிரியமாகும், இருதயம் சிரசு இவற்றைத் தொடுவதால் சந்திர சூரியர்கட்கும் பிரியமாகும். நாசியைத் தொடுவதால் அசுவனி தேவர்கட்குப் பிரியமாகும். செவியைப் பரிசிப்பதால் அவ்விதமே திக்குகளுக்குப் பிரியமாகும். அவ்வாறே கரங்களையும் நாபியையும் இருதயத்தையும் பரிசிப்பதால் இந்திரன் திருமால் அக்நி யிவர்கட்குப் பிரியமாகும்.

ஆசமனஞ் செய்யவேண்டிய காலம்.

தும்மல் இருமல் இவைகளிற் கோழையுண்டா யினப்பொழுதே யாசமநஞ் செய்தல் வேண்டும். செவியைப் பரிசித்து அதன்பிறகு பெருவிரலினால் முகத்தைச் சுத்திசெய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கிய தீர்த்த விவரம்.

சுண்டுவிர லடியில் பிரஜாபதி தீர்த்தம், விரல் நுனிகளில் தேவ தீர்த்தம், விரலடி உள்ளங்கையில் உத்தமமாகிய பிரமதீர்த்தம், சுட்டுவிரலடியில் பித்ரு தீர்த்தம், விரல்கணுக்களில் இருடி தீர்த்தம், இடது உள்ளங்கையில் சந்திர தீர்த்தம், வலது உள்ளங்கையில் அக்நி தீர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தியாவந்தனம்.

சகளீகரணஞ் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவனாய்ச் சந்தியை உபாசிக்க வேண்டும். ப்ராம்மமுஹூர்த்தத்தில் பிரமாவின் குணசம்பந்தமான பிராமி சந்தியையும் மத்யாநத்தில் திருமாலின் லக்ஷண சம்பந்தமான வைஷ்ணவி சந்தியையும் சாயரக்ஷையில் உருத்திர லக்ஷண சம்பந்தமான ருத்ரி சந்தியையும் நன்ருய்த் தியானித் துபாசித்தல் வேண்டும்.

பரசிவத்தின் சக்தியை சந்தியென்று கூறப்படும். அச்சிவ சத்தியி னொளியி னடுவை யடைந்தவனாய்ப் பாவித்துக் காலைக்கருமங்களைச் சாதகஞ் செய்யல் வேண்டும்.

மீண்டும் மௌமந்திரக் கிரமத்தால் சிவசத்தியை தியானித்தல் வேண்டும். பின் ச்ரேஷ்டமாகிய அஸ்த்திர ஜபத்தை முன்னிட்டு அந்தச் சந்தியா வந்தனஞ் செய்யத் தக்கது

புரோக்ஷணம்.

பிறகு புரோக்ஷண கருமஞ் செய்யத் தக்கது. நித்தியமாயிடதுகையில் தீர்த்தத்தை வைத்து வலதுகையால் மூலமந்திரம் அங்கமந்திரம் பஞ்ச பிரம மந்திரங்களால் மந்திரித்து, இடது கையிலொழுகிய ஜலத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்து, மறுபடி வலது கையிலிருக்கும் ஜலத்தை யப்படியே புரோக்ஷித்து, மிகுந்த தீர்த்தத்தை சூரியகிரண ஸ்வரூப பாவனை செய்து வலது நாசித்வார சமீபமாய் வைத்து ஆக்ரஷித்துப் பூரித்து, அந்தஜலத்தால் தேகத்திலிருக்கிற கறுத்த நிறமுள்ள பாவத்தைத் தகிக்கப்பட்டதாயும் மீட்டும் வலது நாசி துவாரத்திலிருந்து ரேசித்து தகித்து அந்தப் பாவத்தோடு ஜலங் கலங்கிக் கலந்து வெளிவந்து நனது வலது கையிலிருப்பதாக பாவித்து சிவாஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் அந்த ஜலத்தை மந்திரித்துக் கீழேவிடல் வேண்டும்.

(இவ்விடத்தில் பாடபேதச்லோகார்த்தத்தின் பொருளைக் கவனித்தும் அகோரசிவாசரரியர் முதலிய பத்ததிவியாக்யான சம்பரதாயப் பொருளை கவனித்தும் தீர்க்கவிசாரஞ் செய்க.)

தர்பண விபரம்.

இவ்வாறு புரோக்ஷண முதலிய கருமத்தைச் செய்து பிறகு தர்பணத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். தேவர் முதலிய மூவர்க்கும் அவ்வவர்க் குசிதத்ரவ்யங்களைச் சேர்த்துக் கைகளினுல் நீர்வார்த்திடுதல் தர்பணமென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறே சாத்திரங்களினுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி திக்குகள் திக்குபாலகர்கள் முனிவர்கள் மானுடர் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் பூதங்கள் பித்ருக்கள் இதரமான ஞாதிகள் அல்லது பந்துக்கள் ஆசாரியரென்னும் இவர்கள் சாதகர்களின் தர்ப்பணத்தால் த்ருப்தி யடையத் தக்கவர்கள்.

மந்திர பல்லவம்.

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா என்பதாலும், திக்குப்பாலகர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் இவர்களுக்கு நம வென்பதாலும், பூதங்கள் மானுடர் இவர்கட்கு வௌஷ்ட்டாலும், பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்பதாலும் அவ்வப் பெயரின் முடிவிற் சேர்த்து உச்சரித்தல் வேண்டும்.

மேற் கூறிய யாவும் இருதய பீஜமந்திர பூர்வகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தர்ப்பண திரவியம்.

தேவர்கட்கு புஷ்பமும் முனிவர்கட்கு நாணலும் பித்ரு முதலானவர்கட்கு எள்ளும் மற்றவர்கட்கு அக்ஷதையும் தர்ப்பண திரவியமா யோசித்தல் வேண்டும்.

மூன்று யஞ்ஞோப வீதத்தால் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி வலம் இடம் மாலை யென்று மூன்று விதமாய்த் தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திர முதலியவற்றின் தர்பண விபரம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! மந்திரங்களோ வென்ருல், மூலமந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் அங்க மந்திரம் அஸ்த்ர மந்திரங்க ளென்பவை.

தேவர்கள், சிவர் மஹேசர் உருத்திரர் திருமால் பிரமரென்பவர்கள்.

சரஸ்வதி ஸ்ரீதேவதை.

திக்குகள் கிழக்கு முதலானவை.

பிரமன் அனத்தன் இவர்களை முடிவாகவுடைய இந்திரன் முதலானோர் திக்குப் பாலகர்கள்.

அத்திரி விஸ்வாமித்திரர் புலத்தியர் புலகர் கிருது வசிஷ்டர் மரீசி என்பவர் முனீச்வரர்கள்.

பிறகு மானுடர்.

சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் கபிலர் ப்ருகு பஞ்சசிகர் சிவர் உருத்திரர் பவானி பிரமன் திருமால் அக்நி வாயு யமன் சூரியன் சந்திரன் இவர்கள் சித்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள்.

சந்திரன் சூரியன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்ரன் சனி ராகு கேது என்பவர்கள் நவக்ரஹங்கள்.

பூதங்கள் அளவிடப் படாதனவாதலால் பூதங்களின் பொருட்டென்று கூறுதல் வேண்டும்.

சந்திரன் பித்ருதேவதையாகிய அங்கிரசமஹாருஷி யமன் அக்நி கவ்யவாஹர் முதலானோர் பித்ருக்களென்று கூறப்படுபவர்.

பித்ருபத்னி முதலிய யாவரையு முறையே யறிந்து தர்ப்பணத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பின்பு ஆசமனஞ் செய்து மூவெழுத்து மந்திரத்தால் சூரியன் பொருட்டு என்று அர்க்கியத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இந்தச் சூரிய அர்க்கியவிதி சூரிய பூஜையில் விரிவாய் விதிக்கப்படுகிறது.

ஓ முநீச்வரர்களே! சூரிய பூஜாவிதிப்படி சூரியரைத்யாநித்து ஷடங்கத்தால் உபஸ்தாநத்தைச் செய்து பிறகு மௌமந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

உதயத்தில் நின்றும், மத்யாநத்தில் உட்கார்ந்து அல்லது நின்றுகொண்டும், மாலையில் உட்கார்ந்தும் அனுஷ்டானஞ் செய்யவும் சூரிய உபஸ்தானதை செய்தல் வேண்டும்.

பின் உபஸ்தாநம் செய்து வியோம வ்யாபி மந்திரத்தை ஜபித்து பிறகு உதுத்தியம் சித்ரம் ஹம்சசுசி என்னும் மந்திரங்களையும் ஜபித்தல் வேண்டும்.

பின்பு பிரதக்ஷணத்தைச் செய்து தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

நோயற்றவன் பிரதிதினமும் சந்தியை யுபாசித்தல் வேண்டும். அதற்குத் தவறுதல் நேரிடின் ஒருநாளுபவாசம் செய்தல் வேண்டும். நோயாளி யாயின் அவன் நூறு முறை சத்யோஜாத மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திர முதலானவைகளை கொம்பிற் சுற்றிக் காயவைத்து முயற்சியுடன் இருதய மந்திரத்தால் விநாயகர் உருத்திரர் வாகீசர் இவர்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனுய் வழியிலிருக்கிற விக்நங்களைப் போக்கடித்துச் சிறப்பாகிய சிவாலயத்தையாவது தனது வீட்டையாவது நோக்குதல் வேண்டும்.

பின்பு பூமி முதலிய கீழ்த் தத்துவங்களை முறையாகச் சோதித்து ஜபித்தல் வேண்டும். வித்யாதத்துவ ஸ்வரூபமாகிய வீடானது அணிமாதி சித்தியையும் முத்தியையும் தரும்.

புத்திமான் தந்த்ர மந்திரங்களைக் கிரஹித்து வீட்டிறப்பிற்குக் கீழ் நிறுத்தின கொடுங்கையின் சமீபத்தில் சுத்தமான விடத்தில் கால்களை யலம்பி சாத்திரப்படி ஆசமனஞ் செய்து மந்திரங்களால் கவசஞ் செய்யப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனுய் சாதாரண அர்க்கியத்தை விட்டவனுய்ப் பரிசுத்தனுய் வேறுபார்க்கங்களை விட்டவனுய்ப் பூஜாஸ்தானத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! ஸமஸ்தமான மந்திர சாத்திரங்களுக்கும் ஆதாரமான சகல சக்தியு முண்டுபண்ணுகிற ஸ்நாந முதலிய கிருத்திய மிவ்வாறு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. புத்திமான் இந்தத் தந்திரத்திற் சொல்லப்படாம லிருக்கிற கிருத்தியங்களை இதர ஆகமங்களி லிருந்தெடுத்துச் சேர்த்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

மூன்ருவது ஸ்நாநவிதி படலம் முற்றிற்று.

— :: —

[illegible]

௪௦

[illegible]

ஸாரம் ப்ராணவஶித்வாமஸ்தகம் ஶிரஸோர்த்வகே வா |
ந ககநஸ்யாந்தே ஸஞ்ஜீவநம் த்ரிருச்சரேத் ||
இதி ஜ்ஞாத்வா ப்ரயத்நேந பூஜநீயஸ்ஸதாஶிவ: |
ஶுசா நர்பாதேஷு ப்ரக்ஷால்ய ஹஸ்தாவாசமநீயநாஸ் ||
காயம் த்ரிவிதவிக்நாநாம் ப்ராஸாதாதிவஸாரணம் |
தீர்த்யார்த்தம் நமோந்தாச்சைவ ஸம்மதாஸ்த்ரவிதா: ஸ்ம்ருதா: || ௧௫
தத்வத்ருஷ்ட்யா து திவ்யாம் ப்ரோக்ஷயேந்நமோந்தாந் |
வாஹ்நிர்வா தத்ரயாந்தாநாந் ப்ராஸாதாதிவஸாநயேத் |
ஶேஷம் பஶ்சாந்நிவம் ஜிஹ்வாஹோமாச்ச ப்ராஜ்ஞேந பூஜயேத் |
யாந்யக்ரோதவக்த்ரேண ந விஜாவிஷ்யதே பாஶயே: ||
க்ஷயவர்ஜிதகர்மாதௌ ஸமர்ப்யாஹிதம் பவிஷ்யதி |
ஸகலாரவிதேஹம் நியதோ நிக்ஷிப்ய து ||
உத்தராரே ச தேவார்ச்சநே விஜ்ஞே ச உத்தராநநே |
உத்தரபார்ஶ்வம் ப்ரகல்ப்யம் தத்ராயம் நியதோ ந ஹி ||
யஸ்யாம் திஶி பவேச்சாரம் தாம் ப்ராசீம் பரிகல்பயேத் |
விஜ்ஞஸ்யாபிமுகம் யத்ர த்வாரம் தத்பூர்வம் விஷ்யதே || ௨௦
தத்ர தத்பார்ஶ்வம் வக்த்ரபூர்வமாபிமுகம் பவேத் |
பஶ்சிமம் வ்ருஷம் ஶம்பும் சதுஷ்காபிமுகம் பவேத் ||
கணபம் சாரதீர்த்தாக்ரே ஸவ்யே கஜாநநம் நந்திநம் |
யக்ஷாநாம் ஸோமகாஞ்சம் வாமபாவாகதே யஜேத் ||
நந்திகாலௌ ததா ப்ருங்கிவிக்நேஶௌ வ்ருஷஷண்முகௌ |
தேவீ சண்டேஶ்வரௌ ஶிவாஸ்த்ரஸ்யௌ த்வாராணாம் உத்தராநநே ||
ஸதே பூஜ்யா நதோர்த்வைஸ்து ஹ்ருதயாத்யைர்யதாக்ரமம் |
ரக்ஷோக்நம்ஸ்யாநலாதேஶ்ச கந்தபுஷ்பாதிபி: க்ரமாத் ||
ஸாமாந்யார்க்யம் ததா க்ருத்வா ஸவ்யஶாகா ஸமாஶ்ரித: |
ப்ரவிஶேத்க்ஷேபாத்தேந ப்ராஸாதாத்யந்தரம் க்ரமாத் || ௨௫

நிவாரணார்த்தம் விக்நாநாம் ந்யஸ்ய புஷ்பம் ததம்பரே |
ஸம்பூஜ்யார்க்யஹஸ்தம் வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரஹ்மண இத்யபி ||
விஜ்ஞம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய கத்வா ஸ்தண்டிலே பஶ்சிமம் |
கந்தபுஷ்பாதிகம் ஸர்வோபநீதம் பரிவாரகை: ||
ஸம்வீக்ஷ்ய த்ரவ்யஸம்பாதம் ஸ்நாபயேச்ச கும்பாஸ்ததா: |
வீக்ஷிதாம் ஸ்தண்டிலே த்ருஷ்ட்யா வாஸ்யா க்ஷிதா ஸ்தாபிதா: ||
தாபிதாந் ப்ரோக்ஷிதாம்ஶ்சைவ ப்ருஹீத்வா நிஸ்ஸரேத்பஹி: |
கும்பாந்ஶிரோ நாஹாந் ஸர்வஸ்யாந் உபிக்ருத்ய ஜலார்த்தாந் |
பவநம் பூஜயேதிதி ப்ராயஶ்சித்தம் யதா ததா |
ஶிவதீர்த்தேந ப்ராப்ய ஷடங்கேநாபிஷேசயேத் || ௩௦
கும்பாம் ஸ்தாபயேத்ஸ்தாம்ஸ்து க்ஷாலயித்வா ஸுஶோபித: |
பூரயேச்ச ஜலேநாபத்ராணி ஹ்ருதா தோயை:
பட்டஸூத்ரை: ||
ஸம்பூர்ணகும்பாந் பஶ்சாத்தத்வேந ப்ரோக்ஷிதாந் |
தத்தத்யோகநிபந்தாம்ஸ்தாநேகைகேந து பாணிநா |
க்ருஹீத்வா ப்ராபயேச்ச கர்ப்பக்ருஹாதேர் வாமபார்ஶ்வதே |
ந ஸ்ப்ருஶேச்ச ரேவாஸ்வர்ஸ்யத்வாரஶாகாதிகம் யதா ||
வ்யாதநே ந ஜலம் கர்ப்பே ததா கார்யாபிலக்ஷண: |
ப்ரதிஷ்டா ப்ராவாஸ்த்யா கார்யா ஷாதிகம் க்ருதா ||
ஸ்தாபயேத்கும்பாந் தத்ர பஞ்சாங்க வஸ்த்ரஸம்யுதா |
க்ஷாரோதகபஞ்சகவ்யாதீந் பஞ்சகவ்யபாத்ராம்ஸ்து வா || ௩௫
விகாரஸம்யுதா வாமே தேஷாம் ஶிவாக்ரஸம்யுதா |
ஸ்நாநோதகாய ஸம்ஸ்தாப்ய கார்யார்த்தம் ஸ்தாபயேத் ||
ஶுத்தஶுத்திக்ரியா பூர்வா ஸ்நாநஶுத்திர்த்விதீயகா |
த்ருதீயா த்ரவ்யஶுத்திஸ்து சதுர்த்தம் மந்த்ரஶோதநம் ||

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௦

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] , ௫௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

1 [illegible]

உஜ ா: வதாநி வ0ெணர்ஞ வ்ராத்தா நீஹ ஸஞ்ஜுதஃ ।
வணர்ஷாமா ஊாவ0ெநவ்ர்ஹாஜ்ஞொஷெகவஹாஷாநி தாநி

கஷாதிஷாநி தகவாநி வ்ராத்தா நீஹ கஷாஃ க்ஷூஷ ।   [ஹ ॥
ஶாயநீயா விஹாவெ்ஹவம் வஷுவஷாயுமஹிர் தாஃ ॥

வணர்விஜ்ஞாகர்திமா0ெணஃ உஜ உஜெ ஶவடுவர்0ெகஃ ।
யஷ்ராநம் வ்ரதிவவம் த ஷாணா்யாஉஸஷ்ரிதஜு ॥   சுடு

தஷ த்ர யாராணா 0ெ்வாகதா விஷமிஹர்ரணாதிவகஷ ।
வாயிர்வம் வதாராஷ்ம் தா ஹெஷாஹம் வஜ்ஷாரஃஷிதஜு ॥

ஷவீஜம் ப்ரஹ0ெஹவ த்ஹஜாதஹூஜயாத்தகஜு ।
தீவர்த்ராவ்ஹகஷொவெ தம் ஹூாதிதூத்வாதவஷகஜு ॥

க்ஷ்வஷிஜ்ஷஸிதாவஜாஃகஜு விஷ்ணு0ெஹவம் வஷீஜகஜு ।
வாஉஸீஷர்வஸாயாகதம் வ்ரதிஷ்டாகஷயாநிதஜு ॥

யாகதம் வதாஹிர்ராஹுா0ெதஹீர்த்தி த்ராஹுாரவடுவர்கஜு ।
க்ஷஹிஜுரூம் வஷ்வஸிவம் ரகதாஹம் ராஜ்ர0ெஷவதஜு ॥

ராணர்ாவொரஸிவாயாகதம் விஜ்ஹாவ்ஹகஷயாநிதஜு ॥
யாகதம் தக்ஷதிஹிராஹுா0ெதஹுர்டுதிதஹுாரவடுவர்கஜு ॥

வாயவ்ஹம் ரஷகொணம் தா விஜுஷஷ்டிகஷஉயாZஷிதஜு ।
ஶாஸாயிவதூம் யாணம் தத்வாராஷகவவ0ெவயர்தஜு ॥

ஶாகஷ்ர யாகதம் திராஹுா0ெத0ெஷார்ஹிதூஹுார
வடுவர்கஜு ।

க்ஷகாஶம் வதர்ஷம் க்ஷகஷாஃஹுநம் யடுஉவணர்கஜு ॥
ஸஷெஶாயிஷிதம் ஊாணர்ஜீஶாஷாதீதவஃயாதஜு ।

ஷகொஹா0ெதந ஊாளஹ்கதா யஷாஷாநம் வ்யொஜயெக ॥
வாயிர்வம் ஹூஜயஷாநஷாவ்ஹம் கணுதம் ஜவெக ।
வாஹெயம் தாஷாஉடுமெ தா ஜடுஉயெ்ஹ வாயாஹஸஃஜவஜு ॥

ப்ஹுஹ ெயியாதம் 0ெ்வாஉஷாநம் யதாந்யா உதஜு ।
க்ஷஜாநா வ்யயிவீ ஜெஷ்யா நாஹொரவ்ஹம் நிமஷ்ஹ0ெத ॥

க நயம் கணுஷெயாத்தா வாயாராஉவஜுொரக ।
தஜுடுஷ்வம் மமநஷாநம் யாரணாயஜூம் வ்ஹகிதிர்தஜு ॥

வ்ராணாயாஉம் ஸஉாவெந கூயாதி விஶாஷ தஃ ।
ரெவகம் வடுரகம் 0ெவவ கூஃஹகம் வ திரயாZஹவெக ॥

ககாரொகாரஉகாராஸக்ஷ்ராஃ வரிகீதிர்தாஃ ।
ப்ஹுவிஷ்ணுஹாராஜுஷாஉயி0ெதவாஃ வ்ஹகீதர்தாஃ ॥

க்ஷதவிஜ்ஹாஸிவாவ்ஹாநி தகவாநீ ஷ்ராயர்யாக்ஷஉஜு ।
ஊத்ராஹாஜஶஹிஹிர்0ெநா திமா0ெணஉர்யொ0ெஷா உதஃ ॥

தி மா0ெணாத்தஉஃ காஷஃ வ்ஹ0ெதூகம் ரெவகாதிஷா ।
ரெவயெஜ்ஹஹம் வாயாஉஶாஷம் 0ெவ்ஹாஉஷஃஷ்ஹிதஜு ।   அச

ஶாஷம் வாயா வடுரகெண ஸஉாஹ்ரத்ர ஶ0ெநஷ்0ெநஃ ।
ஸஃவடுணர்கஃஹவதி0ெஷ0ெஷவயெத்தநஹாஜு ॥

வணிகாம் தாஷநா ஶ்வ்யா ஹடிகாரொஷ்வாரயொமகஃ ।
வாஸாவ0ெதந ஶஜுொண ரெவயெஜ்ஹஸஷாவநாக ॥

தகொஹ ெயிவிஹஜொவி ஊாவநீயஷ்டா தஜா ।
ஷாநாக்ஷ்ஷாநாஹுார்வ்ராஷ்திஜீர்வஷ்ராஷ்ர தஜுாக்ஷ உாக ॥

ஸடுக்ஷவ்ரணாயாஉம் க்ரகவா 0ெஹஹஜுக வஜாவரெக ।
ஶிவெந ஸஹிதம் வாகம் 0ெவாஹுாதமஹ ெயிஹெஜ தஃ ॥

ஊஜுர்உடுஷஉயஃ ஶாவம் கஷ்ஹ ஸஃஹாரவாஜவஜு ।
வடுரகா0ெஸர்ந வாயிர்வ்ஹா ஹெயொவாஜெயவிஷ்ணுயீஃ ॥

க்ஷவ்ஹாயிதம் தஜாராணஹ்ா வடுரகாவரஹாமதஃ ।
வத்ரவாஷ்வஹஷொவெதம் ஷிஜுூம் 0ெவாராமஹூஶஷ்ஹதஃ ॥

ஹெஜயிகவா தஜாஹ்ஜெயர்ா கூஃஹகெந விஶாஷ்ஹ வ ।
ஜுாநாநமெந நிஜர்ஞூம் வாஜாஜுாஷாதிகாஹகஜு ॥

ரேவத்யாம் வாயவ்யா ஹஸ்தே ஹேமசிரோமணிம் ।
ப்ரதீபதத்யா ஸாஹஸ்ரம் திலஸ்யம் வஸ்த்ரம் ஸமர்பயேத் ॥
மஹாமாயாஹ்வ விஷ்ணோஹ்ய ஸாத்தம் தேஹம் ப்ரகல்பயேத் ।
ஸ்வர்ணாதி வாஸ்ரீதயைவ விஷ்ணுஜம் விப்ரவேஷ்டகம் ॥
ஐராஜாநக்ரியாஸக்திர்யோவதம் மாத்ருகாத்மகம் ।
ஸ்வாஹா தத்வ ஸாத்மாநம் மாத்ருயா வாஷ்மஹே யதா ॥ ௬௦
ஸம்ஸாநம் மண்டலே விந்யஸ்ய மாவே தத்ரார்ஷம் ந்யஸேத் ।
அயோரம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய ஸம்ஹார்யம் வாமம் ப்ரகல்பயேத் ॥
ஸத்யோஜாதம் ந்யஸேத்தாஸ்யே தத்புருஷராவமித்ரகம் ।
மண்டலாதிவாரவயலேஷம் மாமாதவயாணி விந்யஸேத் ॥
ஸ்வேஷ்டதேவதாபத்மவர்ணாஸ்யம் விவஸ்ஸாமதேதா ந்யஸேத் ।
பீஜப்ரவர்யாணி வா விநாநக்ஷத்ரம் ஸந்தூரம் ந்யஸேத் ॥
இஸாநஸ்வர்விஷ்ணாநாம் நமோஞ்சம் வாயவ்யமண்டலே ।
ஸம்ஸ்வரஸ்வர்ஹதாநாம் நமோஞ்சம் மண்டலமண்டலே ॥
ப்ரஹ்மணோயிவதிப்ரஹ்ம நமோஞ்சம் யாம்யமண்டலே ।
ஸீவோ மேஷாது நமோஞ்சம் ச தயா கௌபேரமண்டலே ॥
ஸஹாஸிவோம் நமோஞ்சம் விந்யஸேதாவ்யமண்டலே ।
ஸம்ஸாநஸ்ய கலா: ஸத்ம ப்ரணவாதி ப்ரகல்பயேத் ॥
ஸஸிநீ வாஹிநா ஜ்யோஷா மஸீவிலாஸிநீ தயா ।
நாமேமாநகலாநாம் ஸ்வாங்கம் நாந்த்ர கேவலம் து வா ।
ப்ரணவே நாமவேதே து கலாமாதே து விந்யஸேத் ।
தத்புருஷாய வித்மஹே நத்ரஞ்சம் மண்டலவேதகே ॥
மஹாதேவாய தீமஹி நத்ரஞ்சம் தக்ஷிணாநநே ।
தந்நோ ருத்ர: நமோஞ்சம் ச கல்பயேத் த்ராநநே ॥
அரோராயாணமோஞ்சம் ச கலாம் வஸுமேவதகே ।
கலாஸ்து கஹோர வதேத் ஸுப்ரமண்டலேஷ்வகலா ஸ்வேத ॥ ௧௦௦

ஸாக்ஷிவிஷ்ணோ ப்ரதிஷ்டா ச நிவ்ருத்திர்வித்யா கலா: க்ரமாத் ।
அயோரேஹ்யாஸ்வி நத்ரஞ்சம் மம ஹ்ருதயமேவமே ॥
நத்ரஞ்சயோரோஹ்யா ஓம்ஹாம் கண்டே து விந்யஸேத் ।
ரக்ஷாம் யோரநமோஞ்சம் தக்ஷிணாம்ஸே து விந்யஸேத் ॥
நிஷ்டாம் யோரநமோஹ்யு நமோ வாமாம்ஸகே ந்யஸேத் ।
ஸ்ரீத்ர்ஞ்ச ஸவஸ்வஸ்வநமோ நாபௌ து விந்யஸேத் ॥
ஸமேவோஹ்யா நம உத்ரக்ஷா மாயா ச ஜடரே ந்யஸேத் ।
நமஸ்தே ருத்ர நத்ரஞ்சமாயாம் ப்ருஷ்டகே ந்யஸேத் ॥
ஜராமாமஸி ருசிவேஹ்யா நம: ப்ரணவ மண்டலம் ।
வஹ்நிருவகயாமாஸ்தௌ விஷ்ணோஹோம ப்ரகல்பயேத் ॥
வாமதேவாய நத்ரஞ்சம் ரஜாம் ஹ்ருஹ்யே து விந்யஸேத் ।
ரக்ஷாம் ஜ்யேஷ்டாய நத்ரஞ்சம் வியே ப்ரணவகம் ந்யஸேத் ॥
ருத்ரம் ருத்ராய நத்ரஞ்சம் தக்ஷிணோரூமதம் ந்யஸேத் ।
வாமாம் காமாய நத்ரஞ்சம் வாமோரூமதமேவஹேத் ॥
காமம் சம நமோஞ்சம் தக்ஷஜாநுநி விந்யஸேத் ।
விகரணாய நமோஞ்சம் ச ஸவ்யஜீம் வாமஜாநுநி ॥
க்ரியாம் பல நமோஞ்சம் ச ஜங்காயாம் தக்ஷிணே ந்யஸேத் ।
பலாதிம் விகரணாயேதி நமோஞ்சம் வாமஜாங்கிகே ॥
காயாம் பல நமோஞ்சம் ச தக்ஷிணஸ்பிசி விந்யஸேத் ।
யாத்ரீம் ப்ரமதநாயேதி நமோஞ்சம் வாமஸ்பிசி ॥ ௧௧௦
நமோஞ்சம் ப்ரஹ்மணீம் கண்டீம் ந்யஸேதோம்கார
மண்டலம் ।
ஸர்வபூததமநாய வதஹேதம் ப்ரகல்பயேத் ॥
நத்ரஞ்சம் மந உத்தேஹம் ஸோஹிநீம் தக்ஷபாதகே ।
உந்மநாயேதி நத்ரஞ்சம் ஹவாம் வாமோப்லே து வாமகே ॥

[illegible] ௧௧௫

[illegible] ௧௨௦

[illegible] ௧௨௫

[illegible] ௧௩௦

[illegible] ௧௩௫

[illegible]

वषं शिवोत्तरायेति वर्णस्यास्य यथाविधि ।
नतिर्दीर्घोरुवक्त्राये दक्षपाणितले न्यसेत् ।

ओं ईंकारं वर्णस्यास्य चेकितानाय वौषट् ।
ईश्वरस्यैव न्यसेदेतत् न्यसेत् कर्णाग्रतः ॥ ௧௪௦

ओं उंकारं वर्णस्यास्य कृत्तिवासायेति वषं वा नमः ।
कृत्स्नस्यैव न्यसेदेतत् वामबाहौ तथा विन्यसेत् ॥

ओं ऊंकारं वर्णस्यास्य वरकेन्द्राय वौषट् ।
अनन्तरेण न्यसेदेतत् विन्यसेद्वामकर्णके ॥

ओं ऋं ऋतम्बरायेति वंशोरुवंशे नवाक्षरं ।
वामे तथा चाद्यत्वे अस्याशोधं लंकारं नवाक्षरं ॥

कविशेराय वषं वसुदाक्षायावितेषु नमः ऋतुवि ।
वामपाणितले न्यसेदेतं लृंकारं नवाक्षरं ॥

लवरूपाय शेशये अस्याह्वानवरूपाय वाग्रतः ।
ओं एंकारं वर्णस्यास्य शोणितशराय वषं वा नमः ॥ ௧௪௫

पदमूले नमः उरुत्वे पुष्टकेत्राशरसिंके ।
ओं ऐंकारं वर्णस्यास्य वषं सारस्वरिने नमः ॥

ओंकारे बन्धने नमः उरुत्वे अविन्यसेत्करजान्तरि ।
ओं ओंकारं वर्णस्यास्य ऊर्धकाय वषं वा नमः ॥

उरुविदिते नमः उरुत्वं दक्षजङ्घेके न्यसेत् ।
ओं औंकारं वषं सद्धयनारसिंहाय वा ॥

शिवायै नमः श्रुति दक्षवाहुतले न्यसेत् ।
ओं अंकारं वर्णस्यास्य उष्टकाञ्चनाय वौषट् ॥

वामदेवे नमः उरुत्वं दक्षवाहुतलाग्रके ।
ओं अःकारं वर्णस्यास्य षष्ठ्यायेति वौषट् । ௧௫௦

वक्त्रनाये नमःश्रुति न्यसेदामोदरान्तरंके ।
ओं यंकारं वर्णस्यास्य विष्णवे वौषट् वा नमः ॥

ककारस्यैव नमःश्रुति विन्यसेदाजानुनि ।
ओं कंकारं वर्णस्य कल्पये वौषट्कं वा नमः ॥

खकारस्यैव नमः उरुत्वं तदाजानुवामके न्यसेत् ।
ओं गंकारं वर्णस्य वेदाननाय वषं वा नमः ॥

घकारस्यैव नमः उरुत्वं तदावाहुतले न्यसेत् ।
ओं ङंकारं वर्णस्य शेषाय वषट्स्वरोत्तरे ॥

चकारस्यैव नमः उरुत्वं तदावाहुतलाग्रके ।
ओं छं छोरशिखायेति कामारस्यैव नमः वषट् ॥ ௧௫௫

दक्षपार्श्वे न्यसेच्छेषं शिवस्य नमः उरुत्वि ।
जकारस्यैव नमः उरुत्वं वामवाहौ तथा विन्यसेत् ॥

ओं झंकारं वर्णस्य उग्रवर्णाय वौषट् ।
ञकारस्यैव नमः उरुत्वं पृष्ठवंशे तथा विन्यसेत् ॥

ओं टंकारं वर्णस्य हिरण्यायेति वौषट् ।
ठकारे नमः उरुत्वं नाभिदेशे तथा विन्यसेत् ॥

ओं डं डकाराक्षरायेति जठरे नमः उरुत्वि ।
हृदये विन्यसेदेतं यं वषं यत्नतः ततः ॥

बहिरन्तर्वर्णस्यैव नमःश्रुति कवचं न्यसेत् ।
ओं णं णकारान्तराय वेति त्रिशूलायेति वौषट् ॥ ௧௬௦

तवर्गस्य नमः उरुत्वं तत्पदं पार्श्वयोरपि ।
ओं थं थकारान्ते वेति वषं यत्तिनाकिने ॥

दकारस्य नमः उरुत्वं तत्पदं शिरोमध्ये न्यसेत् ।
ओं धं धेनुधरायेति वह्निरूपाय वषं वा नमः ॥

नकारस्यैव नमः उरुत्वं तत्पदं शिखायां विन्यसेत् ।
ओं पं अप्सराद्वरे वेति चक्रभृदं वर्णस्वरोत्तरे ॥

फकारस्यैव नमः उरुत्वं तत्पदसंस्थिते विन्यसेत् ।
ओं बं बिल्वान्तरे वेति श्वेताय वषट्स्वरोत्तरे ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௪௯0

[illegible] ககூரு

[illegible] உ00

[illegible] உ0ரு

[illegible] உக0

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌘𑍃𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌶𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰
𑌸𑌕𑍍𑌤𑌙𑍍𑌕𑍋𑌲𑌕𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑌰𑍋𑌰𑍌𑌷𑌧𑌿
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌶𑍈𑌃 ॥ ௨௧௫

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑍇 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑍋𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇 ॥

𑌪𑌯𑍋𑌦𑌧𑌿𑌘𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௨௨௦

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌶𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌾𑌃 ।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍋𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௨௨௫

𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌥 𑌚 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ।
𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌗𑍌𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌯𑍋𑌦𑌧𑌿𑌘𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚 ॥
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍋𑌯𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌕𑍋𑌨𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௩௫

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

ஃயூஒஃ திமிஸஂவூா ஸூா நஃவகொணெ வூவஸ்ரதா: ।
ஃயூஒஃ திமிஸஂவூா தஂ ஃயூஃத்தி தயஂ தூஜெஜ ॥

கஷொ-ா த்தாாா தஂ ஹெொ தத்தஹாஸூ ஜெஷவாமிகூ ।
ஸ-மி த்துஃய ஷூஷெ த்தமிவ-ஃவாாஂ யாதூஷெளஃதூ ॥

ஸாய-ஃஹஸூா ஷாஂ ஹஸூா நஜா ஃயாவி வா ।
ஸூா ஷூஃதஃஷ-ஃமா ஸஂவூா தாவூதி ப-ஃ ஹெொ ஷூஒஃண வ ॥

கஜஃஃாமஂ ஸஃவா ஹூ வீயிஷூாஷூ ஷஃரிதா ।
ஃயூவூ-மிஹஸூ வரித ஷூ தஃஷ-ாஷூஜா வாஷகூ ॥ உசு०

வக்ஷாாஂமஃ தூ-மிஹகஸூ வூயக்ஷூா த்ஷவிஂமதி: ।
கஷொ-ா த்தாஸஹஸூா த்தா தூஜெஜூ ாஷூாவூதிஂ மாா: ॥

தத்தூா ZZ ஒஷூயாதிஷொணஷூவுதாவ-ஃஷூஹஂ ஸஃவஒஜ ।
கநூதவ-ஃஂ ஸஃஷஂ ஸூாஃஷவஜ்ஃமஂ ஹவெஜ ॥

கஷஷஸஂவூாஸஃாயஂஷெத ஃமெதெ ஃயூஒஃZஷகூ ।
பாஹெொ ஷொபமஸஂவூா தாநுகூஷூயாதிமிதிமதூ ॥

கஷவூ-மிஹஷயா ஷெவதஃஷஸஂவூா த்ஹிதஂ ஹவெஜ ।
ஷூஂபிஜஂ வ-ாஷெண ஸூா த்தா: வூஷூதிதஂ வாமூ ॥

சூாஜூ ஃமாணஷெகவூஷூா ஃமாமாணாவயி ।
ஃநஷ ஶிவகஂஒஹ ஸூா த்தய-ஃஂ காகெஃ தூ ॥ உகூ

வ தஃஷூஒவூகஸஂவூா த ஷூஸஃநஷூவ-மிஷெ ।
கமஒம வெஷஂ சிதிவெொஃஸ-ஒஷூ: கெ ஒஃண தஃ ।

வாாஷ தூாபிகவ-ஃஃநூ ஒஷூா யொஶீாஜா தய: ।
ஷஹிய-ஃஜஂ ஶிவாஂஹஸூா த்திஷஃஷ ாஹிஃஜிதூ ॥

ஷெஒஷெநவ வ-மியெத்தஂஹஂ வய-ஃநீகஷமாநவி ।
ஷஃதிஂமதக்ஷவய-ஃஷாநுகஂமாஷூா ஃநய நூஷெஜ ॥

க-மிவ-ஃஃமொநஃஷெண தூவூஃமிஷொந விநூஷெஜ ।
வஷூயாஷெ ந ஸஂவெஷூ ஶிவகஂஹஷ வஃ-ஃநீகூ ॥

நவ்வஷூா த்கஂ நதஂ ஶிவெ மஷெள வ விநூஷெஜ ।
வாதூாவநஷாவ-ஃஂ வஷமவூஷவ தஃதி-ஃமி ॥ உஞ०

கஂமொாதகஷதஃ கஃா தூயிகொணெ வூதஷூஷெஜ ।
ஜீதீயஷூாவநஂ வூாஷஂ தூதீயஷ நிமதூஷெ ॥

ஃயஂஷாஜஂ ஸஷஂவ-மிண-ஃஂ ஷாஜவ-மிண-ஃஂ ஹரிதூகாகூ ।
ஸ-மிதீகூஸாாகதஷீ திமஸஷ-ஃவவா நஸா: ॥

நாமிகெஷஷ நாாஜூஃயா ஸூா நா தஃஜிகூ ।
வஷவிஂம திஃயெூ தஂ ஸஷூஜெதஷாாவூதூ ॥

ஷவஂ வூஷெ ஹவெதத்து கமமா நாஷஂ ஷொபமு ।
வ தஃதி-ஃகூ வ கொணெஷ வாதூாதூஷூகஜீமிதூ ॥

கஜமாஷஂ தஂ ஃயாதிவஸஂஸஂவூாகஜீமிதூ ।
வூா மஂஷதி தயஜெத ஃமொஷா ஷிதூகஃஃணி ॥ உரு

வஷவிஂம திஸஂவூா க ஃவி நிஷெ வூமஂஹிதூ ।
உதஒஃதஃவெ-மிஜாயாஃஷொ-ா த்தாமதாவயி ॥

ஒெநதிதிகஷதஷ-மிவூ-ஃஷூஂ வ-மிவெ-ஃஷஃவி மஂஹிகூ ।
தூவூா ஷெொதாநி ஸவ-ஃணி ஃ-மிஷஃஷெண விநூஷெஜ ॥

விபாய ஸீஜஃஂவெூந மாாஷெ: வஷூஷெஷூஂ வா ।
தகவா ஹூயஃஷெண வஷூாணி விவியாநி வ ॥

சூஸநஂ ஸஂவூகஷூா Zஸிநுகஂஒஹ ஃ-மிதிஃ ஃநஂஷூாஜ ।
ஜூவஜஹிஷூகஷகூதூ தக்ஷூாஷூத்து விநூஷெஜ ॥

நூஷூவிதூா தநஂ ஷ ததஃதூ-மிவஂ யூா க்ஷா ஶிவஂ நூஷெஜ ।
ஷூாவநாதி வ வாதூாதி கூகவா தகவா ஹூதா மாா: ॥ உகு०

மாஷஂ வாஷூஷ ய-மிவஷ தீவஃவெ-ஃஂ வியாய வ ।
வூஷமா-ஃூ விஜூஃதூாஷ கவெவ நாZவகஂணூயெஜ :

ஜஷூா மௌஜீஷ வஃ-ஃநூாஂ யொநிஃஷூாஂ வூஷமா-ஃூ வ ।
வஷகஷவெள தஂ பவூாணி ஹிஷெவாாநஂ ஃஜொத்தஃ: ॥

விஜெ்யஶா நவகஸ்ஜ்லஸ்யாவஹெ்ரூதிஶ்ஶாமி ।
கஜொ வாஷெவாசூா: வஞவிஶதிஸவூகெ ॥

கஷெ மணெஹ்ஶா வாஹெ வாஜூகூவூஷெவாஷ்யா ।
க்ஷெயாஷூா வஸவஸவூா ஸ்ஶகூாிகாஷூவா ॥

ஷகொஜெந தூ வஞாஶகுஜவநெ ஜெவதா ஓதா: ।
ஓயெூ விஜெஹ்ஶா: வூஜூா: ஶதூா வஹிஓஷா: ॥

கஷெ்ஶதாவூ வ ஹவஜெ ஜெவதா ஓதா: ।
விஜெ்யஶா ஓயூஜெ ஜெவாக்ஷூஜூ ஶிவ ஷவ ஹி ॥

ஸவ நாஜோ ஸஹஜெஹூ வஹூதெ தவீஶெஷத: ।
கஷெ்ஷிஸஹஸாவூஷவஜெ ஜெவதா ஓதா: ॥

கூடாகூாிஸஞ்ஜ ஞதாயூஹஸஷிதழ ।
லூாலாஜூ வா நஹஸாஹூாஜூ வூணவவூவஷ்கழ ॥

வரிகா வூஜஜெஶ்ஶ ஶிவநாஜோஷ்ய கெவமழ ।
ஷீஜூஶஷீ:கூஓாஷவாஷா யஹாவஹிவியஜெத ।

ஷீஜூஷீவியஓவூாதம் வூஜூாஷவூஜொஹாதூகழ ।
லூயஹஜெஜெவாணாஷ்வெஷாசூ ஓஜெகயா ॥

ஷிரஷீஜூ் ஷர வாவி த்ரிவிய ஓமஷஜயா ।
வட வா ஹிதிவிகூ வா வீஓ வா ஓஜூ ஸஸூதழ ॥ உ௯௦

வஜூஜூவாஹாவூக்ஷாஜூ விஷ்ாவீஓயாவி வா ।
விஶெஷெதுஷூயஹிஜெ வாஷாணொதகெவி வா ॥

சநூயா ஷீஜூகூாஜூ ஜெவகதாஜூ விஶெஷத: ।
ஷதஷூவ் யயா வொமூ ஶிவெஜூாயா் வூகவூயெகு ॥

ஸாஓநூாவஷ்ஜூ ஸஹூாஹூ ஆரூாஜெூ வ்ருஷஷ யஜெக ।
ஜொஹஜெ ஸஶஜெகஆரெ வஶிவாரெ தூ ஶெஶஜெ ॥

ஸவூவமூஜூதயூஹஜூ ஸவூஜூர விஹிஷிதழ ।
விஜூநாஷஸஓயஜூ சூஜெள வூணவவூவஷ்கழ ॥

வூஷஹாய நஜொஜெ தஷீதூஜூஹாஜூகூ நா ।
ஆரஓஜூண ஸஜெ்ராகூ ஆரவாநவ்ஜெயெசுஓாசு ॥ உ௯௫

மணவம ஹாரதீஓஜெ்ல் நநிநம ஜாஜூவீயதழ ।
ஓஹாகாஜெந யஓநாம ஸவெZஸவெ் ஸஓவஜெயெகு ॥

விஓமவ ஸாவொஹூஜ தஜூயொஜூ கூாஓாசூஜெக ।
ஷதெ வூஜூா நஜொஓாஜெஜூ ஹூாஷயாஜெூயாகுஓழ ॥

ஶூவஸஜூா நஹாஜெஷூ மஸவூஷூரிஹி: கூஓாசு ।
வாயஜூிவியவிஹாநாம நூவூ வூஓஷமொ ॥

ஆரவூஜாவஸாஜெந தூ ஹூாநாஜெ வ நிஜெஷூகெ ।
ஸயூாவஸாஜெந நிகூஷெவூ வூஹூவடஓதூழ ॥

ஸஂவூஜூாZZதூஹஂவ வாஜூாஷஜெ வஹூண ஜதூவி ।
ஷீஜூஓயூமதா வூஜாம வூவஷ்காஜெ வூகவூதாழ ॥ உ௯௬

மாயதூா வூஜயிகா தூ ஸாஓநூாவஷ்ஜூ ஓாவயெசு ।
உஜூாய் வஞவஜூாணி வூஜாம ஷீஜூாஷீவூஜூ வ ॥

ஹூஜூஜெணெஶஷீகூாமெ வீஓிகாஜெள யயாவியி ।
வஜெ்ஶாவெதி நிக்ஷிவூ விஜூகாஓஜூயொமத: ॥

விஶொஜூ ஷக்ஷஹஜூஜெந ஶிவஷீஜூஜூ ஶொயயெகு ।
கஜூாமவூஜெவ ஸஶொயூ ஶிவஷீஜூ ஸவெஷிகழ ॥

ஸாஓநூாவஷ்ஜஜெ: வஜூாஷிஜெவ நஓாவஶெசு ।
சூவாஹநாஸநம வூஓ கநஜூ ஹாநகஓணி ॥

விஓஷஜூாZவ்ஜெ விஷ்ாஜெஜெவெஜெ் யொமஓாஸநழ ।
ஷஜூ ாஓநநூகஓ்ாணி ஸிமஹாஸஜெ வூகவூயெகு ॥ உ௯௭

ஜதூா தூஷாநதூவூாணிஷீஜூஶஜெள கூதெ ஸதி ।
சுலநம ஜொவிகம காயஓநூயா ந விமியஜெத ॥

மணெஶ வீஓவாயவூா மஸவூஷாரிஹிய்ஜெசு ।
வெஶாநூா மூஶவீதீூஜூ வூஜயெஜூயெந தூ ॥

ஶூலநாஸிகயோர்மத்யே ஜ்வாலாஸ்யா யஜநாத்மகம் ।
ஶூலேநம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மபரம் ததः ॥
ஶங்கவர்ணாங்கிதாங்கஸ்து ஶூலாக்ரம் ஶக்திஸம்யுதம் ।
த்ரிஶூலாகாரமேவாக்ரம் ஸ்தூலம் ஶூலமுதாஹ்ருதம் ॥
ஜீவனாத்மனி யஸ்ய ஸ்யாத் ஸூக்ஷ்மம் ஶூலம் து தந்மதம் ।
யஸ்ய ஶூலம் பரம் ஸூக்ஷ்மம் பரம் ஶூலமிதீரிதம் ॥ ௨௬௦
த்ருணவத்ப்ராணிநாம் ஸ்தூலம் பாபதம் ஶுபமேவ ச ।
ஸாத்யாஸாத்யவிநிர்முக்தம் பூர்வோக்தம் ஶிவமாநஸம் ॥
ப்ரணவாத்யந்தமத்யஸ்தம் ஶக்தி த்ரயஸமந்விதம் ।
த்ரிகுணாதீதமார்கேண ஜ்ஞாநேந ஶக்திமாநஸம் ॥
ஸகலம் நிஷ்கலம் சைவ ஸகலாநிஷ்கலம் ததா ।
ஹ்ருதயம் பத்மமத்யஸ்தம் ஸ்தாநம் ஸம்பூஜ்ய ஸம்யுதம் ॥
ஶ்ரீகண்டஸ்ய து ஶூலஸ்ய ஸர்வாணி ச ஸம்யுதம் ।
தத்ஸ்தாநே ஹ்ருதி ஸம்ஸ்தம் விந்யஸேத் ஸாதகோத்தமः ॥
தத்ஸ்வரூபம் ச ப்ராணஸ்ய ஸாதகாநாம் ஹிதாய வை ।
ஸகலீகரணம் ப்ரோக்தம் ஸர்வஸித்திப்ரதாயகம் ॥ ௨௬௫
ஸங்க்ஷேபாத் ஸகலீகரணம் ஸமாஸேந து கீர்திதம் ।
ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் ஸாதகாநாம் ஹிதாய ச ॥
த்ரிதத்த்வம் ஶிவதத்த்வாத்யம் ஸாதகஸ்ய து விந்யஸேத் ।
ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸர்வத்ர ஸர்வஸித்திப்ரதாயகம் ॥
ப்ரணவேந ஸமாயுக்தம் ஶக்திபீஜம் ததா ।
நேத்ரமந்த்ரம் ஶிகாமந்த்ரம் கவசம் சாஸ்த்ரமேவ ச ॥
ப்ரஹ்மாங்கம் ஶிவமந்த்ரம் ச விந்யஸேத் ஸகலீக்ருதம் ।
ஶக்திகோஶம் ஶிவம் ஸகலீகரணம் ததா ॥
ஶிவமந்த்ரம் ஸ்ம்ருதம் ப்ரோக்தம் ஶிவரூபம் விசேஷதः ।
வாமாதி நவஶக்தீநாம் ஸ்தாநம் சைவ தத் பரம் ॥

ஸகலீகரணம் சைவ நிஷ்கலீகரணம் ததா ।
நிஷ்கலம் ஸர்வதேஹம் ச ஸகலம் தத்வஶாந்தவி ॥
பூர்வோக்தவிதிநா ஸம்யக் கேஶாந்தம் து ஸமஸ்தம் ச ।
ஆதாராந்தம் ஸகலீகாரம் விந்யஸேத்ஸர்வதேஹதः ॥
ஆதாரஸ்தாநயோர் மத்யே ப்ரஸாதாக்யம் ஸ்தாநதோ நதி ।
ஊர்த்வகுண்டலிநீ தேவீ ஹ்ருதயாத்யம் ஸம்ஸ்தம் ததः ॥
த்ரிதத்த்வம் கேஶாந்தமதஸ்து ஸகலீகாரம் ப்ரவர்த்ய ச ।
ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச ருத்ரஶ்ச ஈஶ்வரஸ்ச ஸதாஶிவः ॥
ப்ரஹ்மாணம் ஸர்வதத்த்வஞ்ச ததா பூர்வமுதாஹ்ருதம் ।
ஸகலேஶம் பரம் ஸூக்ஷ்மம் ப்ரஹ்மாதிகம் ॥ ௩௦
ஸகலாத்மா ஶிவம் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் ஶிவம் பரம் ।
ப்ராஹ்மா ஸமஸ்தம் விஶ்வம் ஸகலீக்ருதமேவ ச ॥
ஸகலீகரணம் ஶம்பும் ஶாம்பவம் க்ரமஶோ ததா ।
ஶிவாம்பரம் ஶிவம் ஸூக்ஷ்மம் பரமாத்மா முதாஹ்ருதம் ॥
ஶுத்தாத்மாநம் ஸகலம் நிஷ்கலம் ஶிவம் ஜ்ஞாநமேவ ச ।
ப்ராணாதி ஶிவமூலாதாரம் ஸகலீகாரம் விசேஷதः ॥
ஶரீரம் ஶிவமந்த்ரஸ்ய ஶரீரம் பரமம் ததா ।
ஸர்வதேஹம் ஶிவம் ஸூக்ஷ்மம் ஶரீரம் பரமம் ஶிவம் ॥
நிஷ்கலம் ப்ரோக்தமாயாதம் ப்ராணாயாமம் ப்ராணிநாம் ।
ஸகலீகரணம் ஸூக்ஷ்மம் ஶரீரம் ததா ஶுபம் ॥
தத்த்வாதீதம் ப்ராணஸ்ய ப்ரணவம் ததா பரம் ।
ஸர்வத்ர ஶக்திமந்த்ரேண ஸகலீகாரம் ப்ரோக்தவாந் ॥
ஶிவம் வ்யாபகம் ததா ஸர்வம் ஶக்திதத்த்வம் விந்யஸேத் ।
ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் பரம் ஸ்தூலம் ஸர்வத்ர விந்யஸேத் ॥
ஶக்த்யாதி ஶக்திபர்யந்தம் ஸகலம் ப்ரோக்தம் நிஷ்கலம் ।
ஸகலம் ஸதாஶிவேந வ்யாபகம் ஸர்வதோ திஷ்டதி ॥

[illegible]

[illegible] ௩௫

[illegible]

[illegible] ௪௫

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௫௦

[illegible]

கூடியம் ஸவலொகாநாம் ஶக்திவெல் வரிவாஜிநீ ।
யஜ்ஞாரெஹ்ய ஹ்யாத்தநீ: ஸ்ராவிஷ்தமெத்ரூவ நியமொஙகாபமீ ॥
ஏவம் ஹ்ருதஸ்யாவாணி ஸ்யலெ வாயவ்யாமிவெ ।
ஶாஸ்ரீஷ்டிகஸ்தயெ வ ஷெல் காகாவணா: ॥ ௩௪௦
உக்ஷிணெஜோநவஷூாரா: ஸெளஷ்ய வாஸ: காலாவுவஸ ।
வஂத்ராஸாநிஸல்வம் ஸகூவஷும் வஸ்ஜிலிஹ்தது ॥
ஹிம்ஹநாதபாவம் வ ஷெல் வராடெ நயநம் ஶாஹு ।
ஏ ஷ்ஹீநம் தாணூநாவஷ வாகவொரவிதாயாது ॥
உக்ஷிணம் ஹீஷணாகாரம் உஷ்டாஷணாாககாலஶு ।
விவூதாஸ்யம் ஶஹாவூாணம் வூத்தாக்ஷம் ஜெஜிஹாநகூ ॥
நாமாஹாரணவஸயாகூம் கவாவக்ஷதமெவாது ।
ஜாவாகூதிஜடாவ்ரூஹெ ஹொமிவஷொ்ஜவஷ்வகூ ॥
வீதராவஸ்யம் வூஸவஷ வாநாவஸம் ஸாவராடகூ ।
ஆகூ்ஷா ஶாடயகஷ காணூவாவம்கூநம் ஶாஹூ ॥ ௩௪௫
ஷூஹாகாரகவவூாதம் காஷநாஹாரணாஜிது ।
வராடதிஷகொவெதம் உவெண்ணாவஷகெதஜவஷு ॥
கூஜகாவதாஸவஸயாகூம் ஸெளஷ்யம் காஷவவாயதது ।
தஜெருமாநவஷூிதொதாநா ஶலயவஷூ ஷதிஹீஷணம: ॥
காணூவாவங்கூ தஜூூக்ஷா ஜெளமீநூதரணம: ஷ்ரூத: ।
ஏவம் வகூாணி ஸஂஹாவ்ய ரவம் ஸாஹாஶிவம் யஜெஜ ॥
யயா ஜெஹெ தயா ஜெவெ ஶஜெநூாஸம் வூகூவயெக ।
ஏவம் ஶாகூம் வவா: கூவ்ய தவிநுவரகாரணஷு ॥
ஶிவம் ஜெ ஶாஸூம் வஷூம் ஜூநாநூவாவாதகூ ।
வ்யாவகம் ஸவதகவாநாஶ வூஜெயநஷ்வஶூ ॥ ௩௫௦
வாஷூவாவகாஹிதம் வாஜிநொநாதீதமாவாது ।
வூகூம் காயலாஷிவெஷெண ஷிஷூவம் ஸகவாதநி ॥

ஊதூாவாஹநாஜிவவெல் உலவஶஜெநிலயஜணாக ।
யயா காஷமெதா வஹூி வல்ஜூெ ஶயநாஜிஹி: ॥
தயா ஶஜெவூஹாவெண ஸகூாZஹிவஜூெதெ ஶிவ: ॥
கூகவா ஹுதீதஂஜஜிஷ காஸூம் வூவாஉஶஜெஂவஂநு
ஸகூா நிக்ஷஉமொவாஸம் ஸாவஸீஹாவம் மதஷூாயக: ।
யூயெஉாக கூஶதஷூாஸக்திஹவநெ நாஷெ தயா ஷிநாகெ
நிஷாஜம் கூஶதஸஷூஶக்திகாவெணெஸூாஷெவஶவாஹநஷ்ஷ ॥
ஐஷய ஊவா:—
ஸவமஸ்ய ஶிவஷெூஹ கயஶவாஹநம் வூஹொ ।
யஷூாவாஹநஜிஷம் ஸூாஷ்வல்மகூவம் விஹநூெத ॥
ஶாஸூரொZவாவ—
ஞூஶஜொஜூஷிதஸூாஜெநஹிவூக்தியலயா தவொஎ ।
தஉஷெகதூ ஹிஉத்திவல்ாவகஸ்ய ந வாஜூெத ॥ ௩௫௫
யயாZதநஷூ நாஉாரா ஸூாதாஜிஹ மஶZமஜெ ।
தஉநதிதநாஉாரா ஶிவஷெூஷெள மஶZமஜெ ॥
கவிதூஶக்தியாகூகவாஉூாவகொZவூாவகஷ ஸ: ।
ஸதநாஷூ நாஹீநொ வா ஸவல்கூஷவல்மூஜிஷ: ॥
ஏவம் ஷிநாமதம் கூீஶம் ஹஷூவாஷமதம் ஷவகெ ।
தஷூ வூாணவயா காயலஷாஷூா ஜெூாதிஷூாவயா ॥
தஷூாஉாஉாய ஜிஜூஷ்ஷம் ஷூாவிநூா விநூெஷத்தநெள ।
யெந ஸாஜூல்தஶம்ஹொ:ஷூஸஷூ ஷூஷூாஜிதா ஹவெஜ ॥
தவக்திவூகடீஹாவ: ஸஹியாநம் ஷூஶாஹூயா ।
ஸஹியெரவரிதூாமெ யொZஷல்காவாவஸாநக: ॥ ௩௬௦
ஸஹிரொயொ நிரொயிநூா விஹொரவி விஹாவூெத ।
ஜொகெ ஸாவாதூகம் வஷூா மொவநீயம் யயா தயா ॥

தஸ்யாவகாசம் தநோ காயமஸ்வகாமதோ தநோத்யா ।
யயாऽநயா தாரண்யாதஸ்யாஸ்யேத்யோர் ஸ்யஸ்தீஷிஹி: ॥

தத்ர ஹேமஸுகாவொரெசுஷோயாயஷூரஸ்லிக்ருஷ்ணிவ: ।
க்ஷித்வம் ஹ்ருதயகஸ்ய ஸிராஸ்ரோயம் ஸிவாஷ்டிதி: ॥

ஸிவா ஷு தஞ்சா தஸ்ய கவசம் மொஷ்யதா ஹவெக ।
திரஸ்யதி யயா ஸக்த்யா ஹவிஷ்ணுதஸ்ய ஹி ॥

நேத்ரம் ஸவஜ்ஞதாஸக்தி ஷோஷாயவ்யகாஸிகா ।
ஹவம் ஷாங்கணவஹேரகம் ஜந்தத்ஸ்லிவஸ்ய தா ॥ ௩௬௫

ஹதாநி ஹ்ருதயாதீநி ஷஷ்ஹாநி ஷூஷஞதா: ।
ஹ்ருஷ்ஷ்ஸ்ஸூறிகாமாது நேதுஷஹோஷஷ விந்யெஸ ॥

குஹாம்பிநோ ஸஹிஷகவ்யதிவத்தி வி்ஹிஷயோ: ।
கவ்ருதீகரணம் வோகம் வ்யஹொரவ்ருதவோத்யா ॥

வ்யோரவநே ஹவெத்தஸ்ய ரஹிராஜவ்யவதநழ ।
தீநஹாவோத்யா கயராதேநாதநாவணாயயா ॥

ஷஷ்யவிமுஷேவம் ஹரூவம் ஸக்திஸம்யதழ ।
வரஹநஷஸ்தொஹயவக்ஷ்யதநிதீவழ ॥

யாகவா வாதநம் வநெ தநாநுஷவெஷாவநம் தத: ।
கவ்யம் தடயம்ஸ தாதவ்யஷிவஷாக்ஷதம் தத: ॥

நதநே ஹ்யஷா வாதநம் க்ருமம் ஸ்யாகஷயாஞதத: ।
ஷாஹாநே ஹ்யஷா வாவம் தமிவ தாநம் வெளஷஷஞதத: ॥

க்ருதெகவவஹஸஸம்ஸாரநவவாரொரெஷு வஜயெஸ ॥

வஜொவஹொரெவிஹவா நஹாரொ:
ஷாநாஷிஹி: ஷ்யஷதரொஹதி: ।
விஸ்யதெ திதவியெள ஸவதெஷோ:
ஷ்யமாஷிஹி: காவிஷாஸவவஷ்ய ॥

ஷாநம் வஷவியெவநஞ காவவஷம்
யவெவாயதீவொஹவி
ஷாரம்பமெம் ஷவவாஸ
மஸஸஹிதம் தீதஞ ந்யத்தஹஸ ।
ஹொரொ ஸஸதஸவிவ்யதாநஸஹிதொ
நிதெத்யாஷவொவா பஹி:
ஸம்தீதஞ ஸஷயெதததிதம்
ஸம்ஜாவிஸஹெதள ஸதி ॥

மஸம் வஷஞ யவஞ தீவநெ நவெதநெவ வ ।
வஞாவயாரா ஹநெத ஸ்யதீவொகம் வாவி வஷதழ ॥

ஷாநயொமா ஷாவநியாஷ்டித்ராதஸ்யாஷிவஜிதா: ।
க்ருவாணஹவநாதா வா தெணள வா வ்யதிஸிம்பிதெ ॥

தீவாஹவநம் வ்யாகதெநவெதாகம் தா வஜநழ ।
பஷ்யதம் ஸாஞிகம் வ்யாகம் வஜா ஹி திவியொவ்யதெ ॥

ஸாயம் வ்யாதஷயாஹ்யவ்ய யவ்யாஹெ தா நிவெத நழ ।
வ்யஷயதா தக்ஷாயெ வாவயிகா நிவெதயெஸ ॥

ஹகொ தீவொ ஷிகாயெவி ராதெள தீவதயம் கவிஹ ।
ஹவததவ்யகாரொண கயதாயதாவரொஸ ॥

வ்யாத: காயெ வ யவ்யாஹெ ஷிவ்யஷஞம் ஹவி: ।
ஸாயம் வ்யாதஷதஹ்யவ்ய தீவாஸ்யகாரா ஹவ ஹி ॥ ௩௭௦

வ்யஷதயம் திகாயெ தா வ்யதெக்ஷய நிதிரொஸ ।
தீவாஸ்யகார ஹவ ஸ்ய ஸாயெத ஷிமணாஷ்டத: ॥

கயதித்யெ யீரொது வாத ஷநிஸநிஷ்டழ ।
யவ்யஸ்யாயதெஜெவ யவ்யாஹெ வாஸஸகம் ஹவி: ॥

வ்யாதஸாயெ வ ஷிவ்யஷம் தீவெஷதஸஹியதழ ।
திகாமம் வஷிஜெந பஹிதாநம் நயெஸஷிஜா: ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 ।
𑌅𑌧𑌮𑌾𑌧𑌮𑍇 𑌦𑌶𑍈𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௮௫

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௯௦

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌸𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௯௫

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍇𑌨 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌹𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑌂𑌭𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌤𑌾𑌮𑍇𑌕𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌶𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦௦

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌵𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍇𑌦𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌜𑍈𑌃 ।
𑌪𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌷𑌾𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌲𑌯𑍁𑌤𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑍋𑌦𑌕𑌾𑌂𑌹𑍋𑌮𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥

வா ஷாதெநு ஷொ ஃஉ தாயெஷு ரதெதாநெக ஃரு
தாயகெஃ ।
கஹிஷெக க தஃ க ய-ர ரு கு ய-ரா ரூ நு ஷுகழு ॥
தஜ-நு ஜு ஷ யொ மெ ந வா ஷாண்யூாய ஹெ தி நா ।
தெ ந ஃ ய-ம தம் வா ஷம் தநூ ஃ ஸநு தூ வூ யொஜயெக ॥
கஷ வா ஷம் தி ஙஸ ஸ்வவாரி ஸ யொஜயெக ।
கூவா ஹ நா வ-ஞ் வா ஜெநு ஷ ஷா ெ ந ய-வெ வியெ வ ெ ந ॥
நெவெஷ வ விஸஜெ-வ வா ஷுஃஷ ஸ யொஜயெக ।
கவெ-வி யெ வ ெந ஷா ெந தி ஷ ஙஸம் வூ கஷு யெக ॥
வா ஷா நாவ-நு வா ஜெநு ஷ ஷா ெ ந வாZவஃ ந ஜயா ।
க்ஷாஉ ெந வெ்ாக்ஷெண வெவ வாரி ஸ்வஸ யொஜயெக ।
ய-வம் ஸவ-து ஃா தவ நு ம் ஜெஷம் ஜூாகூா வூ யொஜயெக ॥
ஆாரவ-ஜாவஸ நா ஜெ ஷா நா ஜெ வ நிவெஷ நு கெ ॥
ஸஸு ாZவஸா ெந நிகஷிவநும் வூ ஹஜவ ஃதிஃழு ।
ஷாவிதெ தஃ கஜெஜஃ உஷுாஃ ஹிஷெகம் ஸஃவரெக ॥ சகரு
வாஃஹஸு தமெ கூதூா ஙஜும் ஜிஜஃஷு காக ।
க ஸஃம் வ-வ-வி நூ ஷும் கஃஜுணாZவ நீய வ ॥
யெள தவாணி ஸூஃஜெண ஶம் வெஃ ஹாவரி ஷுஜெதஃ ।
ஜஜெரா நஃஷு ஜுஷு ஷாவயெதீ ஶஷுகெ ॥
நெ்ாவரி ஜுாஃயெஜஸஜஃ ஹும் வஸஜெஷயஃ ।
கதுர ஷுமி தா ஹிஷு தக ஹூ வ நாணி ந வெஜயெக ॥
ஜயஶ ஷஸொ வெ தம் ஶிவக ஜு வஜ-நீழு ।
உஜூ தநூ நீகூா ஜெவாஜெ யதி கொவரி வி நநு வெக ॥
ஃகூா வ ஷுஷெவாய ஜெஜெ வாஃ நு ாஜிகஜுயழு ।
ஙஸம் வா ஷுஜு ய-வணு தீவஃவ-நும் வியாய வ ॥ சஉ0
கவநீய வியா நஜதீகஹஷு ந ஜெஶிகஃ ।
க-வ-ம் ஸவ-ஷு ஜொயா ஹுாம் ஶிவஃஜு ஃ நஸ்ஷுரஜு ।

ஸஜூஹ நு தகூவிதஷு ஜிஜஃ-யுநி-ஃநா ஜு நு ஸெக ।
ஜெவெஶீஃவி தஆாஜெ ஜெவஸ நு விநிவெஶயெக ॥
ஶிவஃஜும் ஷு ரநுக ஹெ தாயெ ந ஷாவயெஷிவழு ।
விம்விகா ர-விணீ ஜெவீம் ஷாவயெஜஃநஜூழு ॥
ஸ ஙஸாஃஜகா ஜெநு ஷு ஷாநம் தது வியீயதெ ।
ஙஸாம்வ நா Zஹிஷெகஜு கூதூா ஜிஜம் ஸவீகழு ॥
வஜெஷ ஷாவஃ நஃ கூா ஃஜ-யெஷு ஜவாஸஸா ।
ஙஸஃஜெவெ நு ஷாஃஜிவ நு ஶிவஜிஜம் ஸவெஜிகழு ॥ சஉரு
வஜெ-ந-ா நாவியெஃ-வெ நு ஜெ-வஃஜா நு நிஃ-
ஃகூாZஷ வா ஷுஜெவாய ஃநூ-நு ஜு ஹவிஷுதஃ । [ஜெஃ ।
ஃஜாஜும் வாய ஶ ஜாஜும் உவஃம் ஶாஜிஸம் ய தழு ।
ஶ ஜாஹிஃ வா ஷுஃஜாஹிஃ வது ஜெ ஜெர யாவ-யெக ॥
ஜெஃவ ஜெ ஷு ஃக ஜெஃ வ ஜெ-ஜெ-ஃ விநிஜி-ஜெதஃ ।
ஜெஃஷ-வ-ம் க ஜெ ஜெ-ஃஜகூீ வ ஜெ ஷு ர ஜெ ேகஶஃ ॥
ஷ-ஷ யெஷும் ஃவஜெ ந ஜெஃவ ஜெ ஷு ர ெ நகஶஃ ।
தி ஸ ஜெ ஜெ ாதஜீ யெண கடீ ஸ-ஜெ ண ஸாயகஃ ॥
ஜெஜெஃ ந கூதிவாஜெ ந ஜெஃவஜெ ண வெவ ஹி ।
க ஜெ நுஃ-கா ட ஷ-ஷா ஜெநு ஜெ-ா ஜெ கெ ஜெ-ஃ
நிஜி-ஜெதஃ ॥ சகூ0
ஷ-ஷ யெஷு யயா நுாயம் ர ஜெ ந-நாவியொ ரவி ।
ஃாணிகூக-வாரெ ஸநூஷுவாரெ தா ஜெள திகழு ॥
க ஜவாரெ வூ வாஜம் ஸுா ஷுயெ ஃரக கம் ஹவெக ।
ஙா ரெள த வா ஷரா தம் ஸு ாஹு கெ வ ஜ தி திஷுதழு ॥
ஜம் ஹு நீஜு வெளரெ ஸ நா ஸுவ-ாஜெநு சாதி யாதி வ ।
ஸவ-வாரெஷ யொ ஹு ாநிஷ-ஷணா ராம் வியிஃ-தஃ ॥
ஃகூாZஜா ெ த ந வாஃநு ஜு வாஃயொஷு நூ வெஷ வ ।
கூவாஃஜெ வ ஃ-ய-ஜெள ஶிரஸநுவ-நும் வூ ஃாவயெக ॥

வஞ்ஜவ்யாஹிஷெகாணெள ஃஹாவணாஸஃதிதழ் ।
உவஸாநஸஃாயாக்தம் யசிவம் வா விநிவெஷயெசு ॥ சா௩௫

சுவஶ்ஃாவ்யதாஜெ ஸ்யாதா வஸாநம் ஸயசிவகழ் ।
மூாவயெநஞ் மூாநம் வா வீணாநாஜஃயாZவி வா ॥

வெஜாயஃயநஃந்ஞ் ஶாஹ்ஹுவாாழிகஞ யசு ।
தஜசிய்ஃம் மெளவஹாஷாநெஃமாநம் யசிவாஜஃாவரொசு ॥

ஊயஃம் ஜாவிவஹாஷாஜும் மூாநம் நைகுயதம் தா வா ।
ஸம்ஸ்யதாஜ நவஹ்யம்ஶம் நாநாஸஶஸஃதிதழ் ॥

யஜஷாஜஶஹாஷொகூம் மூாநம் வா தஶிகஞ யெசு ।
நாநாஜெஶவ்யஸசிதஞ நதநம் வஶிகஞ்வ ॥

வஷவ்திவுலாாஜெஃஞ் ஸஜோஜும்பயெஜ்யஃ ।
நியசிஜஜஜஜாவசிணவாதொஜாஜெ ஜ்யஶழ் ॥ சு௪௦

ஜஹ்ஃாநெந யசிவெத யசிவயெத்ஜநஜாழ் ।
ஸாவாம் யீநிவெஷாம் வம்டாம் வாஜெந வாணிநா ॥

வாஜயந ஸவஷா யசிவநிகூிவெஜஹூவொழிதழ் ।
கவிஜாவ்யதஸம்வசிநெணெ: கவசிஷாமா வதிஹிஃ ॥

கநிவஷாணவ்ஃிவெஞ் வகூ தொாணிவநெகெஃ ।
திஶசிஜதிவிகாஹிஞ் தீவஃாஜா ஹிரெவ வ ॥

கநெந்நநாவிநெஜிநெவெ: ஜாஜயெதா ஸஃஜதஃ ।
மொஜாநதிஜஜாநஞ ஸணஷாநஜெயெவ வ ॥

மூவாஞணாழிஜாநஞ கயஜொகொாவாாதஃ ।
வ்ஹசிநெதஃஹெஹஸம்வசிநெணெஜஜிநீவநெகெஃ
ஷீநெஃ ॥ சு௪௫

காயஜாஜாமாதிகம்வஞாதூஜதய்ா வ்திவொயிநெகெஃ ।
யயாஜும் ஹஷநாZZநஜஹ் திஜெகெவஷா திவாம்நெகெஃ ॥

யசிவநீவெஞ் வநெநவெஜ் பஜாவஹ்ஞரொZவி வ ।
ஸகூஜாவஃநஞ்கூவா கதஷ்யம் கஃ வொZத்ாழ் ॥

ஷ்ணஃாயெஷ்ய ஜ்யாஜெஜா பஹிராவாணம் யஜெசு ।
ஶாம்ஶாநம் கணிகாயாஜ வசிஜயெசுகாஸாஃாழிஹிஃ ॥

வாராஷம் வசிவஷெநெஜூ தா கவொாநூகூிநெ யஜெசு ।
வாஃஃதாவநெஜூ தா ஸஜ்யம் வஷ்ஃவெஜூதஃ ॥

விநஃநெஷஞவஜாணி வஞவகுயாதாநி வ ।
பாஹாஹிஜஷாஹிநெஞ்வ ஶஶாம்கஃகாநெநெஸஹ । சு௫௦

யாதவாநி ஸாசிவாணி வாாயாயாாணி வ ।
அதீஶாநெகூாவாயவ்வதாதிகூா மூகம் யஜெசு ।

ஹ்யஹிஶசிஜிகாவஃ நெஜூஃஜும் யயாகூஃழ் ।
ஹ்யஜயஞம்ஜவணஷாஹம் ஶிரொ மொரொாவநவ்யஹழ் ॥

தழிஜநஸம்காஶாம் ஶிவாம் ஸஃஷிவிஜயெசு ।
கூயசிஃம் கவவ ஞயெஸ்ஜஜும் கவிஜவணகழ் ॥

ஜெஜாதிரசிவவுகாஶஞ நெஜூம் ஃயமூதம் ஸஜொசு ।
வஞவகுயாதாஸநெஷ் ஜஶபாஹிநூஹசிஷிதாஃ ॥

நாநாஹாணஸம்யகூாஃ நாநாஸ்யமூஹசிஷிதாஃ ।
ஶிரஷவஜாாகாாஸாசிவாஃ ஷ்ரபெளவநாஃ ॥ சு௫௫

ஷ்ஸஞவஜநாஷெளஃஷ்ஞிநெஜூாஃ ஷவஹிகாஸநாஃ ।
ஃசியஷாஜிஜெஃ ஹ்யஜாஜிஹ்ஸாநெதவ்ா: வ்ஹொஶிநெஃ ॥

ஶாம்ஶாநஜெஜூநெஃஶாநா்ாம் ஃவா ஸாயகொ யஜெசு ।
மஹஷாவாணஜெவஜ வசிஜயெஜஹிநெதா ஹாாழ் ॥

ஸாநெZஷிஞயவா வசிஜ்ா வாஃாஜ்ாஶகுயொநவ ।
ஶம்காாசிஃாஃ வ்ஹொ வசிஜ்ா ாாஜிஶகிஃநொநூநீ ॥

கூவாஹநாஜிநெதாநி ஷஃநெஜெஃ கூஃமொாZவஷயெசு ।
நாவகஞநஃநெ தஷா கஜ்யதீகாணம் விநா ॥

ஸம்ஸாாஷகஃநெவதகவ்நெஜ்கம் விஹிதம் பாயெஃ ।
ஸவநீவகளஷ்ிய நவ்யகூஜாவதஃ ॥ சுகூ௦

வித்யேஶ்வரா த்விதீயே து கந்தாஶ்ரா யதாக்ரமம் ।
ஈஶாநதேஶஸ்ய ஸம்ஸ்தஸ்ய ஶிவோத்தமைகநேத்ரகௌ ॥
வகாராத்யக்ஷரஸ்ய ஶ்ரீகண்டஸ்ய ஶிவாம்பிக: ।
வாமதேவாஸ்ய தத்பூர்வம் ஸஹஸ்ரபாஹவ: ॥
ஸம்ஸாரோத்தாரணாய ஸ்துஷ்டா விவிதாயுதா: ।
ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரணாஶ்சைவ ஸர்வே ஸம்பூஜிதா: ॥
வாஹநாநி ததா தத்ர பூஜயேச்ச விசக்ஷண: ।
பத்மாஸநஸ்த்ரயம் ஸர்வம் ஶிவதேவமிதா: ॥
ஸ்கந்த: பூர்வத: பூஜ்யோ ஸுதக்ஷிணே ததா யஜேத் ।
ஶிவோக்தகோணகேஶம் ச நிதயோஸ்தத: ॥ ௪௬௫
வாஸ்துதோஷே ஸதா ஜாதேஶ்வரே ஸம்பூஜிதே ।
ஶ்ரீகண்டமைவ சைதந்யம் வாயவ்யாம் ஶிவம்பிதம் ॥
மணிஸ்யா த்விதீயே து கபாலாத் ப்ரஸாதித: க்ரமாத் ।
ஸிம்ஹாஸநோபரி கார்யா க்ஷேத்ரபாலா சதுர்புஜா ॥
ஸௌம்யாஸ்யம் ஸம்ஸ்திதஸ்து ஶைலேந்த்ரஸ்துதே மஹ: ।
தேவாஶ்ச பலாந்தர்க்ஷ: ஶ்ரீஸம்பூஜ்யோபாஸ்ய ॥
வாஸ்துகாரம் ப்ராஜ்ஞஸம்பாதிஹஸ்திக: ।
நந்திநம் பூஜயேத் ஶ்ரேஷ்டம் ஸுரோத்தமஸ்யாஹம் ॥
த்ரிநேத்ரம் ஶூலஹஸ்தம் ஸௌம்யம் நாகோபவீதிநம் ।
ஹரிதாஸம் ஸஹாகாரம் ஶூலஹஸ்தம் த்ரிலோசநம் ॥
நாகோபவீதிநம் ரௌத்ரம் ஸுநேத்ராந்திஶி பூஜயேத் ।
மணிபீடமாஸநா மஹாவக்த்ர ஸ்தஹஸ்தம் ॥
ஸௌம்யகாலஸ்ய பூர்வக்ஷேத்ர தாமரவர்ண: ।
ஸர்வாக்ஷ்மாலாக்ஷமாலாஹஸ்தம் த்ரிலோசநம் ॥
ஜீவிநீவ ஸங்காஶ: பூஜ்யோ தேவ ப்ரதிக்ஷித: ।
வ்ருஷோ வ்ருஷாக்ருதிஸ்த்ரக்ஷ: க்ஷேத்ரேந்த்ராதிநாதி: ।

ஶ்ரீயாரம்பேதா யதாக்ரா பூஜ்யோ நிர்ருதிகோசர: ।
நிர்ருத்யாம் ஸவிக்நேஶோ ஹ்ரீம் ஶ்ரீ தேவோ வாரணவிஜ்ஞத: ॥
ஷண்முகோ வாமதேவஸ்ய ஶாகாக்ஷஸ்யா ஸ்ருஜ: ॥
ஶக்திவஜ்ரவதாகாஜ்ஞவாஸகங்கடம்பஹஸ்தக: ॥ ௪௭௫
வாஹநமிந்த்ராணஸ்ய ஹாவாஸநாஸநவி ।
வதநம் ஜ்யோதிர்வாஹநேந் ஸவதேவகாநந: ஶிவே ॥
ஶக்திகட்கஹஸ்தஸ்த வாஹநவஸந்தித: ।
வாயவ்யாம் விக்நேஶாநாஸ: பூஜநீய: ஷண்முகாதிபி: ॥
அதவா நைர்ருதகோணே பூஜநீயா கணேஶ்வரா: ।
தேவீ சைவ து ஸம்பூஜ்யா ஸஹாகாரோ வ்ருஷஸ்தயா ॥
நந்தீஶஸ்ய கணாத்யக்ஷா ஹ்ரீம் ஶ்ரீ ச ஸ்கந்த வஸ்ய ச ।
ப்ராயேதேநாதிர்நு: ஸுரோத்தமஸ்யாஹாஹு ॥
லோகபாலாஸ்து தத்ர து க்ரமஶ: ஸ்வஸ்வதிக்கதாஹு ।
த்ரிநேத்ரம் ஶூலஸம்பூர்ணம் ஸிதவர்ணம் வஜ்ரிணம் ॥ ௪௮
ஸஹஸ்ராக்ஷம் யஜேதிந்த்ரம் பூர்வபாகே வ்யவஸ்திதம் ।
ஜ்வாலாமாலாவ்ருதம் ஶக்திபாணிதமஜாஸநம் ॥
தக்ஷிணஸ்யம் யமம் க்ருஷ்ணம் தக்ஷிணே தண்டபாணிநம் ।
நைர்ருத்யாம் நிர்ருதிம் ஶ்யாமம் கட்கஹஸ்தஶவாஸநம் ॥
வாருணே வருணம் ஶ்வேதம் பாஶஹஸ்தகம் ।
ஶங்கம் த்வஜஹஸ்தம் த்ருஷ்டநிதேஜம் ॥
வ்ருஷஹஸ்தம் த்விபாநஸ்யம் கௌபேரம் பீதவர்ணகம் ।
கதியம் ஶூலஹஸ்தம் வ்ருஷாரூடம் த்ரிலோசநம் ॥
ப்ரஹஸநவஸநம் ஹம்ஸம் ஸம்ஶாநம் ஶாங்கரே யஜேத் ।
விஷ்ணும் சமயோக்தம் க்ருஷ்ணம் தார்க்ஷ்யஸ்தம் சக்ரபாணிநம் ॥
ப்ரஹ்மாணம் சதுராநநம் ஹம்ஸஸ்தம் பத்மஹஸ்தகம் ।
ஊர்த்வம் ஸம்யஜேத்ப்ராஜ்ஞ: ஸ்வஸ்வநாமாதிகாக்ஷரை: ॥

ஸஞ்தே கூஷ்மாண்டம் ஸம்ஸ்ரீதம் ஸம்ஜநீயம் யதோதிதம் ।
ஸம்ஸ்காரமேவ யஜேத்ஸ்ம் வீக்ஷணம் ஷஷ்டீ கம் ।

சதுர்த்தே ஶக்திம் ஸாராகதாகாம் க்ருஷ்ணாங்குஶம் தக்ஷிணே ।
நிஜதேள நீலவஸ்த்ரம் ஶ்வேதம் வாஸஸம் காராணே ॥

விக்ருஷ்ணஜம் வாயவ்யம் வேஶவாதிக்ஷேத்ரம் மதாம் ।
வைஶாந்யம் ஜ்வலிதம் ஶம்பும் ஸக்ருகோஸ்வமேஷ ॥

அயஸம் ஸம்யஜேத்ஸம் ஶ்வேதம் தீர்க்கம் விசக்ஷணம் ।
ஸஞ்சாவ ஶரணம் ஜேவா ஸ்வாஹா ஹ்ருதீகீர்த்திதா ॥ சகூ0

ஸகாவாரண ஸம்ஜா ஸ்வாஹா தேஜேபஞ்ஜ ஹிரேவ வ ।
அயவா கேவலம் ஜோஜேஷ் கேவலமேவஞ்ஜ ஹ்ஸ்வா வா ॥

ப்ரஹ்மாஜேஜே லோகவேஶாலோஹ் ஸவேதாவாரணாத்ருயம் ।
வைஶ்விஸ்ஸஹிதா ஶ்ராகவாஸா நஸ்யஸ்தேயத்தா வா ॥

அய ப்ரஹ்மாஜ்ஜவித்யுஸமேத்ய ஶதாகாநாம் ஶமாநதாநு ।
யஜேதாகிஹஸ்வேவதோராவாரணம் க்ருதேஶ ॥

பாஹ்யாவரணஸம்ஜா வ வஸிவாஸ்வியேள விஷாம் ।
ஸவஶாவரணம் ஸம்ஜா தத்யோஸேநவேத்ஸ்யோதேத்து ॥

ஸஞ்ஜவேதஷா நைவேத்யம் ஊர்த்வலக்ஷேய ஸவா ஸாநம் ।
ஸ்ஜா நாஶவி ஸவேஷாம் வ்யுத்ஸேநவேத்யய ஸ ॥

வாஸவாக ப்ரஸ்தேஸ் வ்யுஷாதேஷா ஸம்ஸவே ।
ஸம்தேவிதமயேஸ்ஸிநு ஹவிஷ்யம் தேஜே ஸம்ஸ்ருதம் ॥

ஷாஹ்யாவரணதேவாநாம் ஆராயு ஸ்வராஸ்வாம் ।
யஜநம் மரவாஷாஜேத்ய ஸ்ரேஷ்கம் ப்ரவீயதே ।

ஸம்தாதிஷோ் பலிதூர்யாதய தேஜே நிவேதயேத் ।
தத்ரே நித்யஹோமாதே வா ப்ரவிஶ்யாஸ்யஜம் ஸாநம் ॥

த்ருவாவாஸநே நஷ்டாஸ்லோஷாதம் ஸவஸ்ஸம் ।
ஶிவாவாஸஞ் தாம்பூலம் தேவயோர்ம் ப்ரதாபயேத் ॥

ஶ்ரீதத்ரஹாஸப்ஷவஸ்ணஷ்ருவாஶ்ரே ।
மெயநதத்ஜவஸ்தோஶ்ர்ஷா தஶஹிநதயேத் ॥ ரு00

ஹ்ருஷதேவ்யா ஸஹாஸநம் ஸஜேஶம் ஶக்திவிக்ரஹம் ।
யாகவா தத்ஸிரஸி நவெயு பவித்ரம் கஶவஶாகம் ॥

ப்ரத்யஹம் வஹ்நிதநம் காயவராவாஜநிதாதம் ।
வதநாக்ருயதே யஸ்யாத்ஸ்யாதேவ பவித்ரகம் ॥

ப்ரக்ருதௌ வாஜீஹாவம் ஸாவஸ்தம்யலக்ஷநாம் ।
வாஶ்ரகிக்ஷமாப்லா ப்ராஸாதம் ஸம்வஸேத் ॥

ப்ரோராதநஞ்ச கதம்ய ஶரஜ்யா ப்ராமவாதயா
ப்ராயஶ்சித்வா ஜவம் கலாக்ஷஸம்தேத்ரண ஸமிஶநு ॥

கக்ஷாணாக்ஷகஷ்டாநாம் ஸம்யஶா யஶஸம்யதே ।
தஷ்டாதஷ்ட ஹரவ வேத்ரக்ஷஸம்ஜம் தஷஷ்யதே ॥ ரு0ரு

ககோதாமததே நாஶய தமதேந தமயத் ।
ஜவஶாஶ ப்ரகதவ்யா ஸம்ஸ்ருதா ஶவஶம்பரோ ॥

ஶய்யோநாதிகாஜ்ஜக்ஷஷ்ணா த்ரிஜ்யாத்தோ ।
கஜ்ஜாதஜஷ்ணீயோமாநு ஶய்யாஶ வியிஷியதே ॥

கநிஷ்டாஜ்ஜம்ஸம்யோமாத்திஜ்யாகூ கநீயஸீ ।
ஶஷ்டாதஶம்மோ ப்ரஹ்மாஜ்ஜவஃ காயேநாத்ரு யீஶதா ॥

ந விலம்பிதஸ்ஷம் நவாஸ்க்ருதஷ்டாதம் ।
கஸம்வ்யாதம் ஶேஶாரஜ்யா ஜவம் காயநாதிவக்ஷணஃ ॥

நித்யாதிகஸ்ஷஶோகதம் ஜவம் க்ருத்வா நிவேதயேத் ।
ஸாயகஃ ஸாயஸ்விஶ்யய விராஶயேதரோ ஜநஃ ॥ ருகூ0

வாஷஶகோதத்ரயேநைவ கஶவாஷாதிஹிஸஹ ।
ஓம் மஹாஹ்யுதிமஹாஹ்யுஹோத்தா கவம் ஹ்ருஹாணாஸ்ஸத்ரதம் ஜவம் ॥

[illegible]

௫௰௫

[illegible]

௫௰

[illegible]

[illegible]

௫௰௫

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇 ॥

𑌶𑌾𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌾𑌣𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௫௩௭½   𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௦௧௫

உ
சிவமயம்

4-வது அர்ச்சனுவிதிபடல சந்த்ரிகை.

— :: —

அதன் பிறகு மோக்ஷ பலனைத் தருவதாகிய சிவபூஜா விதியைச் சொல்லப்போகின்றேன். அந்தச் சிவபூஜா விதான மானது பரார்த்த மெனவும் ஸ்வார்த்த மெனவும் இருவகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தீக்ஷையின் முடிவில் ஆசாரியனுற் கொடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலாவது ம்ருத்லிங்க முதலான விடத்திலாவது பூஜிப்பது ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தால் தனக்கிஷ்டமான பலனைத்தருமோ அந்தக் காரணத்தால் ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப் படுகிறது.

உத்தமஜாதி சங்கரஜாதி வசிக்கும் ஊர் பட்டணம் முதலான விடங்களிலாவது, ஆற்றங்கரை மலை அறுபத்தெட்டு மஹாக்ஷேத்ரங்களிலாவது, மனதுக்கு ரம்யமான வேறு இடத்திலாவது, தானே யுற்பவித்தது தேவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது பாணலிங்கம் இருடிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இவைகளோடு கூடிய சிவாலயத்திலும், மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும் பரார்த்த பூஜையானது ஸ்மரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரார்த்த பூஜாபலன்.

பரார்த்த பூஜையானது அரசனுக்கு ஆயுள் ரோகமின்மை சத்ருஜயம் சம்பத்து இவைகளின் விருத்திக்காகவும் கிராம முதலியவைகளின் விசேஷ விருத்திக்காகவும் செய்தல் வேண்டும். பரார்த்தபூஜை சிவத்விஜர்களே செய்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் மிகுந்த தர்மிஷ்டரான ஆதிசைவ ப்ராம்மணர் ப்ராம்மணருக்குச் சிறந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் சிவத்விஜர்களாலேயே பரார்த்தபூஜை அவசியம் செய்யத் தக்கது.

இதராள் பரார்த்தபூஜை செய்வதாற் பீடை.

மற்றவர்களோ வெனில், ஆன்மார்த்தத்தைப் பார்க்கினும் வேருகிய பரார்த்தத்தைச் செய்வார்களாகில் செய்கிறவர்கட்குக்

கெடுதலுண்டாகும். யாதொருவர் சிவசிருஷ்டியின்றி நான்முகனுடைய முகத்திலிருந்து உண்டானர்களோ அவர்கள் சாதாரண வைதிகர்கள்; அவர்கட்கு பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரமில்லை. அவிவேகத்தாற் செய்வார்களாகில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அழிவுண்டாகும். சாதாரணர்களாகிய யாதொரு பிராமணர்கள் கூலிக்காகப் பரமசிவத்தைப் பூஜிப்பாராகில் ஆறுமாதத்திற்குள் பாவும் கெடும்; ஆகையாலவர்களை பரார்த்த பூஜாவிதியில் பரித்யாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்விஜர்களின் பரார்த்தபூஜா விசேஷம்.

சிவதீக்ஷையினுல் ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்துக் கொள்ளப்பட்டவராயும் சிவஞானவானுயு மிருக்கிற முன்கூறிய சிவசிருஷ்டியிலகப்பட்ட சிவத்விஜருக்குச் சிவாக்ஞையின் ஸ்வாதீனத்தால் பரார்த்தபூஜை குற்றத்தை யடையாது.

சிவலிங்கபூஜா பலாபலம்.

அக்நிபூஜை வேதங்கள் மிகுந்த தக்ஷிணையுள்ள யாகங்கள் இவைகளெல்லாம் சிவலிங்க பூஜையினுடைய கோடியிலோர்பங்கேனும் சமமாக மாட்டாது. ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான சிவபெருமான், ஜநந மடைந்த எந்த ஆன்மத்ரோகியால் பூஜிக்கப்படவில்லையோ அவன் இந்தத் துக்கக்கடலாகிய சம்சாரத்தில் வெகு காலஞ் சஞ்சரிக்கின்றவனுவான்.

பிராணனை விடல் சிரசை யறுத்தல் முதலியவற்றில் துணிபுடையானேனும் ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனை சிவபிரானைப் பூஜியாமல் புசித்தற்குத் துணிபிலனுதல் வேண்டும். முயற்சியாலிவ்வாறறிந்து சதாசிவமூர்த்தியானவர் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவபூஜாரம்பம் - திரிவித விக்ன நிவாரணம்.

முழந்தாள் வரையில் பாதங்களையும் மணிகட்டு வரையில் இரு கரத்தையும் அலம்பி பிறகு சிவாநுக்ரஹத்தால் மூவ்வித இடையூறுகளையும் போக்கல் வேண்டும். அம் மூவித இடையூறுவன - ஸ்வர்க்கத்திலுண்டானவை, ஆகாயத்திலுண்டானவை, பூமியிலிருப்பவை.

சிவாநுக்ரஹத்தால் தேவலோகத்திடையூறுகளை ஞான திருஷ்டியாலும், ஆகாயத் திடையூறுகளைந் புஷ்பத்தைப் போடுவதாலும், பூமியிலுண்டா மிடையூறுகளை மும்முறை குதிகாலைத் தட்டுவதாலும் விலக்குதல் வேண்டும்.

சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம்.

மேற்குமுக சிவலிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. அஃது இல்லையேல் கிழக்குமுக சிவலிங்கம். தெற்கு வடக்கு முகமுள்ள சிவலிங்கம் புத்திமான்களால் சித்தி விஷயத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறன்றிச் சாந்திகரும முதலானதில் வடக்குமுக லிங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிஷ்கள மூர்த்தியாகிய லிங்கத்திற்கு ஒரு த்வார முள்ள ஆலயத்தி லிவ்வித ஏற்பாடு. மேரு முதலிய நாலு த்வாரத்தை யுடைய ஆலயத்திலும், நான்கு முகத்தையுடைய லிங்கத்தின் விஷயத்திலும் நான்கு த்வாரம் செய்யத்தக்கது. நான்கு த்வாரமுள்ள இடத்தில் இவ்வேற்பாடில்லை. எந்த திக்கில் வழியானதிருக்குமோ அதைக் கிழக்காகக் கொள்ளவேண்டும். இலிங்கத்திற் கெதிரான த்வாரமெதுவோ அது கிழக்காகவும், அவ்விடத்தில் தத்புருஷ முகமானது மேல்முகமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராகார விசேஷம்.

பலிபீடம் ருஷபம் சூலம் இவை அந்த லிங்கத்தின் முகத்திற்கெதிராக யிருத்தல் வேண்டும். மேல்பாகத்தில் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும், வலது பக்கத்தில் கங்கையையும் நந்தியையும், இடது கையடியில் யமுநா நதியையும் மஹாகாளரையும் பூஜிக்க வேண்டும். த்வாரங்களுடைய நான்கு முகத்தினும் நந்தி மாகாளர்கள் பிருங்கி விக்நேச்வரர் ருஷபம் ஷண்முகர் தேவி சண்டேசர் இவர்கள் இருபக்கங்களிலு மிருத்தல் வேண்டும்.

முறையே இவர்கள், உருவத்தையும் அவயவத்தின் பிரிவுகளையும் பாவனை செய்து நமோந்தங்களாகிய ஹ்ருதயாதி மந்திரங்களாலேயும் சந்தன புஷ்ப முதலானவைகளாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பூஜாமண்டப ப்ரவேசம்.

ஆசாரியர் சாமாந்ய அர்க்யத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு வலது பாரிசத்தை அடைந்தவராய் வலது பாதத்தால் முன்னே மிதித்துச் சிவபூஜா மண்டபத்தை யடைதல் வேண்டும்.

கலசஸ்தாபனம்.

புத்திமான் விக்னங்களைப் போக்குவதற்காக அத்திக்கினையில் கத்தியை வைத்து "வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்ஹணஹ" என்னு மந்திரத்தால் பிரமனைப் பூஜித்து சிவலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து மஹேச்வரரைப் பக்தியினுல் தோத்திரஞ் செய்து பரிசாரர்

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தாலலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்தினுல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்தினுல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினுலாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்க சுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும், மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலுமிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்தினுலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாதமீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டு விரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தாலலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்தினுல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்தினுல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினுலாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்கசுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கர நியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்தினுலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாதமீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டுவிரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

கரந்யாச விசேஷம்.

இவ்வாறு சிகீகரணம் செய்யப்பட்ட விருகரங்கள் சமஸ்த கர்மங்களிற் சாமர்த்திய முள்ளதாக ஆகும். சகளீகரணத்திலும் சந்த்யாகாலத்திலும் ஆசமனத்திலும் அவ்வாறே அந்தக் கர்மத்தின் விசேஷ விதிகளிலும் கரந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்யானம்.

மனிதன் தேஹத்தில் வியாபாரித்த மனதைச் சங்கார முத்திரையால் தகைந்து ஹ்ருதயகமல குஹையை ஆதாரமாக வுடைய பரம சிவத்தினிடத்திலாவது, பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்திலாவது, குடிலை வ்யாபினி, தந்வி, சமநா, உன்மனு என்னும் ஐந்து சத்திகள் முறையே இருதயம், கண்டம், தாடை, புருவம், நெற்றி என்னும் ஐந்திடங்களைத் தடைந்து கொண்டிருக்கவும் அவைகளின் மேல் யாதொரு ப்ரம்மரந்திரத்தி லிருக்கிற சத்தியி னிடத்திலாவது சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்யானத்தைச் செய்து பிறகு தேஹத்லைதத் தஹித்து போககர்மங்களின் ரக்ஷா நிமித்தம் ஆசாரியர்களால் மீட்டும் தேஹத்தைக் கற்பித்தல் வேண்டும். ஞானக்நி சமஸ்த கர்மங்களையும் நிஷேத்திற் பஸ்பமாகச் செய்யும், முக்தி கர்மத்தில் அந்தத் தேஹமானது சிவாஞ்ஞையின் சுவாதீனத்தால் லயமாவதில்லை.

சிகாக்ர த்வாதசாந்தத்தி லிருக்கிற உலகத்தினுடைய சிருஷ்டி லய போகாதிகளுக்குக் காரணமான த்ரோபாவகரி யென்னும் சிவத்தினுடைய சத்தியானது அவ்வாஞ்ஞையை நடத்தச் சித்தமாயிருக்கிறது.

எவ்விதம் அழுக்கோடு கூடின பொன் நெருப்பினுற் சோதிக்படுமோ அவ்விதமே இந்தப் புருஷனுனவன் நாசம செய்யப்பட்ட சமஸ்த குற்றங்களை யுடையவனுயும் மலரஹிதனுய் மிகுதியாகின்ருன். அவ்விதமே தாரண யோகத்தினுல் நாசஞ் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யுடையவனுகவும் மலரஹிதனுகவும் அதிகாரத்தி னதீனத்தால் மீட்டுஞ் சரீரத்தை டைகின்ருன்.

யாதொரு புருஷன் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டானே அவன் ப்ரத்யக்ஷமான ஜீவன் முத்தனுகச் சொல்லப்படுகிருன். பிறகு இவ்வாறு சித்தலயத்தைச் செய்து அதன் பிறகு தத்துவங்களைப் பாவனை செய்தல் வேண்டும்.

ஆன்மசுத்தி - கலாசோதனை.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஒன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தாறு என்கிற தத்வங்களில் தீக்ஷாவிதியில் யாது சொல்லப்பட்டதோ அது

போல் இவ்விடத்திலும் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சதத்வத்தின் முறையாக தேஹ சுத்தியின் பொருட்டுச் சோதிப்பதைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

நிவிர்த்தி, ப்ரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம் எனக் கலைகளிருக்கின்றன, அந்தக் கலைகளாலேயே ஸமஸ்த வுலகங்களும் வ்யாபரிக்கப்பட்டன. இவ்விஷயத்தில் மந்திரங்களும் பதங்களும் வர்ணங்களினுல் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, வர்ணங்கள் உலகங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, உலகங்கள் தத்வங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, தத்வங்கள் கலைகளால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, இந்தக் கலாசோதனு விஷயத்தில் இருபத்தைந்து மார்க்கங்களால் கற்பிக்கப்பட்ட கலைகள் இவ்வாறு முறையாக யோஜித்துச் சோதிக்கத்தக்கன.

மந்திரம் மந்திரதேவதை முதலானவைகளாலேயும் வர்ணத்தின் அடையாளம் உருவம் குணம் இவைகளாலேயும் விரலின் கணுக்கடோறும் ப்ராணுயாமத்தோடு கூடின யாதொரு த்யானமோ, அதுவே இந்த விஷயத்தில் விஷத்தைப் போக்குவதுபோல் தாரணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

அடியிற் கூறியவண்ணம் (தாரணை) தரிக்க.

பூதம்	ப்ருதுவி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாயம்
உருவம்	நாற்கோணம்	மூன்றும் பிறை வட்டம்	முக்கோணம	அறுகோணம்	வட்டம்
நிறம்	பொன்மை	வெண்மை	சிவப்பு	கறுப்பு	புகை
குறி	வஜ்ரம்	தாமரைப் பூ	ஏழுசிகை	ஆறு புள்ளி	அடையாள மில்லை
பீஜம்	ல	வ	ர	ய	ஹ
தெய்வம்	பிரம்மா	விஷ்ணு	ருத்ரர்	மஹேச்வரர்	சதாசிவர்
மந்த்ரம்	சத்யோஜாதம்	வாமதேவம்	அகோரம்	தத்புருஷம்	ஈசானம்
அங்கம்	ஹ்ருதயம்	சிரசு	சிகை	கவசம்	அஸ்த்ரம்
கலை	நிவிர்த்தி	ப்ரதிஷ்டை	வித்தை	சாந்தி	சாந்தியாதீதம்
உத்காதம்	ஹ்லாம்-5	ஹ்வீம்-4	ஹ்ரூம்-3	ஹ்யைம்-2	ஹௌம்-1

ப்ருதிவிதத்வம் - ஹ்ருதயஸ்தானம், அப்புதத்வம் - கண்டம், தேயுதத்வம் - இரண்டுகபோலங்கள், வாயுதத்வம - புருவநடு, ஆகாசதத்வம் - பிரமரந்திரம். இதுவன்றி வேறுமதம். ப்ருதிவி - முழங்கால் வரை. அப்பு - நாபி வரை, தேயு - கண்டம் வரை, வாயு - முகம் வரை, ஆகாசம் - முகத்திற்குமேல்.

ப்ராணாயாமம்.

இனி ப்ராணாயாமம் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்படும். முக்கியமாய் ரேசகம் பூரகம் கும்பகம் என மூவிதமா யப்யசித்தல் வேண்டும். அவை முறையே அ, உ, ம என்கிற அக்கரங்கள் கூறப்பட்டன, அவைகட்கு முறையே ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர் அதிதேவதைகள். ஆன்மா வித்யா சிவமென்னும் பெயருள்ள தத்துவங்கள் அம்முறையே கொள்ளப்படும்.

ரேசக முதலான கிருத்தியங்களில் வெவ்வேருகப் பண்ணிரண்டு மாத்திரைகள் - அதமகாலம். இருபத்துநான்கு மத்திமம். முப்பத்தாறு உத்தமமாகும்,

அசுத்தமாகிய தேகத்தை யடைந்திருக்கிற தகராகாசத்திலிருக்கிற வாயுவை (ரேசித்து) வெளிவிட்டு, சுத்தவாயுவை மெள்ள (பூரகத்தால்) உள்ளேவாங்கிச் சேர்த்து (கும்பகத்தால்) நீர் நிறைந்த குடம்போலசைவற்றிருந்து பின்பு மீட்டும் வெளியே ரேசித்தல் வேண்டும்.

ரேசிக்குங்கால் பட்காரத்தை யுச்சரித்துத் தாடையினுல் கண்டிகையைக் கட்டிக்கொண்டு பசுபதியாற் கூறிய சாத்திர விதிப்படி பந்தத்தை விடுவித்து ரேசித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அப்போதைக் கப்போது நாடி முடிச்சுகளின் பிரிவுகளையும் பாவித்தல் வேண்டும். இந்த ஜீவனுக்கு அம் முடிச்சுகளை அதிக்ரமிப்பதால் ஓரிடத்திருந்து வேறிடமடையப் பட்டதாகும். சூக்ஷ்மப் பிராணயாமத்தைச் செய்து தேஹத்திலிருக்கிற சக்கரம் போல் அநுஷ்டித்தல் வேண்டுய். த்வாதசாந்தத்தைப் பிளந்து செல்லும் (உத்காதக்ரந்தி) மேல்நோக்கும் க்ரந்திகளால் சிவத்தோடு கலந்ததாகும்.

ப்ராசாதமந்திர த்யாநம்.

விடவேண்டுவனவும் பெறவேண்டுவனவும் அறிந்த புத்திமான் பூரகத்தின் முற்பாதியில் ப்ருதுவி தத்துவத்தால் சம்சாரமென்னும் விருக்ஷத்தை வேர்மேலாகக் கிளைகள் கீழாகச் செய்து, பூரகத்தின் பிற்பாதியால் ஜலதத்துவத்தால் ஜலம் பாய்ச்சி, பத்ர புஷ்ப பலங்களோடு கூடி ரம்யமாக விருக்கிற அந்தச் சம்சார விருக்ஷத்தை வைராக்ய மென்னும் கத்தியாற் சேதித்து, கும்பகத்தால் அக்நி தத்துவத்தால் உலர்த்தி ஞானக்நியாற் காற்பெருவிரல் முதல் உச்சந்தலை வரை தஹிக்கப் பட்டதாய்ச் செய்து, பின்பு ரேசகத்தின் முற்பாதியால் வாயுதத்துவத்தாற் பத்துத் திசைகளினும் பஸ்மமாகப் பரவச்

செய்து, முடிவாகிய ஆகாயதத்துவத்தால் ரேசகத்தின் பிற்பாதியால் சுத்தமாயும் மலரஹிதமாயும் இருக்கிற சிதாகாசத்தில் ஒடுங்கினதாகப் பாவித்து மஹாமாயா சரீரத்தை நீக்கிச் சத்தி சம்பந்தமான சரீரத்தை யுண்டாக்குதல் வேண்டும்.

அதனை அம்ருதத்தால் ஸ்நாநஞ் செய்வித்துப் பிறகு வித்யா தேஹத்தை விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகைகளின் ஸ்வரூபமாயும் இச்சா ஞான க்ரியா சக்திகளைக் கண்களாகவு முடைய ஆன்மாவை யவ்விடத்து ஆவாஹித்து மந்திர புஷ்பங்களை யடைந்தவனுய் முத்திரையால் சிரசில் - ஈசான மந்திரம், முகத்தில் - தத்புருஷ மந்திரம், ஹ்ருதயத்தில் - அகோர மந்திரம், குஹ்யத்தில் - வாமதேவ மந்திரம், பாதத்தில் - சத்தியோ சத்தியோஜாத மந்திரங்களை அம் முத்திரைகளோடு ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாமந்திர த்யாநம்.

சிரசுமுதல் பாதம் வரை மாலாமந்திரங்களை விந்யசித்தல் வேண்டும்.

மேல்நோக்கு கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு முகங்களில் முறையே ஈசானுதிகளால் நியசித்தல் வேண்டும்.

அறிந்தவன் பீஜாக்ஷரத்தை யாகிலும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையாகிலும் நியசித்தல் வேண்டும்.

மேனோக்கு சிரஸில் — ஈசாநஸ் ஸர்வ வித்யாநாம் நம:
கிழக்கு சிரஸில் — ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் நம:
தெற்கு சிரசில் — (ப்ரஹ்மாதிபதிர்) ப்ரஹ்மணோzதி பதிர்ப்ரஹ்மா நம.
வடக்கு சிரஸில் — சிவோமேஅஸ்து நம:
மேற்கு சிரஸில் — ஸதாசிவோம் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாய் விந்யசித்து, ஈசாநாதி சிரஸிற் குரிய சசிநீ, அங்கதா, இஷ்டா, மரீசி, ஜ்வாலிநீ என்னும் ஐந்து கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

கிழக்கு முகத்தில் — தத்புருஷாய வித்மஹே நம:
தெற்கு முகத்தில் — மஹாதேவாய தீமஹி நம:
வடக்கு முகத்தில் — தந்நோருத்ர நம:
மேற்கு முகத்தில் — ப்ரசோதயாத் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாக ந்யாசித்து சிரஸில் வியக்தகலை (மேனோக்கு முகத்தில் அவ்யக்தகலாயை சாந்தியதீதை) என்னுமோர் கலையை

ந்யாசித்து தத்புருஷாதி முகத்திற் குரிய சாந்தி, வித்யை, பிரதிஷ்டை, நிவிர்தி என்னும் நான்கு கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

தெற்கு —

அகோரம் ஹ்ருதயம் – தமை – அகோரேப்ய நம:
கண்டம் – மோஹா – அதகோரேப்யோ நம:
வலது புஜம் – ரக்ஷா – கோர நம:
இடது புஜம் – நிஷ்டா – கோரதரேப்யோ நம:
நாபி – ம்ருத்யு – ஸர்வதஸ்ஸர்வ நம;
வயிறு – மாயை – சர்வேப்யோ நம:
புட்டம் – அபயா – நமஸ்தேருத்ர நம:
மார்பு – ஜரா – ரூபேப்யோ நம:

இவ்விதமாய் பகுரூப கலைகள் எட்டையும் பிரணவத்துடன் வித்யா தேகத்திற் கற்பிக்க.

வடக்கு —

வாமம் குஹ்யம் – ரஜா – வாமதேவாய நம:
இலிங்கம் – ரக்ஷா – ஜ்யேஷ்டாய நம:
வலது தொடை – ரதி – ருத்ராய நம:
இடது தொடை – பால்யா – காலாய நம:
வலது முழங்கல் – காமா – கல நம:
இடது முழங்கால் – சம்யமீ – விகரணய நம:
வலதுகண்ட சதை – கிரியா – பல நம:
இடதுகண்ட சதை – புத்தி – விகரணய நம:
வலது இடுப்பு முட்டி – கார்யா – பல நம:
இடது இடுப்பு முட்டி – தாத்ரீ – ப்ரமதநாய நம:
இடுப்பு – ப்ராம்மணீ – ஸர்வபூததமநாய நம:
வலது பார்சம் – மோஹினி – மநோ நம:
இடது பார்சம் – பவா – உந்மனய நம:

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வாமதேவத்திற்குரிய பதின்மூன்று கலைகளைப் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும்.

மேற்கு —

சத்யோஜாதம் வலது பாதம் – சித்தி – ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி நம:
இடது பாதம் – ருத்தி – ஸத்யோஜாதா யவை நம:
வலது கை – த்யுதி – பவே நம:

இடது கை – லக்ஷ்மி – அபவே நம:
மூக்குநுனி – மேதா – அநாதிபவே நம:
சிரசு – காந்தி – பஜஸ்வமாம் நம;
வலது புஜம் – ஸ்வதா – பவ நம:
இடது புஜம் – த்ருதி – உத்பவாய நம:

இவ்வாறு சத்யோஜாத கலைகள் எட்டையும் மற்றவற்றையும் அவ்வவற்றின் முத்திரையால் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும். ஆக முகம்—ஐந்து, இடம் முப்பத்தொன்று, கலை—முப்பத்தெட்டு.

இவ்வாறு முப்பத்தெட்டு கலா ந்யாசத்தால் வித்யா தேஹத்தைச் செய்து, மூல மந்திரத்தையும் ஒன்றாக ஆவாஹித்துப் பிறகு அங்கந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஹ்ருதயத்தில் — ஹிருதய மந்திரம்
சிரஸில் — சிரோ மந்திரம்
சிகையில் — சிகா மந்திரம்
ஸ்தனமத்தியில்— கவச மந்திரம்
கைளில் — அஸ்த்ர மந்திரம்

இவ்வங்க ந்யாசம் செய்து பிறகு அக்ஷர ந்யாசம் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். அவை வருமாறு :

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கேசங்களின் நுனி	ஓம் அம்	ஶ்ரீகண்டாய	பூர்ணோதர்யை நம:
நெற்றி	ஓம் ஆம்	அநந்தாய	விரஜாயை நம:
வலது நேத்ரம்	ஓம் இம்	சூக்ஷ்மாய	சால்மல்யை நம:
இடது நேத்ரம்	ஓம் ஈம்	த்ரிமூர்த்தயே	லோலாக்ஷ்யை நம;
வலது செவி	ஓம் உம்	அமரேச்வராய	வர்த்துளாக்ஷ்யை நம:
இடது செவி	ஓம் ஊம்	அர்க்கீசாய	தீர்க்ககோணயை [illegible]ம:
வலது நாசித்வாரம்	ஓம் ரும்	பாரபூதயே	தீர்க்கமுக்யை நம:
இடது நாசித்வாரம்	ஓம் ரூம்	நிதநேசாய	கோமுக்யை நம:
வலது கன்னம்	ஓம் லும்	ஸ்தாணவே	தீர்க்கஜிஹ்வாயைநம:
இடது கன்னம்	ஓம் லூம்	ஹராய	குண்டோதர்யை நம:
மேலுதடு	ஓம் ஏம்	சண்டீசாய	ஊர்த்வகேச்யை நம:
கீழுதடு	ஓம் ஐம்	பௌதிகாய	விக்ருதிமுக்யை நம:
மேற்பற்கள்	ஓம் ஓம்	சத்யோஜாதாய	ஜ்வாலாமுக்யை நம:

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கீழ்ப்பற்கள்	ஓம் ஔம்	அநுக்ரஹேசாய	உல்காமுக்யை நம:
சிரசு	ஓம் அம்	க்ரூராய	ஸ்ரீமுக்யை நம:
முகம்	ஓம் அ:	மஹாஸேநாய	வித்யாக்யை நம:

இதுவரை உயிரெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

வலதுகை	ஓம் கம்	க்ரோதீசாய	மஹாகாள்யை நம:
வலது முழங்கை	,, ஖ம்	சண்டேசாய	சரஸ்வத்யை நம:
வலது மணிக்கட்டு	,, ஗ம்	பஞ்சாந்தகாய	சர்வசித்திகௌர்யை நம:
வலது உள்ளங்கை	,, ஘ம்	சிவோத்தமாய	த்ரைலோக்ய வந்த்யாயை நம:
வலதுகை நுனி	,, ஙம்	ஏகருத்ராய	மந்த்ரசத்யை நம:
இடதுகை	,, சம்	கூர்மாய	ஆத்மசக்த்யை நம:
இடது முழங்கை	,, ஛ம்	ஏகநேத்ராய	பூதமாத்ரே நம:
இடது மணிக்கட்டு	,, ஜம்	சதுர்முகாய	லம்போதர்யை நம:
இடது உள்ளங்கை	,, ஝ம்	அஜேசாய	த்ராவிண்யை நம:
இடதுகைநுனி	,, ஞம்	சந்த்ராய	நகர்யை நம:
வலது தொடை	,, டம்	ஸோமேசாய	கேசர்யை நம:
வலது முழங்கால்	,, ஠ம்	லாங்கலிநே	மஞ்ஜர்யை நம:
வலது கணுக்கால் முட்டி	,, ஡ம்	தாருகாய	ரூபிண்யை நம:
வலது பாதம்	,, ஢ம்	அர்த்தநாரீச்வராய	வீராயை நம:
வலது உள்ளங்கால்	,, ணம்	உமாகாந்தாய	காதிர்யை நம:
இடது தொடையடி	,, தம்	ஷாடீசாய	பூதாயை நம:
இடது முழங்கால்	,, ௐம்	டிண்டிநே	பத்ரகாள்யை நம:
இடது கணுக்கால் முனை	,, ஦ம்	அத்ரயே	கோமத்யை நம:
இடது பாதம்	,, ௌம்	ஈசாநாய	சங்கின்யை நம:
இடது உள்ளங்கால் நுனி	,, நம்	மேஷாய	கர்ஜின்யை நம:
வலது பார்சம்	,, பம்	லோஹிதாய	காளராத்ரியை நம:
இடது பார்சம்	,, ஫ம்	சிகிநே	குப்ஜின்யை நம:
புட்டம்	,, ஬ம்	ஜலகண்டாய	காமிந்யை நம:
நாபி	,	஭ம்	த்விரண்டாய	வஜ்ராயை நம:
ஹ்ருதயம்	,, மம்	மஹாகாளாய	ஜயாயை நம:
த்வக்கு	,, யம்	த்வகாத்மனே பாலிநே	சுமுகேச்வர்யை நம:

ரக்தம்	ஓம் ரம்	ரக்தாத்மனே புஜங்காய	ரேவத்யை நம:
மாம்சபிண்டம்	ஓம் லம்	வசாத்மனே பிநாகிநே	மாதவ்யை நம:
கொழுப்பு	ஓம் வம்	மேதோமயாய கட்கீசாய	வாருண்யை நம:
எலும்பு	ஓம் ஶம்	அஸ்தியாத்மனே பேகாய	வாயவ்யை நம:
மஜ்ஜை	ஓம் ஷம்	மஜ்ஜாத்மனே ஸ்வேதாய	ரக்ஷோபதாரிண்யை நம:
ரேதசு	ஓம் ஸம்	சுக்லாத்மனே ப்ருகவே	ஸஹஜாயை நம:
ப்ராணன்	ஓம் ஹம்	ப்ராணாத்மனே லகுளீசாய	லக்ஷ்யை நம:
லிங்கத்தடி	ஓம் ளம்	லிங்காத்மனே தமோரூபாய	வியாபிந்யை நம:
லிங்கநுனி	ஓம் க்ஷம்	க்ரோதாத்மனே வர்த்தகாய	மாயாயை நம:

இவை மெய்யெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

இவ்வாறு ஹ்ருதயம் முதலான ஸ்தானங்களை யடைந்திருக்கிற வர்ணங்களால் மாத்ருகாவயவங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

ப்ரணவத்தையும் ஹம்ஸம் என்பதை ஆதியிலும் ஐம் என்பதை நடுவிலும் ஶம் என்பதை அந்தத்திலும் ந்யாசிக்க.

ஷடங்கம்.

ஓ ருஷீச்வரர்களே! மாத்ருகை ஸ்தனம் இரண்டுகண்கள் சிரசு ஹ்ருதயம் முதலாகிய ஜாதிகளோடு கூடினது. இதை ஷடங்கமென்று சொல்லப்படும்.

முதலிற் கூறிய ப்ரணவம் நடுவிற் கூறிய அக்ஷரம் இவைகளைச் சேர்த்துச்சரிக்கத் தக்கது. அல்லாவிடில் தனியே ப்ரணவமாவது அல்லது தனியே அக்ஷரமாவது சேர்க்கவேண்டும். இவைகளின் லோபம் கீலகமென்று நினைக்கப்படுகிறது. சஞ்சரிக்கிற யாதொரு அந்த மந்த்ரதேவதையின் ரூபத்தை யெழுதுவனோ அவன் கீலகத்தைச் சேர்த்தாவது லோபிக்கச் செய்தாவது உச்சரித்தல் வேண்டும். சமஸ்த மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதில் அந்த அக்ஷரம் சேர்ப்பதினாலும் யுக்தியினாலும் மற்றிவைகளின் சித்தியின் பொருட்டுக் கீலகத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

இந்த சமஸ்தமாகிய இருதயம், சிரோ, சிகா, கவச, நேத்ர, அஸ்த்ரம் என்னும் ஆறு மந்திரங்களையும் முறைதவறுமற் கீலக ப்ரயோகத்தினுல் அறிந்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

கீலகம்—நம:, ஸ்வாஹா, வஷட், ஹும், வௌஷட், பட் என்ற ஜாதிகள்.

இவ்வாறறிந்து அக்ஷர ந்யாசத்தைச் செய்து பிறகு தத்வங்களொன்பதையும் ந்யாசிக்க.

தத்வ ந்யாசம்.

சந்த்ர பிம்பத்திற்குச் சமமாகிய நாதத்திலும் புருவ மத்தியிலும் தாலுவின் ரந்த்ரத்திலும் கண்டம் இருதயம் நாபி இவ்விடங்களிலும் சாச்வத ஸ்தாநத்திலும் மூலஸ்தாநத்திலும் சாத்திரப்படி கண்டத்திலுச்சரிக்கப்பட்ட மந்திரத்தையே ந்யாசம் செய்க.

நாபியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் நெற்றியிலும் மௌனயோடு கூடிய த்ரியாக்ஷரத்தை ந்யாசம் செய்க.

பிறகு வ்யோம வ்யாபினி மந்திரத்தைச் சிரசுமுதற் காற்பெருவிரல் அளவாய் ந்யாசம் செய்க.

இவ்வாறு திவ்ய தேஹத்தில் மந்த்ர சமூகத்தை யடைந்தவனுய் முறையாகப் பூஜை ஹோம சமாதிகளுக்கு இடங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூஜை ஹோம சமாதி.

பூஜை ஹ்ருதயத்திற் செய்யத் தக்கது. ஹோமம் நாபியிற் செய்யத் தக்கது. சமாதி புருவமத்ய மாகிய லலாடத்திற் செய்யத் தக்கது.

சமாதி எங்கும் வ்யாபகராயும் வரத்தைக் கொடுப்பவராயும் இருக்கிற ஈச்வரனை த்யாநித்தல்.

ஈச்வரனை ஆவாகிப்பதற்குத் தகுதியாகிய ஹ்ருதயத்தில் இடத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்திற் கூறும் ஏற்பாட்டின் வண்ணம் ஆசநமமைத்தல் வேண்டும்.

சந்தன முதலாகியதால் தேவனை ஆவாஹித்து மாநசமாய்ச் சிவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்வபாவமா யுண்டான நாபிகுண்டத்தில் உயர்ந்த அம்ருதங்களால் ஓமித்து திருப்தி செய்தல் வேண்டும்.

அடக்கப்பட்ட அபானவாயுவின் தொழிலினுல் இயற்கையாயிருக்கிற நெருப்பைச் சோபிக்கச் செய்து சிவஸ்தானமாகிய புருவமத்தியில் படிகம் போன்ற நிறமுடையதும் மிகுந்த காந்தி யுடையதுமான சிவலிங்கத்தை த்யானித்து, அந்த லிங்கத்தில் மனமொருமித்தவனுய் அதன் மத்தியில் இருக்கிற பரமசிவத்தை த்யானித்து இடை நாடியில் வாயுவைப் பூரித்தல் பூஜையாகும்.

பிங்கலை நாடியில் ஞாநாமிருதத்தை ஓமம் செய்தல் வேண்டும். மூலாதாரத்தில் ப்ராணவாயுவை ப்ரவேசிப்பித்து மூலகுண்டலினியோடு முடிச்சைப் பிகிந்து கும்பித்து தேவநாடியில் பூரித்து கோதண்டத்தில் (புருவமத்தியில்) த்யாநத்தை அப்யாசிக்க.

அவ்வாறன்றி ஆசையான் மிகுந்த மானத யாகத்தைச் செய்வானுகில் சிவதத்வ முதற் பூமி தத்வம் வரையுள்ள தத்வக் கூட்டங்களின் ஸ்வரூபத்தை யுடைய தனது தேகத்தை த்யானித்து அவ்விடத்துள்ள மூன்று பக்ஷங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். ஆசனம் மூர்த்தி சம்பு வென்னும் மூன்று பக்ஷத்தையும் அவ்வாறே மூன்று பக்ஷத்தின் ஸ்தாநத்தை யடைந்திருக்கிற நான்குவித தத்வ சமூகங்களையும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

மிகவும் விஸ்தாரமாகிய இந்தத் தேகத்திற் சிவசத்தியால் பத்மாசநத்தைச் செய்து அஷ்ட வித்தியேசுரர்களையும் சரீரமாகச் செய்து சிவத்தை ஆவாஹனஞ் செய்து கர்ணிகையிற் பஞ்சப்ரஹ்ம அங்கமந்திரங்களாற் சூழப்பட்டவராயும் ப்ரமத கணேசுரர்களாலும் திக்பாலகர்களாலும் வஜ்ர மந்திரத்தை முன்பாகவுடைய அஸ்த்ர மந்திரங்களாலும் சூழப்பட்டவராயும் வுள்ள மஹாதேவரைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இருபத்தேழு அல்லது மூன்று அல்லது ஓராவரணத்தாலாவது சத்தியைத் தவருமற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மானதமா யியற்றிய வீட்டில் மானத கற்பித வவயவங்களால் மானதமாய்ப் பாவித்து பரமசிவத்தைச் சதா பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

காருட மந்திரத்தை த்யாநிப்பவ னெவ்வாறு பெரிதாகிய விஷபீடா நிவாரண பலனை யடைகின்ருனே அவ்வாறே இந்தச் சிவத்தியான விஷயத்தில் தன்னு விச்சிக்கும் பலனைப் பெறுவான்.

ப்ராணவாயுவின் விருத்தியால் பூஜையைச் செய்வதெவ்வாருே அவ்வாறே முக்யமாகிய ஆவ்ருத்தி தோறும் வாயுவை வெளியிடல் வேண்டும்.

சத்திகளால் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களையும் சிவாங்கத்தையும் சிவமூர்த்தியையும் மஹேசுரர் சதாசிவர் சிவரென்னு மவரையும் பூஜித்துப் பிறகு ரேசகம் செய்க. அஷ்ட வித்யேசுரர், ப்ரமத கணேசுரர், லோகபாலகர், அஸ்திர தேவர்கள் ஆவரணங்களிலும் பிறகு ருத்ராவரணங்களிலும் ரேசகம் செய்க. மறுபடியும் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இடை பிங்கலை நாடிகளின் முகத்தால் வீண் சிரம முண்டாகும். சூரிய சந்திர நாடிகள் கெடின் பூஜையானது இஷ்ட சித்தியைத் தரும்.

சுஷும்னை நாடியின் நடுவே யடைந்திருக்கிற ப்ராணனிடத்தில் சமஸ்த தேவர்களையும் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி அறுகுணமுள்ள தேகத்தின் பொருட்டாவது, அதன் பிறகு சத்தி சரீரத்தை யுடைத்தாகிய ஆசிரியர் ப்ருதிவீதத்துவ முதலான எட்டு வித புஷ்பங்களாகிய தத்வ சமூகங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டு மென்பது. பூமிதத்வம் – கந்தமாகும், ஜலதத்வம் – அபிஷேகமும் தாகத்திற்குத் தீர்த்தமும் நைவேத்தியமு மாகும், தேயு தத்வம்-தீபங்களின் வரிசை, வாயுதத்வம் – விசிறி முதலாயின, ஆகாயம்-இதிலுற் பவித்த சப்தம் பாட்டு முதலாயின.

இவ்வாறு வேறு தத்வங்களையும் யுக்திக்குத் தக்கபடி நிவேதித்துச் சிவத்தினுற் சொல்லப்பட்டது போல் த்யாநிக்கில் த்வந்த்வ ரஹிதனுய் மோக்ஷத்தை அடைகின்ருன்.

இவ்வாறு ஆன்ம சுத்தியைச் செய்து பிறகு ஸ்தான சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூசுத்தி.

தாளமுத்திரையைச் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ப்ராகாரத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும், அதற்கு வெளியிற் கவசமந்திரத்தினுலேயே தாப்பாளை த்யாநித்து அதற்கு வெளியில் விக்கினத்தைப் போக்குவதற்காக அஸ்திர மந்திர சமூகத்தை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

திரவிய சுத்தி.

பிறகு ஆகாயத்தின் ஸ்தானத்தை த்யாநித்து திரவியங்களின் சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு அஸ்த்ர மந்திரத்தால் கந்தோதக பாத்திரத்தில் ஜலத்தைப் பூரித்து அந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்திக்காக அஸ்த்ர மந்திரத்தை யுச்சரித்து ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். அர்க்ய பாத்திரம் சங்கு பாத்ய ஆசமன பாத்திரம் உபயோகமுள்ள

வேறு பாத்திரங்கள் என்பவைகளை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அலம்பல் வேண்டும். அதன் பிறகு இருதய மந்திரத்தால் பார்த்துக் கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும். பொன், வெள்ளி, செம்பு, நாரிகேளம், சங்கு, முருக்கு தாமரை இலைகளாற் செய்தது, மரப்பாத்திரம். மண்பாத்திரம், வேறு யந்திரம் முதலானவைகளிற் செய்த பாத்திரம் சிவ பூஜையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு (சந்தன) தீர்த்த பாத்திரத்தில் அஸ்த்ர மந்திரத்தினுல் ஜலத்தைப் பூரித்துப் பரிசாரகர்களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சந்தன புஷ்ப முதலான யாவற்றையும் புண்யாஹவாசநம் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

பாத்யபாத்ர ஜலம்.

பாத்திய பாத்திரத்தை யலம்பி சந்தன வாசனை ஜலத்தினுல் நிறைத்தல் வேண்டும். வெட்டி வேரும் சந்தனமும் பாத்யபாத்திரத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆசமனபாத்ர ஜலம்.

அவ்வாறே ஆசமநத்திற்காக ஆசமன பாத்திரத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். முப்பழம், கற்பூரம், கிள்ளுபத்ரம், கோஷ்டம் ஆசமன பாத்திரத்தில் ஹ்ருதய மந்திரத்தினுலேயே சேர்த்தல் வேண்டும்.

அர்க்யபாத்ர ஜலம்.

பிறகு அர்க்கிய பாத்திரத்தில் வேறு சந்தன தீர்த்தம் ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஜலம், பால், தர்ப்பை நுனிகள், அரிசி, புஷ்பம், எள்ளு, கோதுமை, (வெண்) கடுகுகளோடு கூட எட்டங்கம் அர்க்கிய பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது.

விசேஷார்க்கியத்தைச் செய்து அந்த அர்க்கிய பாத்திரத்தில் மந்திர சமூகங்களை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். அம்ருத மந்திரத்தினுல் பரமீகரித்துக் கவச மந்திரத்தினுல் மறைத்துப் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம்.

அந்த அர்க்ய ஜலத்தால், கவச மந்திரத்தால் தர்ப்பையோடு சந்தனத்தையும், புஷ்பத்தையும், தூபத்தையும், தீபத்தையும், அர்க்கியத்தையும், நிவேதனத்தையும் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்தல் வேண்டும். பூஜைக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை வெவ்வேருக மந்திரிக்க வேண்டும்.

ஏலம் வெட்டிவேர் முப்பழங்கள் சூடம் குங்குமப்பூ சந்தனம் அகில் பத்திரங்களும் வாசனையுள்ள புஷ்பங்களும் கூடின ஜலம் கிடைத்தற்குத்தக்கபடி பரமசிவத்தினுடைய அபிஷேக காரியத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதியில் ஏழைகளால் முற்கூறிய திரவிய சமூகங்களில் யாதொன்று சேகரிக்கக் கூடியதோ அதனை க்ரஹித்தல் வேண்டும். புஷ்பங்களோடு கூடிய அற்க்ய ஜலத்தை அதன் சுத்திக்காக இருதய மந்திரத்தால் சகல ஸ்நாந கும்பங்களில் நிறைத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறன்றிச் சந்தனம் வஸ்த்ரம் பூஷணம் நைவேத்யம் புஷ்பம் இவைகளை ஹ்ருதயத்தில் பரிசுத்தமா யிருக்கிற அந்த ஸ்வ பாவமுடைய அங்க மந்திரங்களாலும் ஸத்யோஜாத வாமதேவ அகோர தற்புருஷ ஈசான மந்திரங்களாலும் அபிமந்திரித்து மிகுந் திருப்பதை த்ரவ்ய சுத்திக்காகக் காயத்திரியால் மந்திரித்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனஜலம் இவைகளை ஸ்நாநத்திற்காக இருதய மந்திர முதலானவைகளாலாவது மந்திரித் தல் வேண்டும்.

சோதிக்கப்பட்டதாயும் மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற திரவி யங்களை முறையாக சந்தன முதலானவைகளாற் பூஜித்து அம்ருத மென்னும் பெயருள்ள முத்திரையால் அம்ருதீகரித்துப் பாவித்தல் வேண்டும்.

கிரமப்படி இவ்வாருகிய த்ரவ்யங்களால் ஆன்மாவைப் பூஜித் தல் வேண்டும் சந்தனப் பொட்டிட்டுச் சிரசிற் புஷ்பத்தை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்த்ர சுத்தி.

இஷ்டமாக மௌனத்தைக் கிரஹித்து அதன்பிறகு மந்திரங் களைச் சோதித்தல் வேண்டும். மந்திரங்கட்டு மாலை முதலாகிய ஐச் வர்ய சமூகங்கள் சொல்லப்பட்டன. அம் மாலை முதலிய மந்திர ஜாலங்களை யெழுப்புவதாகிய சிவாஞ்ஞா சத்தியானது ஓம் நம: என்று ஸ்மரிக்கப் பட்டது. ஓங்கார முதல் நமோந்தமாக விருக்கிற மந்திரங்களை முழுமைக்கும் படித்தல் வேண்டும். புஷ்பாஞ்சலி செய்து சிவாபிப்பிராயமாகப் பாவிக்கப்பட்டவராயும் மும்மாத்திரை முதலிய க்ரமத்தினுலேயே எவ்வளவு பர்யந்தம் நாதத்தின் முடிவை யடைவானே அதுவரைப் படித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தமாகிய தத்துவத்தைச் சேவிப்பதால் மந்திர சுத்தி ஆகும்.

பஞ்ச கவ்வியம்.

பிறகு பஞ்சகவ்வியத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். இந்தப் பிர கரணத்தில் அதன் செய்கை சொல்லப்படுகிறது. (சொல்லப்படுகிற தென்பதனுல் இதனை உத்தர காமிகத்துட் கூறியிருப்பதனைச் சந்தர் பாநு கூலமாக யிவ்விடம் கூறப்படுகிற தென்பது கருத்து. இப்படலம் 125-வது ஸ்லோக முதல் 267-வது ஸ்லோகம் வரை வருவித் துரைத்திருப்பதைக் கண்டு கொள்க.)

மண்டபத்தின் மங்களகரமாகிய விடத்தில் ஒன்பதரையாகச் செய்யப்பட்ட க்ஷேத்திரத்தில் ஐந்து பாத்திரங்களை ஐந்து தத்துவங் களாற் செய்யப்பட்ட ந்யாசத்தில் வைத்தல் வேண்டும். ஆசாரியர் புருஷகாலத்தில் சாதாக்ய தத்வத்திலிருக்கிற சிவத்தில் நன்ருக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் மிகவுங் குளிர்ச்சியாயும் நல்ல நிற முள்ளதா யும் அமிருத ஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற கும்ப ரத்நோதகத்தைச் சங்கற் பித்துப் பால் தயிர் நெய் பசுவின் சாணம் கோமூத்திரம் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு ஸ்தாபித்தல் - ஈசாநாதி மந்திரங்களால் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்துமுறை மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற தருப்பை ஜலத்தை ஆறுமுறை அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்துச் சிவமந்திரத்தால் அவ்வாறையும் ஒன்ருகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனதீர்த்தமாகியவற் றைப் பரிசுத்தகரமான இருதய முதலான மந்திரங்களால் ஸ்நாநத்திற் காக அபிமந்திரித்தல் வேண்டும்.

கூறிப்போந்த பஞ்சகவ்யத்தை நித்யமாயாவது, விசேஷ காலத்திலாவது இஷ்டசித்தியைக் குறிக்குங் காலத்திலாவது சிவபிரா னுக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நபநம்.

இனி விதிப்படி ஸ்நபந கலசஞ் செய்யத்தக்கது. அதுவு மனோகவிதமாகும். அஸ்த்திர மந்திரத்தாற் பூமியைச் சோதித்தல் வேண்டும். வாமதேவத்தால் மெழுகுதல் வேண்டும். அகோரத் தால் எப்படித் தாலப்ரமாணமோ அப்படி சூத்திர ந்யாசஞ் செய்யத் தக்கது. மூன்று தாலப் பிரமாணம் கர்ணிகையளவு எவற்றினும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

எப்பொழுது திக்கில் நான்கிதழை யுடைத்தாயிருக்கிற ஐந்து கலசங்களை ஸ்தாபிப்பதுண்டாகுமோ அப்பொழுது நான்கு பக்கத்

தினு மொன்றுகச் சூழப்பட்ட விதிக்குகளிலும் ஒன்பது கலச ஸ்தானங்கள் உண்டாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! பிறகு இருபத்தைந்து கணக்குள்ளது. அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டது நாற்பத்தொன்பது. பின் நூற்றெட்டு.

இருபத்தைந்து கணக்குள்ளதாய் மத்யபாகத்திலிருக்கிற கலசங்களை விட்டு நான்கு பக்கத்திலும் இரண்டு மார்க்கத்தோடாவது, ஓர் மார்க்கத்தோடாவது கூடியிருத்தல் வேண்டும். வெளியிலிரண்டாவரண மிருத்தல் வேண்டும். எட்டு த்வாரங்களோடு கூடினதாயு மிருத்தல் வேண்டும். மத்தியிலிருக்கிற கலசங்கள் பதினைந்து சங்க்யை யுள்ளதாகவும், விதிக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலசங்கள் ஒன்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மதினைந்து சங்க்யையுள்ள மத்யபாகத்தில் அதன் மத்தியிலிருக்கிற மூன்றையும் விடல் வேண்டும். இது நூற்றெட்டின் விவரமல்லவா! ஆயிரமாயின் ஒன்பததிகமாகும்.

ஒன்றரை முழமகலமாவது அவ்வாறன்றி ஒரு அஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயாவது இருக்கிற இரண்டு நூல் கிழக்கு மேற்காகவும், தெற்கு வடக்காகவும் சுற்றல் வேண்டும். வெளியிற் சுற்றினுல் பதினன்கு கணக்கிடப்பட்ட ஆவரணம் இருத்தல் வேண்டும். மார்க்கத்துக் குள்ளிருப்பதை ஆவாகனம் செய்யச் சாத்திரத்தி லேற்பாடானது சொல்லப்பட்டது. நடுவிலிருக்கிற வ்யூகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் நான்கு குண்டமாவது, எட்டு குண்டமாவது, நாற்பது வ்யூகத்திற்கு வேருக இருபத்தைந்து குண்டமாவது ஆகும்.

ஆசாரியர் ஆயிரத்தெட்டுக் கலசங்களைப் பார்க்கினும் வெளியிலிருக்கிற ஆவரணத்தை விடவேண்டும். அந்தக் கலச ஸ்தாநங்களில் ஆக்நேய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு வ்யூகத்தைச் செய்யவேண்டும். மற்றவை யாவும் முன்கூறியதற்குச் சமமாகும். பிறகு ஐம்பது நூற்றெட்டு ஆகும். எட்டு சங்கியையோடு கூடினதாயும் மத்திம பக்ஷமாயு மிருக்கிற இருநூறு கலசங்களில் எட்டு குண்டமாகும். ஆவரணத்திற்கு வெளியில் பதினறு கணக்கிடப்பட்ட கலசங்களைக் திக்கு விதிக்குகளை யடைந்திருக்கும்படி கிரஹித்தல் வேண்டும். அவ்வாருயின் அவ்வெட்டு வ்யூகமானது முற்கூறிய சங்கியையோடு கூடினதாகும்.

தற்புருஷ மந்திரத்தால் நாலுபடியளவு ஜலம் மேடையானது பூரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அதற் கிரட்டிப்பா யாரம்பித்து ஒன்றை விருத்தி செய்து பத்து பங்கு வரையிலும் சிவகும்பத்தில் அளவாகும். கலசத்தில் நிறைப்பதில் நான்கு மூன்று இரண்டு

ஒன்று சங்க்யைகள் செய்யப்பட்ட படியளவு சம்மதிக்கப்பட்டதாக ஆகும்.

கலசத்தில் மூன்று இரண்டு ஒரு சூத்திரங்களால் முறையாகச் சுற்றல் வேண்டும்.

லவங்கம் பச்சை கற்பூரம் ஆலம்பழப் விலாமிச்சை வேர் இந்த ஜாதிகளோடு கூடின சிவதீர்த்தம் சிவமந்திரத்தினுல் மத்திரிக்கப் பட்டதாக ஆகவேண்டும். அந்தச் சிவ தீர்த்தத்தாலேயே கும்பத்தையும் அம்மன் கலசங்களையும் நிறைத்தல் வேண்டும். பிறகு மும்முதலாகவும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவாகவும் இருக்கிற தர்ப்ப கூர்ச்சங்களை ஈசான மந்திரத்தால் த்ரவ்யமூலமாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். சிவகும்ப சத்திகும்பங்க ளிரண்டையும் வஸ்திரத்தினுற் சுற்றி சிவகலச சத்திகலசத்தில் நவரத்ன பஞ்சரத்னமிவற்றை விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

நான்கு திக்குகளிலும் பாத்ய மாசமனம் அர்க்யம் பஞ்சகவ்யம் இவை இருத்தல் வேண்டும். பிறகு விதிக்குகளில் தர்ப்போதகம் பால் தயிர் நெய் இவைகளிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது ஸ்தாபனம் சொல்லப்பட்டது.

நித்தியம்.

இனி மூன்ருவது சொல்லப்படுகிறது. தேன், பொரி, கேழ்வரகு மா. பொரிமா, மஞ்சள், பூலாக்கீரை, கருப்பங்கிளை, வாழை, எள், வெண்கடுகு, பலாமரத்தின் வேர், தேங்காய், இரண்டு நாவல் கொடி மாதுளை யென்பவைக ளிருத்தல் வேண்டும்.

இருபத்தைந்து கலசத்தி னடுவில் உள்ளாவரணத்தைத் தள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இவ்விடத்திற் கலசங்கள் பதினுருகும்.

நான்கு திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் பாத்திய முதலான அஷ்டகமானது சொல்லப்பட்டது. நடுவில் தேன்முதலெட்டு சங்கியை சொல்லப் பட்டது.

முன் சொல்லப்பட்ட இம் மூன்று கலசவிதானம் நித்ய கர்மத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது. இந் நித்ய கர்மத்தில் இருபத்தைந்து கணக்குள்ள கலசம் ப்ரசம்சை செய்யப் பட்டது. மிகவும் உத்தமமாகிய பூஜைகள் நூற்றெட்டுகலசத்தை முடிவாக வுடையன.

நைமித்திகம்.

நைமித்திகமானது அதற்கு மேற் முன் சொல்லப்பட்டவைகளென்று ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப் பட்டது. இந்தச் சமஸ்த திரவியங்களையும் மூலமந்திரத்தினுல் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

முக்கியமான விதைகளை மடக்குகளாலாவது தளிர்களாலாவது மறைத்து இருதய மந்திரத்தால் நானுவிதங்களான வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து ஆசமன மந்திரத்தைக் கற்பித்து, இந்தக் கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஸ்மரிக்க வேண்டும். பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களால் சகளீகரித்து, அதன் கலைகளை அவ்விடத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

குருவானவர் ந்யாசம் செய்யப்பட்ட வித்யாதத்வ சரீரத்தையுடைத்தான அந்த ரூபத்தைத் தியானித்துச் சிவத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். கலச ஸ்தாபன முதலானதைச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் பாத்ய முதலாகியதைக் கொடுத்து, சந்தன புஷ்பங்களையும் தூப தீப அர்க்கியத்தையும் சமர்ப்பித்து இலிங்க முத்திரையைக் காண்பித்து கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! வர்த்தநீ கலசத்தில் கௌரியைப் பூஜித்து யோநி முத்திரையைக் காண்பித்து பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களை ஈசான மந்திரத்தை விட்டு ஐந்து முறை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்.

வெளியில் வித்யேஸ்வரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். திக்குகளில் ஒன்பது மூர்த்தீசுரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். இருபத்தைந்து கணக்குள்ள மத்தியில் வாமதேவர் முதலானவர்கள் ஸ்மரிக்கப்பட்டனர். வெளியில் அங்குஷ்டர் முதலான எட்டு கணேசுரர்கள், அவ்வாறே குரோதர் முதலான எண்மர், சதருத்ரர் முதலானவர்கள்.

ஸ்நபந கலச விஷயத்தில் நாற்பத்தொன்பது தேவதைகள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுவில் வித்யேசுரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள் வெளியில் சதருத்ரர்கள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுப் பாகத்தில் வித்யேசுரர்களாகிய தேவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அதற்கப்பால் சிவமேயல்லவா! அவரும் ஸஹஸ்ர நாமங்களால் அதனினும் விசேஷமாகப் படிக்கப் படுவர்.

ப்ரணவ முன்பாகவும் கூடாக்ஷரத்துடன் கூடினதாகவும் நான்காவது வேற்றுமையை யடைந்த ஸ்வாஹா நம: என்னும் அந்தங்களாயுள்ள சிவநாமத்தை மாத்திரம் படித்துச் சிவபிரானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இலிங்க சுத்தி.

இலிங்க சுத்தியானது எவவாறு சாத்திரம் விதிக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே முறையாக அடையப்படுகிறது.

சிவலிங்க வியக்தம், அவ்யக்தம் வியக்தா வியக்தம் என மூவிதமாகச்சொல்லப்பட்டது. ஸ்வயம்பு, தேவம்; பாணம், ஆருஷம், மானுஷம் என அநேக விதங்களாக இலிங்கங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்திரம் சரம் மூவித மண்டல லிங்கங்களாவது, சித்ர படம் சுவரிலெழுதும் சித்திரம் மந்திர பீடம் அக்நி ஜலம் ஆசாரியர் மர முதலியவும், அவ்வாறன்றி வித்யாதத்வ பீடம் அல்லது பெரும்பாலும் தானே தோற்றிய (சித்தமாக விருக்கிற) சிவலிங்கம் அல்லது ரத்நம் மற்றும் வேறு விதாயகமாய் காரணகம முதலிய வற்றிற் கூறப்பட்ட விசேஷமாகிய மணல், தண்டுலம், அன்னம், ஆற்றின் மண் பசுவின் சாணம் முதலிய சமஸ்தமும் சிவ பூஜைக்காகப் பூஜாக்ரியை கட்குச் சித்தமானபடி செய்தல் வேண்டும்.

சாமான்ய மாகிய அர்க்யத்தைக் கிரஹித்துக் கொண்டு த்வாரத்திற்கு முன் இடபத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஏழு வர்க்கத்தில் நாலாவதாயும் ஏழு ஸ்வரங்களாற் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், விந்து நாதங்களோடு கூடினதாயும் முதலிற் ப்ரணவ முன்பாக வ்ருஷபாய நம: என்று அதன் முடிவில் பிரம மந்திர அங்க மந்திரங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தாற் ப்ரோக்ஷித்து த்வாரபாலகர்களை விக்னேச்வர சரஸ்வதி, நந்தி, கங்கை, யமுனை இவர்களை முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்;

கும்பத்திற்கு மேல் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும் கங்கையோடு கூடின நந்தியையும் மஹாகாளரோடு யமுனையையும் வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

விமலரையும் சுபாஹுவையும் மேடைகளில் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இவர்கள் இருதய மந்திர முதலானவைகளாலும் நமோந்தங்களாலும் கிரமப்படி பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அத்திமரத்தால் ஞானவாளை வைத்து உருவம் அவயவத்தின் பிரிவு இவற்றின் பாவனையாலும் சந்தன முதலானவைகளாலும் முறையாக மூவித விக்நங்களைப் போக்கல் வேண்டும். த்வார பூஜையின் முடிவிலும் அபிஷேக முடிவிலும் நைவேத்தியத்திலும் சந்தியின் முடிவிலும் சிறந்ததாகிய திரையிடல் வேண்டும்.

வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்மணஹ என்று ப்ரம்மாவைப் பூஜித்து முற்காலத்திற் செய்திருக்கப்பட்டதாகிய லிங்கத்தினடுவை யடைந்திருக்கிற பூஜையை, காயத்திரியாற் பூஜித்து சாமாந்யார்க்யத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களை யுச்சரித்து இலிங்கத்திலிருந்து பூஜையை நீக்கி இருதய மந்திரத்தினுல் ஈசான்ய

திக்கில் பீடிகை முதலானவைகளால் சாத்திரப்படி சண்டேசாய நம; என்று பிண்டிகையை வைத்து அஸ்திரப் பிரயோகத்தாற் சோதித்து வலதுகையிற் சிவலிங்கத்தை சோதித்தல் வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தாலேயே சிவலிங்கத்தை வேதிகையுடன் சோதித்துப் பிறகு சாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆசனம்.

ஆவாஹனத்திற்கு	ஆசனம்	பத்மம்
ஸ்நானத்திற்கு	,,	அநந்தம்
அர்ச்சநத்தில்	,,	விமலம்
நைவேத்தியத்தில்	,,	யோகம்

என்னும் ஆசனங்களை யறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும். வஸ்திரம் முதலிய வேறு கர்மங்களை சிம்ஹாசனத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மா இடம் த்ரவ்யம் மந்திரம் லிங்கம் இவைகளின் சுத்தியைச் செய்து பிறகு சிவார்ச்சனம் செய்யத் தக்கது. பஞ்ச சுத்திகளின்றிச் சிவபூஜை செய்வதற்கு விதி விதிக்கப்படவில்லை.

லிங்க பீடம்.

பீடத்திற்கு வாயு திக்கில் கணேசரைச் சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் குரு பரம்பரையை இருதய மந்திரத்தால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆசனம் ஆசன தேவதை யிவைகளின் சத்தியை யறிந்து பூஜையைத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

ஆசனம் ஜீவ தேகபேதம் என இருவகைப்படும், சுத்தவித்யா தத்துவத்தின் முடிவில் அநந்தாதி ஆசனம் சொல்லப்பட்டது. மஹாமாயையின் முடிவில் திவ்யதேகத்தை த்யாநித்தல் வேண்டும். இந்தத் தேகத்தில் இவ்வாறு தேக ஜீவ சிவ மென்னும் மூவித கற்பனையால் ஜீவனே சிவமாகும். யாதொன்று லேசாய் வியாபாரிக்குமோ அது அந்தத் தேகத்திற் கூடியிருப்பதாயும் வியாபாரிக்கப்படு மல்லவா!

பார்க்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் வாயுவால் த்ருணம் போல் யாதொரு சத்தியால் தரிக்கப்படுகிறதோ, அன்றியும் உண்டாக்கப் படுகிறதோ சந்திர கிரணம் போல் நிர்மலமாயும், சாந்தமாயும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு புஜங்களையும் வுடையதாயும், பால் சமுத்திரத்திற் கொப்பான உருவத்தை யுடையதாயும், கற்பிக்கப் பட்ட இருதய மந்திரத்தை யுடையதாகவும் இருக்கிற அந்த ஆதார சத்தி முன்னமே கூர்மாசனத்தில் ந்யாசம் செய்யத் தக்கது.

நீல வர்ணத்தோடு சமமான வர்ணத்தை யுடையவராயும், அனேக படங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவராயும், இருதயத்தின்கண் கையைக் கூப்பிக் கொண்டவராயும், ஒரு முகத்தையுடையவராயும், நான்கு புஜத்தினை யுடையவராயும், பால் சமுத்திரத் துண்டான தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமமான உருவத்தை யுடையவராயும், ஆசனமந்திர ஸ்வரூபராயுமுள்ள ஆதிசேடரை மந்திர யோகியாகிய ஆசிரியர் இருதய மந்திரத்தால் அவ்வாதாரத்தில் ந்யாசிக்க வேண்டும்.

அவ் வாதிசேடருடைய தேஜோ பூதர்களாயும், க்ஷேமத்தைத் தருபவர்களாயும், சிங்கத்தி னுருவம் போல் வெண்மை யாயும் சூரிய கிரணம் போன்றவர்களாயும், மஞ்சள் கறுப்பு நிறங்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வரியங்கள் நான்கு மூலைகளி லிருக்கிற நான்கு பாதங்களாவார்கள். அநேக சிம்ஹங்களாற் சூழப்பட்டவைகளாயும், ஒன்றுக் கொன்று பார்த்துக்கொண்டு மிருப்பவைகளுமாகும்.

அதர்மம் அஞ்ஞான அவைராக்ய அநைச்வரிய மென்று ப்ரசித்தங்களாகிய அந்த நானுவர்ண சொரூபத்தையுடைய அவயவங்களைத் திக்குகளில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

கட்டுப்படுதல் விடுதல் என்று மிவைகட்குக் காரணமாயும் சிவப்பு வெண்மையாயும் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியாயு மிருக்கிற இரண்டு சக்திகளையும் மேலே த்யாநித்தல் வேண்டும்,

இலிங்கத்தின் நடுவில், நிருதி முதல் ஈசானதிக்கு வரை மேகலைக்கு மேற் சம்பந்தித்துள்ளதாயும், எட்டிதழோடு கூடினதாயும், அணிமாதி சித்திகளோடு கூடினதாயும், வாமாதி அஷ்ட சத்திகளுக்கு அதிஷ்டானமாகிய தாதுக்களோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளிலிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளி லிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும் தமரச புஷ்பாகிருதி இருதய மந்திரத்தால் வில்வபத்திரங்கால் விசேஷமாக அர்ச்சித்தல் வேண்டும்.

வாமை, ஜ்யேஷ்டை, ரௌத்ரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்ரமதனி. சர்வபூததமனி, என்னுமிச்சத்திகளைக் கிழக்கு முதல் ஈசாந்ய திக்குவரை தாதுகளிலும் இதழ்களிலும், மனோன்மனியை கர்ணிகையிலும் இருதய மந்திரத்தால் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

வாமை முதலிய சத்திகள் சிவப்பு வர்ணங்களாகும் மனோன் மணி வெண்மை நிறம்.

சூரிய சோமாக்நியின் மும்மண்டலங்களைத் தத்சமுருவங்களோடு இதழ்களின் முடிவாகவுந் தாதுகளின் முடிவாகவும் கர்ணிகையின் முடிவாகவும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் மும்மண்டலத்திற்கு மதி தேவர்கள். நான்கு முகமும் நல்லகண்களும் சிவந்த நிறமும் நான்கு கைகளிலும் கமண்டலம் தண்டம் ஜபமாலை தாமரைகளை யுடையவராயும் ப்ரஜாபதியாயும் அமாநுஷராயும் சமஸ்த பாபங்களைக் களைகிறவராயு மிருக்கிற ப்ரம்மாவைப் பத்திரங்களில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

காசாம்பூ வர்ணராயும் காந்தியை யுடையவராயும் மஞ்சட் பட்டாடையைத் தரித்தவராயும் பிரகாசிக்கிற கிரீடத்தினாலும் மாணிக்கமய சலங்கைகளின் சமூஹத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் சங்கு சக்கரம் கதை என்பவைகளைத் தரித்தவராயும் துளபமாலையணிந்தவராயும் வுள்ள மஹாத்மாவாகிய திருமாலை த்யாநித்து இதழ்களில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சங்கு குருகத்திப்பூ சந்திரன் இவைகள் போன்ற வெண்ணிற முள்ளவராயும் சந்திர சேகரராயும் சிம்ஹத்தின் தோலைத் தரித்தவராயும் திரிநேத்ரராயும் காளகண்டராயும் சூலக் கையினராயும் வ்ருஷபாரூடராயும் பெரும்பாப நாசராயுமுள்ள ருத்திரரை த்யானித்துக் கர்ணிகையில் ஸ்தாபித்து அவ்விடத்திலேயே ஆன்மா பரமான்மா ஜீவான்மா இவைகளைத் தியானித்து நியாசஞ் செய்து சத்வ ரஜசு தமசு என்னும் முக்குணங்களையும் காருஹபத்யம் ஆகவநீயம் தக்ஷிணாக்நி என்னு மூன்றையும் அவ்விடத்திலேயே பிரிவாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தவித்யா தத்வம் வரையில் ப்ருதிவி முதலிய தத்வங்களுடைய வ்யாபகத்தைச் சிந்தித்து அந்த தத்துவங்களின் மத்தியில் மறுபடியும் சத்தியைப் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆதிசத்தி முதல் அந்திய சத்திவரை பரமசிவத்திற்கு ஆசனம் கூறப்பட்டது. இவ்வாசனத்தில் பீடத்தின் ஸ்வரூபராகிய ஆதிசேஷர் கர்த்தாவின் ரூபமாகவிருக்கின்றார். ஓ அந்தணர்களே! இவ்விடத்துச் சுருக்கமாகப் பீடத்தின் ஏற்பாடிவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.

ஆசனத்திற்கோ வெனில் தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்யங்களும் ஆதிசேஷன் சத்தி என்பதும் சேர்ந்து ஆறங்கங்களாகும்.

பரமசிவத்திற்கு ஆசனமாவது ஆறுமார்க்கத்தை யுடையது. பூஜையோ வென்றால் இருதய மந்திரத்தால் ஆகவேண்டும். இவ்வாறன்றிப் பீடத்தின் கற்பனை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படும்.

சமஸ்த மார்க்கங்களாலும் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடமானது தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்ய மென்னும் நான்கு யுகங்களையே நான்கு பாதங்களாக வுடையது. பூமியை கிழங்காகவும் அவ்வாறே கால தத்துவத்தின் அந்தத்திலிருக்கிற தத்துவத்தை ஊர்த்வ நாளமாகவும், ஐம்பது அக்ஷரங்களினுற்பத்தியோடு கூடின ஆவரணங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாயா தத்வ ஸ்வரூபமாய பெரிய முடிச்சையுடையதாயும், சுத்த வித்யா பீடத்தையே பெரிய தாமரைப் புஷ்பமாக வுடையதாயும், எட்டு வித்யேச்வர தளத்தை யுடையதாயும், சக்திகளாகிய கேசரங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும, இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யாகிற சிவ சத்தித்வயங்களாலாரம்பிக்கப்பட்டதாயும் கர்ணிகாபீஜத்தினால் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாத்ருகாக்ஷர சம்பவமாயு மிருக்கிற பீடத்தை இவ்விதமாக த்யாநித்தல் வேண்டும்.

தர்ம முதலானவைகளை நபும்ஸகாக்ஷரங்களினாலேயே கற்பித்தல் வேண்டும்.

கற்பத்தை யுணர்ந்த ஆசிரியர் அநந்தாசனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு முன்பாகவும், பத்மசானத்தை யதற்கு முன்பாகவும் கர்ணிகையின் முடிவை ஸப்தஸ்வராந்தத்தினாலும் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஓங்காரத்தை ஆதியாகவும் அகாரத்தை முடிவாகவும் விடப்பட்ட நபும்ஸக ஸ்வரங்க ளொன்பதும் வாமா ஜ்யேஷ்டாதி சத்திகளுக்கு க்ரமமாகவும் கிரம மின்மையாகவும் ஒன்பதாகும்.

க காரம் முதல் ஃ காரம் வரை யுள்ள அக்ஷரங்களை இருபத்து நான்கு தாதுக்களாகவும், மகாரம் முதல் ஹகார முடிவாக வுள்ள அக்ஷரங்களை ஒன்பது பீஜங்களாகவும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே முன்போல் மூன்று மண்டலம் கற்பித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு மாத்திருகையினாலுண்டான பீடத்தை யுண்டாக்கிப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

சோம சூரியாக்நி மண்டலத்தி லுண்டாகியும், அக்நி ஸ்தம்பத்திற்குச் சமானமாயும், ஈச்வரதத்வம் வரை முடிவாயுமிருக்கிற சரீரத்தை (மூர்த்தியை) லிங்கத்தின் நாபியில் விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இருதயத்திற்கு சம்புடமாகிய சத்தியோஜாத மந்திரத்தை மூர்த்தி மந்திரமாக உதாஹரிக்கப் படுகிறது. அவ்வாறே இம் மூலமந்திரமே சாதாக்ய மந்திரமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

லிங்கத்தின் சிரசில் வித்யா ஸ்வரூபமாசிய சதாசிவ தேவரை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவலிங்க ஆரோஹணத்திற் பரிசுத்த ஸ்தான ரூபமாயும் பிரபுவாயும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளோடு கூடினதாயும் பஞ்சபிரம்ம அங்க மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையதாயும் இருக்கிற சதாசிவனுடைய ஸ்வரூபத்தை த்யான நிமித்தம் இவ்விடத்திற் சொல்லப்படுகிறது. சகல சித்திக்காகப் படமுதலானவற்றி லெழுதப் பட்டதையாவது த்யானஞ் செய்யத் தக்கது.

சதாசிவ த்யானம்.

ஐந்து முகங்களை யுடையவராயும், பத்து புஜதண்டங்களை யுடையவராயும், ஸ்படிகத்தினொளி போன்றவராயும், மூன்று கண்களை யுடையவராயும், சாந்தராயும், சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்தவராயும், சர்பத்தினாற் கட்டப்பட்ட சிறந்த ஜடையை யுடையவராயும், மந்திர சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், வெண்டாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் இருப்பவராயும், ஹாரம் அரைஞாண் ஒட்டியாணம் குண்டலம், கடுக்கன், தோள்வளை, கங்கணம், போர்வை வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும், பதினாறு வயதுடையவராயும், அழகுள்ளவராயும், மிகவும் பிரசன்னராயும், புன்சிரிப்புடையராயும்,

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
சூலம்	அபயஹஸ்தம்
கோடாலி	பாசம்
வாள்	மணி
வஜ்ராயுதம்	சர்ப்பம்
அக்நி	அங்குசம்
இவைகளையும்	இவைகளையும்

உடைய சதாசிவ தேவரை த்யாநித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாக சொல்லப்படுகிறது.

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
அநுக்கிரகம்	டமருகம்
அபயம்	சர்ப்பம்
தண்டாயுதம்	ஜபமாலை
சத்தி	கருநெய்தல்
சூலம்	மாதுளம்பழம்

இச்சாஞானக்கிரியா சக்திகளென்னுந் திரிநேத்திரங்களோடு கூடினதாயும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

சந்திரன் - அவருடைய ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸ்வரூபம். பத்தும் கைகள் - பத்துத் திக்குகள். மூவிலைச் சூலம் - முக்குண வடிவம். கோடாலி - சத்தி. வாள் - ஈச்வரருடைய பராக்கிரமம். வஜ்ராயுதம் - பிளக்கப்படாத தன்மை, சங்கார சத்தியாகிய அக்நி - மஹாமாயையின் மேலிருக்கிற பதார்த்தங்களை விளக்குவதும், பாசங்களைப் பஸ்மீகரிப்பதும். கம்பீரவடிவமான சத்தியின் ஸ்வரூபமாகிய நாகம்-யாவும் நியமிப்பது. பாசம் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று பாசங்கள். ஓசையின் ஸ்வரூபமாகிய மணி - மந்திர ரூபத்தை அறிவிப்பது. அபயம் - சமஸ்த உலகங்களையும் காப்பாற்றும் சத்தி. அங்குசம் - தனக்கு அடைய வேண்டுவதையும் அடையப் படுவதையும் உணர்த்துவது. இவ்வாறு பருத்த ஸ்வரூபங்களை யுள்ளதாய் ஆயுதங்கள் நினைக்கப்படுகிறது.

ஈசானம் - நடுவில் படிகம் போன்றது. தற்புருஷம் - கிழக்கில் குங்குமம் போன்றது. அகோரம் - தெற்கில் மைபோன்றது. வாமதேவம் - வடக்கில் குங்குமப்பூப்போன்றது. சத்யோஜாதம் - மேற்கில் சந்திரகிரணம் போன்றது.

கிழக்கு சிரசு - சிங்கத்தின் நாதத்தையுடைய முகத்தை யுடையதாயும், நெற்றியில் மங்களகரமான நேத்திரத்தை யுடையதாயும், புருவமில்லாததாயும், உயர்ந்த நாசி அழகிய கண்ணம் சிரித்த வுதடு இவைகளை யுடையது.

தெற்கு சிரசு - பயங்கரமான வுருவம், மேடு பள்ளமான முகம் கடினமான கோரப் பற்கள், திறந்தவாய், பருத்த மூக்கு, உருண்ட கண், நீட்டி உள்வாங்கு நாக்கு. சர்பாபரணம், கபால மாலை, அக்நி ஜ்வாலை போன்ற சடைகளை குரூரமான சர்ப்பங்களாற் கட்டப்பட்ட மேற் குடுமி இவைகளை யுடையது.

மேற்கு சிரசு - மஞ்சள் நிறமானதும், தெளிவானதும், நல்ல நெற்றி த்ரிநேத்திரம் நல்ல மூக்கு க்ரீடதாரணமும் குண்டலத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், அழகிய வண்டுகளினுருவம் போன்ற கேசங்களை யுடையதும். பொன்னாபரணங்களை யுடையதும், நெற்றியிற் றிலகத்தோடு கண்ணாடியிற் பிரதிபலிக்கப்பட்ட தேஜஸையும் வுடையது.

வடக்கு சிரசு - முன் நெற்றியிற் சுருண்டு தொங்குகிற கேசமாகிய சிரோபூஷணம் அழகிய சரீரம் இவைகளை யுடையது

மேலிருக்கும் ஈசான சிரசு - மிகவும் பயங்கரமானதும், குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதும், த்ரிநேத்திரம் பால சந்திர சேகரம் இவைகளை யுடையது.

இவ்வாறு சதாசிவதேவரின் திருமுகங்களை த்யானித்து அவ்வுருவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம்.

தேஹத்தில் எவ்வாறோ அவ்வாறே ஈச்வரரிடத்தில் மந்திர ந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சத்தி சரீரத்தைக் கற்பித்து அந்தச் சரீரத்தில் மூல காரணமாயும் சிவமாயும் சாச்வதமாயும் சத்யமாயும் சச்சிதாநந்த சுகஸ்வருபமாயும் சமஸ்த தத்துவங்களுள்ளும் நிறைந்ததாயும் அளவிடப்படாததாயும் உவமான மற்றதாயும் வாச்ய வாசகமற்றதாயும் வாங்மனுதீத கோசரமாயும் மிகவும் நிஷ்களமாயும் உள்ள சிவத்தை சகள ஸ்வரூபத்தில் தெளிவாக த்யானம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆவாஹனத்தை முன்னே யுடைத்தாகிய மூல மந்த்ரங்களாற் சேர்ப்பதால் விறகை யடைந்த நெருப்பானது எவ்வாறு கடைதல் முதலியவற்ருல் தோற்றுகின்றதோ அவ்வாறு மந்திரங்களின் மகிமையாற் பரமசிவமானவர் பக்தியினுற் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்ருர்.

மனமொருமித்த ஆசிரியர் புஷ்பங்களோடு கூடிய அஞ்சலியை இருதயத்தை யடைந்ததாகச் செய்து பக்தியாற் ப்ராசாத மந்திரத்தைப் படித்துக் கொண்டவராய் நிஷ்கள சிவத்தை த்யானித்தல் வேண்டும். தன் சக்திக் கிருப்பிடமாகிய நாதத்திலும் அவ்வாறு பிந்துவிலும் கிரமமாயு மதிக்கிரமமாயும் தன் சத்தி ப்ரகாசங்களால் அதிக்கிரமிக்கப் பட்டதாகக் கற்பித்து ஆவாஹனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஓ ப்ரபுவே! சர்வஞ்ஞராகிய சிவத்திற்கு ஆவாகித்தலெவ்வண்ணம்? ஆவாகித்தலே ப்ரியமாகுமாகில் ஸர்வவ்யாபகத் தன்மை கெடுகிறது என ருஷிகள் கூற; பரசிவமானவர் கூறுகின்றனர்.

விருக்ஷத்தின் வேர் முதல் நுனிவரையிலுள்ள அக்நிக்கு ஸ்பஷ்டமாக வோரிடத்திற் ருேற்றுவ தெவ்வாருே அவ்வாறே வ்யாபகருக்கு ஓரிடத்திற் ருேற்றுவது பாதிக்கப்பட மாட்டாது. எவ்வாறு தான் நினைத்தபடி தன் சரீரத்தின் வழியாக கமனம் கமனமின்மை யாகுமோ அவ்வாறே சிவத்தின் இஷ்ட ப்ராப்தியும் மந்திரிப்பவரின் பக்திக்குத் தக்கபடி சரீரத்தின் மார்க்கமா யுண்டாகும். சமஸ்தமும் செய்தவராயும் சமஸ்தமு மடைந்தவராயு முள்ள அச்சிவன் சரீரத்தோடு கூடினவராயினும் கூடாதவராயினும் அளவிடப்படாத சத்தியையுடையவ ராகையால் வ்யாபகராயும வியாபகமில்லாதவராயு மிருக்கிருர். இவ்வாறு விந்து ஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கிற ஈச்வரரை, கையிற் புஷ்பத்தை யடைந்தவராய் ஸ்மரித்தல் வேண்டும். அந்த த்யானமும் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாகிய ப்ராண நாடியிற் செய்யத்தக்கது. ஆகையால் சிவலிங்கத்தி லிருக்கிற சிவத்தை க்ரஹித்து ஸ்தாபனையால் சரீரத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

எந்த சாமர்த்தியத்தால் தன்னுடைய சிவத்தைத் தனக்கு யஜமானத்வம் ஆக்குமோ அந்தச் சத்தியின் ப்ரகாச பாவமான சாந்நித்யம் செய்வது அதன் முத்திரையால் செய்யத்தக்கது. சத்தி சாந்நித்யத்தை பரித்யாகஞ் செய்யாவிடில் பூஜை பலமின்றித் தன்காலமுற்றும் அபலமே செய்யும். பூஜா நிமித்தம் தடைசெய்வது, சிவபெருமானிடத்தும் நிரோதினி சத்தியின் வல்லபமே வென பாவிக்கப்படுகிறதாகும்.

உலகத்திற் சுகசொருபமான பொருள் எவ்வாறு காப்பாற்றத் தக்கதோ அவ்வாறே அந்தச் சிவத்திற்கு அவகுண்டன முத்திரையால் அவகுண்டனஞ் செய்யத் தக்கது.

எவ்வண்ணம் அக்நி சூரியர் முதலானவர்கள் தத்தம் காந்திகளால் ஸமர்த்தர்களோ அவ்வண்ணமே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்தவரான சிவத்தின் ஸ்வரூபமான அங்கமந்திரங்கள் சாமர்த்திய முடையன; ஆதலால் அவ் வங்க மந்திரங்கள் நீக்கற்பால தன்று.

அச் சிவத்திற்கு இருதய மந்திரம் அஸ்தித்வம், சிரோமந்திரம் மேற் குடிமி, சிகா மந்திரம் ஸ்வாதீனம், கவச மந்திரம், காப்பாற்றுதல், அஸ்தர மந்திரம் பாவனையைப் போக்கடிக்கும் சக்தி, நேத்ர மந்திரம் சமஸ்த பொருள்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குஞ் சக்தி.

இவ்வாறு அறுகுணத் தன்மை லோகநாயகராகிய பரசிவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது, இவ்விருதய முதலான ஆறங்கமும் தத்தம் நாம மந்திரத்தால் ப்ரயோகிக்கத் தக்கது.

இருதயம் சிரசு சிகை அங்கம் நேத்திரம் கரத்வயம் இவைகளில் அங்கமந்திரங்களை ந்யாசஞ் செய்க. அங்காங்கிகட்கு வேருகிய ஞானம் அபேத ஞானமாகும்,

சிவபெருமானுக்கு அம்ருத முத்திரையால் அம்ருதீகரித்தல் சொல்லப்பட்டது. அச் சிவபெருமானுக்கு அழகான அங்கத்தை விருத்தி செய்வது உச்சாகமாகும். அன்னம் தனம் இவைகளை, ப்ரயோஜிக்கப்பட்ட மஹா முத்திரையால் செய்தல் வேண்டும். ஆறு அத்வாக்களையே சரீரமாக வுடையவராயும், அநுகூலராயும், சத்தியோடு கூடினவராயும், மிகுந்த ஆனந்தத்தின் சமூகத்தினுல் வெண்

மையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளை முகத்தை யுடையவராயும் இருக்கிற அந்தச் சிவத்தை த்யானித்து பாதங்களில் பாத்யத்தையும், முகங்களில் ஆசமனத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாத்யம் இருதய மந்திரத்தால் நமோந்தமாகவும், ஆசமனம் ஸ்வதாந்வமாகவும், அர்க்யம் ஸ்வாஹாந்தமாகவும் அறுகு புஷ்ப முதலானவை வௌஷட் முடிவாகவும் இருதய மந்திரத்தாலேயே கொடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு உபசாரத்துடன் பத்து சமஸ்காரங்களையும் செய்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாந முதலானதாயும் விபவத்தை யனுசரித்ததாயும் மிகவும் பெரிதாயும் மிகவும் குறைவாயு மிருக்கிற பூஜையின் உபசாரங்கள் நித்ய பூஜாவிதியில் விதிக்கப்படுகிறது. காம்ய விதியில் மாலை முதலான சமஸ்தமும் முக்யமாகும்.

ஸ்நானம் வஸ்த்ரம் சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அவிசு முகவாச கந்த தாம்பூலம் சங்கீதம் நாட்டியம் பூதங்களுக்கு பலியோடு கூடிய ஓமம் நித்யோத்ஸவம் இவை முதலிய சமஸ்தமும் ஐச்வரிய முள்ளவனுயின் சிவபிரானுக்குச் செய்யத் தக்கது. அற்றேல் கேவலம் பலியாவது செய்யத் தக்கது.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யமாசிய இவை ஐந்தும் பஞ்சோபசாரங்களாகும். தீபம் முடிவிற் செய்யத் தக்கது.

பிரதி பிம்பிக்கப்பட்ட கத்தி கண்ணுடி மணி சித்திர முதலானவை ப்ரோக்ஷிக்கத் தக்கவை. அவையல்லாத ஸ்நானத்திற் குறியவைகட்கு ஸ்நாநஞ் செய்து வைக்கத் தக்கது.

தீபம் வரையிலும் அர்ச்சனமாகவும், நைவேத்தியம் வரையிலும் பூஜையாகவும், பலிவரையிலும் சாந்திகர்மமாகவும் சொல்லப்பட்டது.

பூஜை மூவிதமாகும் - அதமா அதமம்.

உதயமும் சாயுங்காலமும் பூஜித்து அவ்வாறே மத்யாந காலத்தில் பூஜையுடன் இரண்டுபடி அமுது நிவேதனமும் செய்தல் வேண்டும். உதய மத்யானங்களில் ஒவ்வோர் விளக்கும் இராத்திரியில் இரண்டு விளக்கும் மிகவுங் குறைந்ததாய் எண்ணி அநுஷ்டிக்கப்படுவது.

அதமத்தில் மத்திமம்.

உத்ய மத்யானங்களின் அவிசு இரண்டிரண்டுபடி அரிசி யிருத்தல் வேண்டும். உதய சாயந்தரத்திற் பூஜித்தல் வேண்டும். முக்காலங்களிலும் தீபங்கள் நான்கு, சாயங்காலத்தில் அர்க்யத்தோடு பூஜித்தல் வேண்டும்.

அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டிரண்டுபடி அரிசியும், உதய மத்யானங்களில் தீபங்கள் நாலும், சாயரக்ஷையில் தீபங்கள் எட்டு மிருத்தல் வேண்டும். புத்திமான் முக்காலமும் வாத்யத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

மத்திமத்தில் அதமம்.

மத்யாநத்தில் ஒரு மரக்கால் அவிசும், உதய சாயந்தரங்களில் இரண்டுபடி அவிசும் தீபங்கள் பன்னிரண்டும் இருத்தல் வேண்டும், ஓ அந்தணர்களே! முக்காலமும் பலியுடன் புஷ்பாகார லிங்கத்தாற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மத்திமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலத்திலும் ஒரு மரக்கால் அரிசியும் நாலாங் காலமாகிய அர்த்தராத்திரியில் அதிற்பாதியாகிய நாலுபடி அரிசியும், தீபம் இருபத்துநாலு மாகும்.

மத்திமம்.

முக்காலமும் பலியோடு கூடினதாயும், பலிக் கிரமத்திற் புஷ்பத்தோடு கூடிய அர்க்யமும், சங்கு காளமென்கிறதோடு கூடிய வாத்யத் தொனியோடு மிருத்தல் வேண்டும். நடுப்பகலில் சிவமந்த்ரத்தோடு கூடிய நித்ய ஹோமமும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கா லரிசியும், அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்காலரிசியும், எழுபது தீபங்களும் இருத்தல் வேண்டும். முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமித்தலும் வேண்டும். ஆறு காலமும் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடினதாகக் கோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்திற்கு ஆறுகாலமாகும். அதற்குக் கால அளவு இல்லை. எவ்விடத்தில் அதமமோ அவ்விடத்தில் முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கால் அரிசியாலேயே அவிசு செய்யத் தக்கது. அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்கால் அரிசி. தீபங்கள் நூற்றெட்டு. முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமஞ் செய்தலும் வேண்டும். இருபத்து நான்கு வாத்தியம் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். ரூப யௌவன சம்பத்தை யுடைய உருத்திர கணிகைகள் முப்பத்து நான்கு

அல்லது இருபத்து நான்கு, அல்லது பத்தாவது இருத்தல் வேண்டும். அவ்வக் காலங்களுக் கியைந்த ஐந்தாசிரியர்களோடு கூடிய நிருத்தனத்தை மூன்று காலங்களிலும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலங்களிலும் நான்குபடி அவிசு பாயசமுதலிய பண்டங்கள் இரண்டு மரக்கால் அரிசியால் விதியோடு வெவ்வேருகவும், இரண்டு மரக்கால் சுத்தான்னத்தை வெவ்வேருகவும் சமயல் செய்வித்து நிவேதனஞ் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ஜாமத்திற்கு இரண்டு மரக்காலாகும். தீபங்கள் இருநூறு. முக்காலங்களிலும் பலி ஓமம் தூப தீபம் ஐம்பது உருத்திரகணிகைகளோடு கூடின முப்பத்துநான்கு வாத்யம் இவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

காலமாவது இரண்டு ஜாமமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று சந்திகளிலும் நிருத்தனத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் உத்தமம்.

இனி உத்தமோத்தம பக்ஷத்தை யுத்தேசித்து அவிசின் கிரமம் சொல்லப்படுகிறது. பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட பாயசம் முதலான பதார்த்தங்கள் வேருகப் பத்துமரக்கால் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ராத்திரியில் அதிற் பாதியாகும் ஐந்நூறு. மூன்று காலமும் பலி, ஓமம் ஐம்பது வாத்யங்களோறு கூடிய முப்பத்திரண்டு உருத்திரகணிகைகள் நிருத்தனஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் காரியம் ஓர் ஜாமமளவாகும். பாயச முதலிய ஐந்து வர்ண அவிசுகள் முறையாக இரண்டு மரக்கால் அரிசியிலாவது அதிற்பாதியிலாவது செய்தல் வேண்டும். இவைகளுள் ஒன்று இரண்டு மூன்றுவிதமாவது; ஸமஸ்தமுமாவது விசேஷமாகும் அவ்வாறன்றி மறுபடியும் ஒரு காலத்திலாவது அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும். சுத்தான்னம் இரட்டிப்பாக சொல்லப்பட்டது. இது சாதாரணம்.

இவ்வாறு ஒன்பது விதமாக உத்தமோத்தம முதல் அதமாதமம் ஈருக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அபிஷேக விதி.

சந்தன தீர்த்தத்தின் பரிமள வாசிதமுள்ள ஸ்நாந ஜலகும்பத்தை சம்ஹிதா மந்திரத்தினுல் ஜபித்து, புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்து தூபமிட்டு சுபகரமாகப் பூஜிக்க வேண்டும். கையந்திரத்தால் பிழியப்பட்டதாயும் புதிதாகவு மிருக்கிற எண்ணெயாலும், பரிமளமாய்க் காய்ச்சப்பட்ட பசுவின் நெய்யாலும் பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தில் லேபித்துப் பின்பு தூபமிடல் வேண்டும். மங்களகரமான மஞ்சட் பொடியோடு கூடின நெல் மாவினுலும் உளுந்தமாவினுலும் தேய்த்துப் பிறகு ஸ்நாநஞ் செய்விக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில் நெல்லிக்கனி முதலிய பரிமள திரவியங்களாலும் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்விக்க. பசுவின் அம்சமான வஜ்ர முதலான கற்களா லிழைக்கப்பட்ட வர்ணமுள்ள மடக்குகளில் வைக்கப்பட்ட மாவுகளாலும் கடுகு உப்பு சேர்ந்த சிறிது சிவந்த சந்தன வெந்நீராலும் அபிஷேகஞ் செய்க. பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை முதலானவைகளால் தன் சக்தியாநுசாரமாக உழக்கிலிருந்து விருத்தி செய்யப்பட்ட, உழக்கு முதல் மரக்கால் முடிவான ப்ரமாணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்க. சர்க்கரையில்லாவிடில் கருப்பஞ்சாறு, தேனில்லாவிடில் நெய்யுமாகும். செல்வமுள்ளவன் இவையாவும் குறைவின்றி ஜல தூப முடிவாக அபிஷேகஞ் செய்யக் கடவன். இளநீர் ருசியுள்ள ரசவர்க்கங்கள் புஷ்ப முதலானவைகளாலும், ஸ்வர்ணத்தோடு கூடிய ஜலம் ரத்னத்தோடு கூடிய ஜலம் சந்தன ஜலம் இவைகளாலும் அபிஷேகஞ் செய்க. சூந்ய சிரசாக அபிஷேகம் செய்யற்க.

சுட்டுவிரல் பெருவிரல் சேர்த்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் சிரசிலிருக்கிற புஷ்பத்தை யெடுத்து அவ்வஸ்த்ர மந்திரத்தாலேயே அப்புஷ்பங்களை யவ்விடம்விட்டு வேறிடத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும்.

புஷ்பக் குடலை அர்க்ய பாத்ய ஆசமந ஸ்நாந சோதக ப்ரோக்ஷண பாத்திரங்க ளேழினும் ஜலம் நிரப்புதல் வேண்டும்.

தூபத்தை அபிஷேக மொவ்வொன்றினும் மற்ற தீப முதலியவைகளை அவ்வற்றிற் குரிய சமயங்களினு மறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும்.

த்வாரபூஜை அபிஷேகம் சந்த்யாகாலம் இவைகளின் முடிவிலும் நிவேதன காலத்திலும் உத்தமமாகிய திரையிடல் வேண்டும். பிறகு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட கலசங்களால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். முச்சந்தனம் அஷ்ட புஷ்பம் சப்த தீர்த்தங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனம் தூபம் சந்தனம் நைவேத்யம் விஸர்க்க மென்னும் எட்டு சமயங்களினும் புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

இடது உள்ளங்கையில் தட்டை வைத்துக் கொண்டு சிவலிங்கத்தின் மஸ்தகத்தில் இருக்கும் முன் அர்ச்சித்த புஷ்பத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் விசர்ஜனம் செய்து, பரிசுத்தமான கைகளையுடையவனுய் மந்திரத்தோடு கூடிய சங்க முத்திரையால் நனைக்கப்பட்டு அசையாமலிருக்கிற ஜலங்களாற் பரமசிவத்தின் சிரஸில் ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ளைகளை மேலே சுற்றக் கூடாது. முத்திரைகளை கீழே காட்டக் கூடாது. தளும்பிய ஜலத்தால் திரவியங்களை நனைத்தல் கூடாது.

ஐயசப்தத்தோடு சிவ கும்பத்தையும் சக்தி கலசத்தையும் எடுத்து ஸ்வாமியின் முன் யந்திரிகையின் மேல் வைத்து விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அர்க்யம் என்பவைகளைச் சமர்ப்பித்து அந்த விதானங்களை ஆசிரியர் வலது கையினுல் வாங்கி சிவ மந்திரத்தை ஸ்மரித்தவராய் புஷ்பத்தோடு கூடின கூர்ச்சத்தை கலசங்களோடு பிடித்துக் கொண்டு தத்வத்தில் மனதை வைத்தவராய்ச் சிவலிங்கத்தின் சிரஸில் மந்திரத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். பார்வதியை பரமசிவத்திற் கிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சிவமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு சிவ கும்ப ஜலத்தால் சிவத்தை ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும். நல்ல பரிமள முள்ள நெல்லிக்கனி முதலானவைகளால் அபிஷேகம் அவ்விடத்திற் செய்வித்தல் வேண்டும்.

பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தைச் சந்தன ஜலத்தால் அபிஷேகத்தைச் செய்து, முகங்களில் ஆசமனத்தைக் கொடுத்து பரிசுத்த வஸ்த்ரத்தால் துடைத்தல் வேண்டும்.

அலங்கார நைவேத்யம்.

வேதிகையோடு கூடின சிவலிங்கத்தைப் பரிமள த்ரவ்யங்களாற் பூசி வெளுப்பான வஸ்திரங்களாலும் அனேகவித த்ரவ்யங்களாலும் மறைத்து அத்தேவரின் பொருட்டு எட்டுவித புஷ்பத்தைக் கொடுத்து பிறகு மந்திரத்தோடு கூடிய அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பயற்றம் பருப்புப் பொங்கலாவது சுத்தான்னமாவது வ்யஞ்சன முதலானவைகளோடு கொடுத்தல் வேண்டும்.

பரிசுத்தமான புஷ்பமாலைகளாலும் கிள்ளுபத்திரங்களாலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

பொன்பட்டங்களோடு கூடிய கிரீடங்கள், பொன்னுலாகிய பத்திரங்கள், பொன் அறுகுமுனைகள், லக்ஷ்மியின் வுருவமமைந்த ஸ்வர்ண புஷ்பங்கள், அர்த்த சந்திர வடிவமமைந்த பொன்னுபரணம் அநேக ஸ்வர்ணபுஷ்பம் என்பவைகளால் அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

ஆதிவாரத்தில் மாணிக்கமும், சோமவாரத்தில் முத்தும், மங்களவாரத்தில் பவழமும், புதவாரத்தில் மரகதமும், குருவாரத்தில் புஷ்பராகமும், சுக்கிரவாரத்தில் வஜ்ரமும், சனி வாரத்தில் இந்திர நீலமும் இவ்வாருக சமஸ்தமும் அவ்வவ் வாரங்களுக்குத் தக்கபடி யுபயோகிக்கத் தக்கது. ஆபரணங்களின் விதி இந்தப்படி சம்மதிக்கப் பட்டது.

பிண்டிகையின் ரூபமான தேவியை, சிவத்தியாநம் செய்து கொண்டு ஸ்நாநம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பாதங்களில் பாத்யத்தையும், சிரோ மந்திர முதலியவற்ருல் முகங்களில் ஆசமனமும், முடிவில் சிரசில் அர்க்யத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பஞ்சகவ்ய முதலான அபிஷேக சமயத்தில் பெருத்த மணியினேசையுடன் உபஸ்தாநத்தோடு கூடினதாயும் தூபத்தை நிவேதிக்க. ஒவ்வொரபிஷேகத்தின் முடிவில் முக்கியமாய் உபஸ்நாநம் தூபத்தோடு கூடினதாயிருத்தல் வேண்டும்.

உபசாரம்.

மந்த்ரகானம் வீணுநாதம் வேதாத்யயநம் சாஸ்திர பாட முதலானவற்றி லொன்றைச் செய்வித்தல் வேண்டும். பிறகு கௌடபாஷை முதலானவைகளால் கானத்தைத் தூபமுடிவு வரையில் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் தமிழ் பாஷையினுடைய அங்கமான கானத்தை நிர்த்தனத்தோடு கூடினதாகவும், அநேக ஸ்வரங்களோடு கூடின ஸமஸ்கிருத பாஷா கானம் அல்லது பதினெண் பாஷா கானத்தையாவது செய்தல் வேண்டும்.

அநேக தேசபேத நாட்டியங்களைச் செய்து புஷ்பமாலை முதலானவைகளால் நாலு பக்கத்திலும் தொங்கவிட்டு அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு புகையில்லாம லெரிகிற நெருப்பினுல் நிறைந்த பாத்திரத்தின் மத்தியில் தூபத்தால் தூபமிடல் வேண்டும். அழகிய ரூபமும் கெம்பீரமான ஓசையுடையதுமான மணியை இடது கையினுல் வாத்யம் செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் அஸ்திரமந்திரத்தாற் போடப்பட்ட தூபத்தை உயர வெடுத்து காட்டல் வேண்டும்.

காராம் பசுவின் நெய்யினுல் நிறைந்ததாயும், கற்பூரம், அகரு இவைகளோடு கூடின வர்த்திகளையுடையதாயும்; அணையாத் தீபங்களை யுடையதாயும்; விருத்தாகார தோரணத்தை முன்பாக வுடையதாயும்; த்ரிசூலாகிருதியாகிய தீபங்களை யுடைத்தாயு மிருக்கிற தீப

மாலைகளாலும்; மற்றும் அநேகவித தீபங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் ப்ரகாசிப்பித்தல் வேண்டும்.

கோதானம் திலதானம் ஸ்வர்ணதானம் பசுக்கட்குப் புல் முதலான தானம் இவைகளை லோகோபகாரமாகச் செய்தல் வேண்டும்;

பிறகு பெரிதாயும் எண்ணெயால் நிறைத்ததுகளாயும் அவியாததுகளாயும் நல்ல வர்த்தியால் தூண்டப்பட்டிருக்கிறதாயு முள்ள ப்ரகாசிக்கிற தீபங்களால் ஆராத்திரிகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

எவ்விதமாய் அவயவமானது விபூதியாற் பூசப்படுமோ அவ்விதமாய்த் திலகவடிவமல்லது திரிபுண்டராகிருதியாகவாவது பூசிப் பிறகு தூப தீப நைவேத்யம் பலியிடுதல் செய்து நடுவே ஆசமநங்கொடுத்து அருகில் நின்று நமஸ்கரித்துப் பின்பு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஆவரண பூஜை.

பின்பு ஆஞ்ஞையுடன் வெளியில் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

கர்ணிகையில் ஈசான மூர்த்தியையும், கிழக்கிதழில் தத்புருஷ மூர்த்தியையும், தெற்கிதழில் அகோரமூர்த்தியையும், வடக்கிதழில் வாமதேவமூர்த்தியையும், மேற்கிதழில் சத்யோஜாத மூர்த்தியையும் புஷ்ப முதலியவைகளாற் பூஜித்தல்வேண்டும். இவ்விதமாய் ஐந்திதழ்களையும் ஐந்து முகங்களோடு கூடியதாய் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

பத்துக் கைகளோடும் சந்திர கிரீடங்களோடும் சிறந்த ஆயுதங்களையுந் தரித்திருக்கிற சதாசிவ ஸ்வரூபங்களை த்யாநிக்கத் தக்கது.

ஈசான்யத்தில் நேத்ர மந்திரத்தையும், ஆக்நேயம் ஈசான்யம் நைருதி வாயு வென்னும் நான்கு உபதிக்குகளிலும் இருதயம் சிரோ சிகா கவசம் என்னு மந்திரங்களையும், கிழக்கு முதலாக நான்கு திக்குகளிலும் அஸ்த்ர மந்திரத்தையும் க்ரமந் தவருமற் பூஜிக்க வேண்டும்.

இருதய மந்திரம் சந்த்ரவர்ணம், சிரோமந்திரம் கோரோசனை நிறம், சிகாமந்திரம் மின்னல் நிறம், கவச மந்திரம் நாலு பக்கமுஞ் சூழ்ந்த புகை நிறம், அஸ்த்ர மந்திரம் கபிலநிற மென்றுந் தியானிக்க வேண்டும். நடுவிலுள்ள நேத்திர மந்திரத்தைச் சோதிரூப ப்ரகாசமாகத் தியானித்தல் வேண்டும்,

இம் மந்திர தேவர்கள் யாவரும் ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கைகளும் வுடையவர்கள். சந்திரனாலும் அநேக ஆபரணங்களாலும் அநேக மாலைகளாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவர்கள்;

பதினாறு வயதையும் நல்ல ரூபத்தையும் தளராத யௌவனத்தையும் நிர்மலமான முகத்தையும் சாந்தத்தையும் மூன்று நேத்திரத்தையும் ஸ்வஸ்திகாசனத்தையு முடையவர்கள்.

இவர்கள் பரமசிவத்தின் சிரோ மந்திரம் இருதய மந்திரம் முதலானவைகளால் வரவழைக்கத் தக்கவர்கள். இவர்களை இவ்வாறு பூஜிக்காவிடின், ஆசிரியர் ஈசானதிக்கில் நேத்ரமந்திர ஸ்வரூபமான ஈசான மந்திரத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பரமசிவத்திற்கு நான்கு பக்கத்தினும் கர்ப்பக்ரஹ ப்ராகாரத்தைப் பூஜித்தல்வேண்டும். அன்றியும் இவ்விடத்து வாம முதலான நவசக்திகள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பரமசிவத்தின் மடியில் வீற்றிருக்கிற மனோன்மனி யென்னும் ஆதிசக்தியைப் பூஜித்தல் வேண்டும். இந்த ஆவாஹன முதலிய சமஸ்தங்களையும் அதனதன் மந்திரங்களால் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும். இவைகட்கு அவகுண்டனம் அமிருதீகரணமின்றி ஆறுவித ஸம்ஸ்காரமெ பண்டிதர்களால் வெவ்வேறாக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது.

ஸ்நபனமும் தீபங்களினேற்பாடும் அங்கபாவத்தைக்காட்டுவது; வேறன்று.

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை.

இரண்டாம் ஆவரணத்தில் அநந்தாதி வித்யேசுரர்கள் முறையாகப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அநந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏக நேத்ரர் திரிமூர்த்தி ச்ரீகண்டர் சிகண்டி இந்த தேவர்கள் நான்கு முகமுள்ளவர்கள்; பரமசிவம்போல் பத்து புஜங்களை யுடையவர்கள்; அர்த்த சந்திரனைச் சிரசி லுடையவர்கள்; சாந்தர்கள்; தாமரச புஷ்பத்தி லிருப்பவர்கள்; நானாவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவர்கள்; கத்தி கேடயம் வில் பாணம் கமண்டலம் ஜபமாலை சூலம் தாமரச புஷ்பம் வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடின கைகளையுடையவர்கள்; பூணூல்களை யுடையவர்கள்; ப்ரளயகாலச் சூரியர்களுக்குச் சமானமானவர்கள்; சிருஷ்டியில் பரமசிவத்தால் ஏவப்பட்டவர்கள்.

அநந்தர் கிழக்கு, சூக்ஷ்மர் தெற்கு, சிவோத்தமர் மேற்கு, ஏகநேத்ரர் வடக்கு, ஏகருத்ரர் ஈசானம், திரிமூர்த்தி ஆக்நேயம், ஸ்ரீகண்டர் நிருதி; சிகண்டி வாயு என்னும் திக்குகளில் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்

மூன்றாவது ஆவரண பூஜை.

மூன்றாவது ஆவரணத்தில் பிரதமகணேசுரர்கள் குபேர திக்கு முதலாக வரிசையாய்ப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

வடக்கில் – சிங்கவாகனத்தையும், மூன்று கண்களையும், மஞ்சள் நிறத்தையும் கண்ணாடியை உத்வகித்துக் கொண்டு மிருக்சிற அம்பிகையைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – சுத்தமான வைடூர்ய நிறமும், உக்ரமும், புலித் தோலும், மூன்று கண்களும், சூலதண்ட கோடாலி வரம், அபயம் இவைகளைக் கையிலுடையவரும், அர்த்த சந்த்ரன் சர்பம் இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டவருமான சண்டேசரைப் பூஜிக்க.

கிழக்கில் – பத்மராகத்திற் கொப்பான காந்தி ; முக்கன் ; கையிற் சூலம் ; நாகயஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைவராயும், சாந்தராயு மிருக்கிற நந்தியைப் பூஜிக்க.

ஆக்நேயத்தில் – பச்சை நிறம், கையிற் சூலம், முக்கண், நாக யஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைய ருத்ர சம்பந்தமான மஹா காளரைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – குள்ளமான வுருவம், யானை முகம், தன்னுடைய தந்தத்தைப் பிடித்தகை, கும்பச்சிரம், முறம் போன்ற காதுகள், மூன்று ஒட்டைச்சாண் பிரமாணமுள்ள மிருதுவான தும்பிக்கை, லட்டுபக்ஷணம், கோடாலி, ஜபமாலை யிவைகளையுடைய கைகள், மூன்று கண்கள், தாமரைப் பூவின் இலை நிறம் இவைகளையுடைய விநாயகரைப் பூஜிக்க.

தென்மேற்கில் – ருஷப வடிவம், முக்கண், குருக்கத்தி சந்திரன் பனி யிவைகளைப் போன்ற நிறம், சமஸ்த ஆதாரபூதத்தன்மை, தர்மாத்ம வடிவம் என்னும் இவைகளை யுடைய இடப தேவரைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – மாமிச மில்லாத சரீரமும், வெண்ணிறமும் உள்ள ப்ருங்கியைப் பூஜிக்க.

வாயுவில் – ஆறுமுகம், இளமைப் பருவம், பன்னிரண்டு கண்கள், பன்னிரண்டு புஜங்கள், சக்தி மணி கேடயம் தாமரைப்பூ பல்லவம் கோழி தண்டம் வரம் அபயம் வில் பாணம் பெரிய கோடாலி என்பவைகளை யுடைய சுப்பிரமணியரைப் பூஜிக்க.

சம்பத்தின் பொருட்டு ஒரு முகம் இரண்டு கைகள் அல்லது நான்கு கைகளோடு சக்திவேல் கோழி வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடியவராகவும், பவளம் போன்ற காந்தியை யுடைய அந்தச் சுப்பிரமணியர் பலாபேக்ஷிகளால் பூஜிக்கத்தக்கவராக ஆகின்றார்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயும் கணேச்வரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். தேவி, சண்டேச்வரர், மஹாகாளர், இடபம், நந்திகேச்வரர், கணேசர், ப்ருங்கி, சுப்பிரமணியர் இவர்களை பத்மராகத்தோடு சமமான காந்தியை யுடையவர்களாகப் பூஜிக்க.

நான்காவது ஆவரண பூஜை.

நான்கா மாவரணத்தில் தத்தம் திக்குகளை யடைந்திருக்கிற திக்கு பாலகர்களை முறையே பூஜித்தல் வேண்டும்.

கிழக்கில் – ஐராவத வாகனம், மஞ்சள் நிறம், வஜ்ராயுதம், ஆயிரங் கண்கள் என்னு மிவைகளையுடைய தேவேந்திரனைப் பூஜிக்க.

தென்கிழக்கில் – ஒளி வீசுகிற மாலை, சத்தியாயுதம், ஆட்டுக்கிடா வாகனம் என்னு மிவைகளையுடைய அக்நி தேவனைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – எருமைக்கடா வாகனம், கறுத்த நிறம், கையிற் றண்டம என்னு மிவைகளையுடைய யமனைப் பூஜிக்க.

தென் மேற்கில் – கறுத்த நிறம், கையிற் கதை, நரவாஹனம் (பல்லக்கு) என்று மிவைகளையுடைய நிருதியைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – வெண்ணிறம், முதலை வாகனம், கையிற் பாசம் என்னு மிவைகளை யுடைய வருணனைப் பூஜிக்க.

வாயு திக்கில் – சித்திர வர்ணம், கையில் த்வஜம், மான் வாகனம் இவைகளை யுடைய வாயுவைப் பூஜிக்க,

வடக்கில் – மஞ்சள் நிறம், கையிற் கத்தி, குதிரை வாகனம் என்று மிவைகளையுடைய குபேரனைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – கோரோசனை வர்ணம் (கபிலவர்ணம்), கையிற் சூலம், ருஷப வாகனம், முக்கண், தெளிவான திருமுகம், சந்தோஷப் பார்வை என்னு மிவைகளையுடைய ஈசானமூர்த்தியைப் பூஜிக்க,

கீழே பூமியில் – (கிழக்கிற்கும் ஈசானத்திற்கும் இடையே) கறுத்த நிறம், கருடவாகனம், கையிற் சக்கரம் என்னு மிவைகளை யுடைய திருமாலைப் பூஜிக்க.

மேலே ஆகாயத்தில் – (நிருதிக்கும் மேற்கிற்குய் இடையே) சிவந்த நிறம், அன்னவாகனம், கையிற்றாமரையு முடைய ப்ரம்மாவைப் பூஜிக்க. தத்தம் நாம முதலிய அக்கரங்களால் இவர்கள் யாவரும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

ஐந்தாம் ஆவரணப் பூஜை.

ஐந்தா மாவரணத்தில் அஸ்திர சமுகங்களைச் சாத்திரவிதிப் படிப் பூஜிக்க வேண்டும்.

கிழக்கில் – மஞ்சள் நிறம் அறுகோண வஜ்ராயுதம்,
ஆக்நேயத்தில் – மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சத்தியாயுதம்,

தெற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள தண்டம்,
தென்மேற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள கத்தி,
மேற்கில் – வெளுத்த நிறமுள்ள பாசம்,
வாயுவில் – சித்திர த்வஜம்,
வடக்கில் – பொன்னிறமான கதாயுதம்,
ஈசானத்தில் – ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சூலாயுதம்,
அடியில் – சூரியனைப் போன்ற காந்தியை யுடைய சக்ராயுதம்,

மேற்பாகத்தில் – வெண்டாமரைப் பூ இவைகளை முறையே ஜிக்க. இவ்வாறு பஞ்சாவரண பூஜையானது சுருக்கமாகச் சால்லப்பட்டது.

ஏகாவரணமானது அங்கமந்திரங்களாலும் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்தி ்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும். அற்றேல் தனியே அங்கமந்திரம் ல்லது தனியே பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரம்; அல்லது பஞ்சப் பிரும்மாங்க ன்னும் இரண்டுஞ் சேர்ந்த மந்திரம் என்பவைகளாலும், லோக லகர்கள் அஸ்திரங்கள்; அல்லது அஸ்திரங்களோடு சேர்ந்திருக் ற லோகபாலகர்கள் என்னும் ஆவரணத் திரயம் பூஜித்தல் வண்டும்.

பிறகு பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் அங்கமந்திரம் அஷ்ட வித்யேசர் காதச ருத்ரர் இவர்களை சந்தனம் முதலானவைகளால் உள் ஆவரணக் கிரமமாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

வெளியாவரணப் பூஜையைப் பரிவார தேவதையின் பூஜா தியில் புத்திமான் அறிகிருர்கள்.

இவ்வாறு ஆவரணத்தைப் பூஜித்து உத்தமமான நைவேத் த்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யம்.

நைவேத்யம் ஐந்துமுகங்களிலும் கொடுத்தல் வேண்டும், அவ் றன்றி மேல்முகத்திலும் கொடுக்கலாம். சமஸ்த அங்கங்களுக்கும் நவெத்யம் முன்னிற் பாயதிளவாக வேருனதாகும். ப்ரத்யேக த்திரங்கள் கிடைக்குமாளுல் அவிசைத் தனித்தனியே பாகஞ் சய்யத் தக்கது. அவ்வாறு ப்ரத்யேக பாத்திரங்க ளில்லாவிடின் பரி த்தமான ஏக பாத்திரத்தில் சமைத்த அன்னத்தைத் தனித்தனியே வத்தல் வேண்டும்.

த்வாரபாலகர் முதல் வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதை ட்கு, வேவ்வேருக சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்க வண்டு மென்று விதிக்கப்படுகிறது.

பலி ஹோம தாம்பூலம்.

பூத முதலான கணங்களின் பொருட்டு பலியைக் கொடுத்துப் பிறகு மந்திர பூர்வமான நைவேத்யம் சொடுக்கவேண்டும். அதன் முடிவில் மறுபடியும் உள்ளாவரணத்தை யடைந்து நித்ய ஹோமம் செய்யத்தக்கது. பிறகு ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளன பூர்வமாக ஆசமனத்தைக் கொடுத்து, தேவர்கட்குத் தகுதியும் முகப்பழக்கமுமான தாம்பூலத் தையும் கொடுக்கவேண்டும்.

உபசாரம்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமத் பஞ்சமஹா சப்தம் கண்ணுடி கொடை விசிறி வெண்சாமரங்களாலும், பாட்டு நிருத்தம் ஜபம் தோத்திரங் களாலும் அந்தச் சிவபெருமானை சந்தோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

பவித்ரம்

சந்தோஷமுள்ள உமையவளோடு வீற்றிருப்பவராயும், சக்தி ஸ்வரூபராயுமுள்ள சதாசிவரை த்யானித்து அவர் சிரஸில், கர்மங் களைப் பூர்த்தி செய்வதான பவித்திரத்தைச் சாற்றல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்தால் நாடோறும் மனோவாக்குக் காயங்களா லுண்டாகிற பாவத்தினல் விழுகின்ற நரகத்தினின்றும் காப்பாற்று கிறதோ அந்தக் காரணத்தால் பவித்திரம் என்றும் பெயரை யுடையது.

ப்ராசாத மந்திரோச்சாரணம்.

யாவும் சம்பூரணமாகும் பொருட்டு முதலிற் சகலத்திற்கும் முடி வான பரமீகரணத்தை (மூலமந்திரத்துடன் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங் களை) யுச்சரித்துப் பிறகு ப்ராசாத மந்திரத்தை முன்போல் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஜபம்.

புத்திமானுனவன் முன்னமே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட முத்திரையால், இன்னது இன்ன பிரயோஜனம் கொடுத்தல் வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து ஜபமாலையால் ஜபித்தல் வேண்டும்.

யாது காரணத்தால் ருத்ர நேத்ரங்கட்குச் சமானமாகிய ருத்தி ராக்ஷங்களுக்குக் கட்டுக் கட்டப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தாலும், காணப்பட்டதும் காணப்படாததுமான பலனை யடைவிப்பதாலும் ருத்திராக்ஷ ஜபமாலை யென்று சொல்லப்படுகிறது. சிவதீர்த்தத்தால் நன்ருகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அந்த ஜபமாலையானது நூற்றெட்டு

அல்லது ஐம்பத்து நான்கு அல்லது இருபத்தேழினுலாவது செய்யத் தக்கது.

இச்சிக்கப்படுகின்ற, நடுவிரல் பவித்ரவிரல் பெருவிரல்களால் (ருத்ராக்ஷத்தை) நடத்துவதால் உத்தமமாகிய சித்தியும்; பெருவிரல் சுட்டுவிரல் சம்பந்தத்தால் மத்திமமாகிய சித்தியும், சிறுவிரல் பெருவிரல்களுடைய சம்பந்தத்தால் அதமமாகிய சித்தியும் கூறப் படுகிறது.

மூலமந்திரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஜபம் பஞ்சப்ரம்ம அங்க மந்திரங்களின் ஜபம் புத்தியாலுல் செய்யத்தக்கது.

புத்திமானுனவன், ஆலச்யம் விபரமின்மை ஒருவரிடத்திருந் தும் நேரே யடையாமை சீக்கிரமின்மை மனப்ராந்தியால் கணக்கிடப் படாமை யாகிய ஜபத்தை நித்யகர்ம முதலிய சகல கர்மங்களிலும் செய்யப்படாது.

நித்யகர்ம முதலிய கர்மபேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஜபத்தைச் செய்து நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரார்த்தனே.

ஆசாரியரானவர் சாதிக்கத்தக்க காரியத்தின் முடிவிற்காக வும், மற்ற ஜன விருத்திக்காகவும் மூன்று உள்ளங்கை ஜலத்திலுல் புஷ்ப தர்ப்ப முதலானவற்ருேடு–

"ரகஸ்யம் அதிரஹஸ்யம் முதலிய மந்திர தத்துவங்களனைத்தை யுங் காப்பவர் நீரே; ஆகையால் தேவரீர் அனைத்தையுங் காக்கின்ற மைப்பற்றி எம்முடைய ஜபத்தையும் ஏற்றருளல் வேண்டும். எந்தச் ஜெபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்தச் ஜெபத்தைக் கொண்டு உம்முடைய பிரசாதத்தால் எங்களுக்குப் போக மோக்ஷங் கள் சித்திக்கவே செய்யும், ஆகையால் அடியேனிடத்திற் கிருபை வைத்து ஜெபத்தை ஏற்ற நளல் வேண்டும்." என்றும்,

"ஹே சங்கரனே! சிவபதத்திலிருக்கும் என்னுடை புண்ணிய ரூபமான கன்மத்தைக் காப்பாற்றும்; பாவரூபமான கன்மத்தை நாசஞ் செய்யும்" என்றும் பிரார்த்திக்க.

பின்னர், "பலன் தருபவன் சிவனே பலனை யனுபவிப்பவன் சிவனே, எல்லா ஜெகத்துக்களும் சிவனே, பூஜிப்பவன் சிவனே, இவ் வாறு சிவன் எல்லாமா யிருத்தலால் நான் சிவமாயிருக்கின்றேன்" என்று இவ்வாறு தியானித்து தனது ஆன்மாவையும் ஜெபத்தையும் பூஜையையும் பக்தியுடன் நிவேதித்தல் வேண்டும்.

அநேகவித தோத்திரங்களால் அடிக்கடி தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரித்து ஹோமம் செய்கிற கிரஹத்தில் நித்ய சிவாக்நியில் நித்ய மாகிய அக்நிகார்யத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

நித்யஹோமம்.

யாகசாலையின் ஆக்னேய குண்டத்தில் அக்நிகார்யமானது வரிசையாகச் செய்யத்தக்கது.

உத்ஸவம்.

நித்யோத்சவத்தையும் அதன் பிறகு தாண்டவோத்சவத்தை யுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு சிவலிங்கத்தை யர்ச்சித்துச் சந்தனம் புஷ்பம் முதலான வைகளால் முறையே பராங்முகார்க்யங் கொடுத்து மஹாமுத்திரை யுங் காண்பித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திரமந்திரத்தால் சங்கார முத்திரை காட்டி ஆவரணங் களிலிருந்து தேவர்களை யெழுப்பி மூர்த்தி மந்திரத்தால் அவ்வ மூர்த்திகளை யடைந்தவர்களாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தியானம்.

சாதகரஹிதமாயும் சகளோபாதியிலிருந்து விடப்பட்டதாயும் எவ்வாறு நிஷ்களத்தை யடைந்திருக்குமோ அவ்வாறே இருதய மந்திரத்தை யநுசரித்திருக்கிற மூலமந்திரத்தை யுச்சரித்து இருதயத் திற் சிவத்துடன் பேதமற்றிருப்பதாய் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

விஸர்ஜனம்

தன் குரு மூலமாகப் பெற்ற சல லிங்க பிம்பங்களில் பூஜை முடிந்தபாவனையின் பேரில் க்ஷமஸ்வ என்றும் முன்போல பெற்ற க்ஷணிகலிங்கங்கள் (உருத்ராக்ஷம் நீங்கியது) மறுதினம் பூஜைக்கு வேறு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதால் பராங்முகார்க்யம் கொடுத் தல்; ருத்ராக்ஷத்தை தீர்த்தத்தால் சுத்தி செய்து மறுபடியு மெடுத்துக் கொள்ளல்.

சண்டேச பூஜை.

ஈசானத்தில் சண்டேசரை சந்தனபுஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே யஜித்து அவர் பொருட்டு சிவ நிர்மால்யம் சகலமும் சமர்ப் பிக்க வேண்டும் பின் கைகளில் மும்முறை கொட்டி சிவபூஜா பலனைத் தருமாறும் வேண்டவும்.

பரமசிவத்தின் கோபாம்சமான சண்டேசரை சிலர் சிவ லிங்க மூர்த்தத்தில் இருப்பவரென்றும் பிண்டிகையி லிருப்பவ ரென்றும் அவ்வாறன்றி ஈசான திக்கில் பீடத்தி லிருப்பவரென்றும் வெளி யிலிருப்பவரென்றும் அவ்வாறன்றி சண்டேச கிரகத்தி லிருப்பவ ரென்றும் கூறுவர்.

நிர்மால்யம்

நைவேத்யம் சந்தனம் புஷ்பம் முதலாகிய நீடித்த காலமா யுள்ள பொருள், அனுபவிக்கப்பட்ட மாலை இவைகள் நிர்மால்யம் என்று கூறப்படும்.

மிருத்மயமான லிங்கத்திலிருக்கின்ற தூளியும் சிவபெருமானுற் புசித்து விடப்பட்டதும் சண்டேசரால் புசிக்கத் தக்கதுமான வஸ்து எதுவோ அதையும் பெற விரும்பப்படாது; அதை முயற்சியுடன் விடத்தக்கது.

மண்டபாதிகளின் மேல் கட்டுகிற விதானம் குடை புஷ்ப மாலை முதலானவையும், வஸ்திரம் ஆபரணம் வாஹனம் இவைகளும் பசு பூமி பொன் வாஸம் முதலியனவும், அவ்வஸ்துக்களில் வேருகிய த்ரவ்யமும், சிவபெருமான் பொருட்டு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட தெல்லாம் சிவசொத் தென்று சொல்லப்படும்.

சிவ சொத்தாவது, சண்டேசர் புசித்த நிர்மால்யமாவது தனது உபயோகத்திற்காக உபயோகித்தல் கூடாது. முன்கூறிய மேற்கட்டி மாலை முதலியவைகளைப் பரிசிப்பதும், தூபவாசனையை மோப்பதும் குற்றமாக. அவ்வாறே சிவத்தின் தீபங்களைத் தூண்டல் முதலானதுங் குற்றமாகாது.

சமாதி.

போகாபேக்ஷை யின்றிச் சிவலிங்க பூஜையினீங்கி முன்போல் தத்வமந்த்ர சோதனை செய்து, ப்ரணவ சோரூபாகார சிவத்தை யோக பீடத்தில் ந்யாசம் செய்து பவித்ர மந்திரங்களால் சகளீகரித்துச் சிவ காயத்ரியால் உபாசித்தல் வேண்டும்.

போகாங்கம்

பின்பு போகநிமித்தம் சக்தியாநுசாரமாய்ப் புஷ்பமுதானவை களால் அலங்கரித்து வேதிகையோடு கூடிய சிவலிங்கத்தை. எனது குற்றங்களைப் பொறுந்தருள்க வெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அர்க்ய முதலிய பாத்ரங்களை யலம்பிப் பலகை முதலிய பீடத் தில் வைத்தல் வேண்டும். கர்ப்ப க்ரஹத்தை முறு பசுவின்

சாணத்தி னுண்டையால் மெழுகி அந்த க்ரஹத்திற்கு வெளியில் நிர் மால்ய விசர்ஜன பாத்திரத்தில் சண்டர் புசித்த நிர்மால்யத்தையும் போடல் வேண்டும்.

அபிஷே தீர்த்தம் பால் தயிர் முதலானவைகள் நாபிக்கு மேலும் கீழும் சிந்தப்பட்டால் ஸ்நாநஞ் செய்க. அல்லது அலம்பு தலாவது செய்தல் வேண்டும்.

நழுவுதல் தவறிப் போதல் இவற்றின் சுத்திக்காக, அந்தக் காண சுத்தியுடன் ஆசமனஞ் செய்து பரமசிவத்தை நமஸ்கரித்து ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை யுச்சரித்தல் வேண்டும்.

பின்பு யாகசாலையி லிருக்கும் சலலிங்கத்தினும் ம்ருத் லிங்கத் தினும் பூஜையை உபசங்காரம் செய்தல் வேண்டும். பசுவின் சாணத்தின் முன்றுண்டையால் கை கால்களைச் சுத்திசெய்து பிறகு விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்து பூமியில் தண்டாகாரமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டு மெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

நான்காவது அர்சனுவிதி படலம் முற்றிற்று.

—:*:—

குறிப்பு :—

பக்கம்–கஈங வரி–12ல் "த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்." என்பதை "த்வாரத்தில் உலோகத்தினுலான அல்லது சிலையினுலான பரிவாரத்தை பூஜித்தல் வேண்டும்." என்று திருத்தி வாசிக்க.

— :: —

|| ஸர்வ நாத்யவிதி படலம் ||

ஸர்வநாட்யவிதிம் வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபாத் லக்ஷணபூர்வகம் ।
சாஸ்த்ரோதய சராஸ்ய யாவதேவ சாஸ்த்ரோதய: ॥

ஸஹாயர் பதிகா ஶதேனா பாதோதயம் ஸமிருதாவ்ருதே ।
ஷஷ்ட்யாதித்ஸ்ய ஷோலபேதவ்ருதாஷ்டியாணோ பதிகா
பவேத் ॥

பதிகாஷஷ்ட்யஹோராத்ருவிஷு ஸமித்ருதவ்ருதே ।
ஸர்வஸாமிராவ யா பூஜா ஸா பவேதுக்தகாலகா ॥

ஸஷ்டிஷ்டித்கவேசாத்ரி யாமேஷு ப்ரஹரேஷு ச ।
யாமோயகாச ஸம்ப்ருத்தா பூஜா நவவிதா பவேத் ॥

பூஜாரம்பாத்து ந்ருத்தாந்தம் ஸ்தானஸ்ம்ராவஸானகம் ।
ஸம்ஸ்ராதி க்ரமேணா தேவேஷா நிர்மாயாந்து ந
தோஷஹாக் ॥ ரு

ஸாமான்யவாரபூஜாயாம் விஶேஷ: ப்ரகீர்தித: ।
பதிகாத்ரயம் ஸ்நானே பதிகை: காலநேம பவேத் ॥

பதிகாயர் த்விவேதாயம் பலிதாநந்து தத்பலம் ।
நித்யாக்நிகாயர் ஶயனந்து நிவேத்யாத்வேவ த்விநாடிகா ॥

பதிகைகா து ந்ருத்தாயம் காம வஷ: ப்ரகீர்தித: ।
ஏவம் காலவிதி: ப்ரோக்தா ஶுத்தாஸ்ருத்யஸ்ய ச ॥

ஜபமோத்ஸவாரே ஸஸ்யாயாம் ஹீந ஹேதுந ஶமிஷ்யதே ।
யதாஸம்பவகாலே து யதாஸம்பவநாடிகா ॥

க்ருத்தாயர்பஜநம் காயர் ஶ்யா ஶக்த்யநுஸாரத: ।
காலேனோதயவேலாயாம் ப்ராதேவ ப்ரஹாராயத: ॥ கம

காயர்த்தன் ஶாரஶம் ஸர்வப்ராணிதபோவஹம் ।
தத்ரோ பூஜநேதோவம் ஸர்வகாமாயர்ஸித்தயே ॥

ஸாயங்காலே ஸர்வநாஞ்சே ஸ்யாதந்யஜநம் வாயர்பர்ஜிதே ॥
ஹாரிமிஹிமர்ம காலஸந்தேஹரேஷு தேவ: பரிசதேவதாபி ॥

யாமதே ராஷோதவஹாஸதே தேவர்வேதேஷு
ஶேர்ஷகிகாதிபி: ।
வ்ருபாமிஷா ஶாந்தேவீ ஶங்க்ருத்ய விஶேஷத: ॥

ந்ருத்தே ஶர்வேஷு விதியே சேர்வ பாஹ்யம்
ப்ரவேஶயேத்
பாத்ரவசத்ர விப்ரஸூயர்ம் பூஜயேத்ஸங்காரத: ॥

வைஷ்பதேஷு ஶ்யாஶ்ரஹூ ஸங்ருதே ஶிவஶர்யேத் ।
ந்ருபதேதாய பாதோ மருஸிஹயே விஜயாய ச ॥ கரு

ஏவம் ப்ரதிதிநம் பூஜா கர்த்தவ்யா விபவே ஸதி ।
பூஜக ஸ்தாபிதே தத்த காயர்ம் ஸ்நாநாதிகம் விதிம் ॥

ஸ்நானே ஶாஸ்த்ரஶுத்தேஷு பயர்ஷிபேஶிதாதிகை: ।
யஜநாயர்த்தர ஸம்ஸ்காரா: ஸம்ஸ்க்ருதாம் ஜலாதய: ॥

ஶஞ்ஜாதிவிதம் ஸம்பந்த பாஷாணாதி ஸம்பவம் ।
ஸாஸ்ராத்ர வாஸிதா பாதேஷு: நவஶ்ருங்கஸம்பூர்ணிதம் ॥

ஶாஸ்த்ரவஶ்ருதம் ஸாலதேஶாஸ்த்ரோதவஸாய தம் ॥

ஜலஶோசீரகர்ப்பேண வாஹிதா:
ஸர்வதீர்த்தஸங்கதே:
ஶ்ரீவர்ணாகாவத்குசேஷ்ட ஸாஸ்ஸ்ரதே
ராஷோதி ஸம்ஸ்க்ருதா: ।
க்ருவே ஶிஷ்ம நகரர்ணி பூர்ணிதா
ஶம்போயர்யாஸ: ॥
ப்ரோக்த ஸ்ருக்ப்ரஞ்சேஷ்ட ஷஷ்டிம்
யத்ந் ஶ்ரோஹ்யாசோத்தமே: ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] உடு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ட0

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நடு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] சு0

[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஶ்வேதாக்ஷம் ராஜதீ தேர்ஜாண ஸிதவஸீ ஶ்வேதஷோஜ்ஞகம் ।
விஷம்ராஸிஸ ஶாஸ்ஸ்ரம் 1ஸஹஸ்ராஸஹதீ ச ஸா ॥

வ்யாவீ் அம்பகவர்ஷஞ்ச காவீர ஸிரோகஜம் ।
ஹாரிகா ஶதபத்ரஞ்ச உத்தி்தம் ஶாஶவர்ஷகம் ॥

வநதாநி ஶ்வேதவர்ஷாணி ஸிவ்ராஜவ்யக்த ஜாஜீஹீ ।
ரக்தபத்மம் வநாஶஞ்ச ரக்தோத்பலஞ்ச பாடலீ ॥

ஸீஸவீவெவ யாத்தீரம் பஹதீ காவீரகம் ।
வ்யாவீ் வ ரக்தஸிந்தூரம் வஹி காவெஜிகாதயா ॥ சஞ்

ஸாநிவர்ஷஞ்ச தத்ரக்தம் ரக்தாந்யாநி நிஜிதேஷு ।
ஶோநக்யம் கணிகாரஞ்ச அம்பகம் ஹேமயாத்ரம் ॥

கூஷ்மயஞ்ச கோரண்டம் 2ஶைரீஷம் கிரிகணிகா ।
வநதாநி பீதவர்ஷாணி க்ருஷ்ணே நீலோத்பலம் ததா ॥

பில்வபத்ரஞ்ச பஸ்வ ஸஹாஸ்ரா ச யாதகீ ।
கவாஸீரஶம் ஶாஶா துளஸீ வஞ்சிவா ஶதீ ததா ॥

தாஸவீ அம்ருதெவ தாஷ: ஜம்பாகொநாமநஷிகா ।
வநபத்ராவிதஞ்ச விஷ்ணுக்ராந்திஸ்ததைவ ச ॥

ஸஹகாரஸ்ததா க்ருஷ்ணதுளஸீ மருவகம் ததா ।
வநவஸீநி பத்ராணி பத்ரவ்ருக்ஷகாணி ச ॥ ௫௦

உஶீரஹீவேரஜாதிகாஸ்ஸுமநாநி ஶஸ்தாநி ஹி ।
கரவீரஸஹஸ்ரேப்யோ பகவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ॥

பகவர்ஷ ஸஹஸ்ரேப்யோ ஹேமபத்ரகம் வரம் ।
யாத்தீரகஸஹஸ்ரேப்ய: ஶதீவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ॥

ஸஹஸ்ரஸாம் ஶதவர்ஷஜாதீ நாம ஶ்ரீஸஹீதோத்தமம் வரம் ।

ஶாதாதபோக்தோ பாராஶரம் —

கமலவர்ஷஸஹஸ்ரேப்ய: காவீரம் விஶிஷ்யதே ।
காவீரஸஹஸ்ரேப்ய: பஷ்பவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ॥

பஷ்பவர்ஷ ஸஹஸ்ரேப்யோ பில்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே ।
பில்வபத்ர ஸஹஸ்ரேப்யோ பகவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ॥

பகவர்ஷ ஸஹஸ்ரேப்யோ யாத்தீரகம் விஶிஷ்யதே ।
யாத்தீரகஸஹஸ்ரேப்யோ பஹதீவ விஶிஷ்யதே ॥

ஸஹஸ்ரபஹதீவர்ஷாத் த்ரோணவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ।
த்ரோணவர்ஷஸஹஸ்ரேப்ய: கவாஸீரம் விஶிஷ்யதே ॥

கவாஸீரஸஹஸ்ரேப்ய: ஶாஶவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ।
ஶாஶவர்ஷ ஸஹஸ்ரேப்ய: ஶதீவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ।

ஶதீவர்ஷஸஹஸ்ரேப்ய: ஶ்ரீஸஹீதோத்தமம் வரம் ।

ஶந்த்ரவுபாராஶரம் —

பஷ்பவர்ஷஸஹஸ்ரேப்யோ பகவர்ஷம் விஶிஷ்யதே ॥
பகவர்ஷஸஹஸ்ரேப்யோ பில்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே ।
ஸஹஸ்ரஸாம் வர்ஷஜாதீநாம் ஶ்ரீஸஹீதோத்தமம் வரம் ॥

காவீரஸஸீஜேஷ்யா ஜாதீ விஜயபாடலீ ॥

ஶ்வேதஸிந்தூரகஸாஸ்ரம் ஶதபத்ரஞ்ச தத்ஸமம் ।
நாமஸம்பகவஞ்ஞாமா யாத்தீரகஸரோ: ஸ்ம்ருதா: ॥

கேதகீவாதிஶக்தஞ்ச யூயீ ச நவமல்லிகா ।
ஶிரீஷஜஜ பந்தூகககாஸநாநி விவர்ஜயேத் ॥ ௫௫

அம்கோலபத்ரகஸாஸ்ரம் த்ரிஜஞ்யவதாரஷம் ।
வைஹீதகாநி பத்ராணி காஸநாநி விவர்ஜயேத் ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌲𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌲𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 ॥

𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍀 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍇𑌶𑌕𑍀𑌟𑍋𑌪𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௬௦

𑌶𑌙𑍍𑌖𑍇 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍃𑌣𑌮𑌾𑌲𑍁𑌷𑌯𑍀𑌰𑌪𑌿 ॥

𑌓𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌮𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌜𑌤𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑍈𑌃 ।
𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌚 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌗𑌰𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌲𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌘𑍃𑌤𑌨𑌵𑌾𑌯𑌵𑍈𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌨𑌾𑌗𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 ।
𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌶𑍀𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌶𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌶𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௭௦

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌜𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌂 𑌵𑌾 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 ।
𑌶𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌦𑍀𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍇𑌖𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌘𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌪𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௭௫

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌶𑌾𑌚
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌶𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௦

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
அர்ச்சநாங்கவிதிர்நாம பஞ்சம: படல:॥

ஶ்லோகம் - ௪௦ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௦௬௫

—०—

உ

சிவமயம்

5-வது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை.

சந்த்யாகால பூஜை.

பிறகு அர்ச்சனைக் கங்கமான விதியைச் சந்தியாகால லக்ஷணத் தோடுங் கூறுகின்றேன். சூரியோதய ஆரம்பமுதல் சூரியோதயம் வரையில் ஏழரை நாழிகை கூடிய யாமம் சந்தியெனக் கூறப்படும். அறுபதுஸ்வாசம் ஒரு ப்ராணன்; ஆறுப்ராணன் ஒரு நாழிகை; அறுபது நாழிகை ஒரு இராப்பகல்.

அந்த அகோராத்திரி எட்டு சந்தியை யுடையதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வெட்டுச் சந்தியிலும் செய்யும் பூஜை ஸர்வோத்தம மாகும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு என்ற முகூர்த்த காலங்கள் கூடிய பூஜை ஒன்பது விதமாகும்.

பூஜாரம்ப முதல் ந்ருத்தந மீருகச் சந்தியா காலங்களிற் செய் தல் வேண்டும். சந்தியை யதிக்ரமித்தால் குற்றமுண்டாகும். சந்தியா காலத்திற் குள்ளாயின் பூஜைக்குக் குற்றமில்லை.

விசேஷ உபசார பூஜாகாலத்தில் இவ்விதி கூறப்பட்டது. ஸ்நாநத்தில் இரண்டு நாழிகையும், பூஜையில் ஒரு நாழிகையும் இருத்தல் வேண்டும். நிவேதனத்திற்காக அரைநாழிகையும், பலிகொடுப்பது அதற்குச் சமமாய் அரைநாழிகையும், நித்யாக்நிகார் யம் அரைநாழிகையும், நித்யோத்ஸவத்தில் இரண்டு நாழிகையும், ந்ருத்தநத்திற்காக ஒரு நாழிகையுமாக இவ்விதமாய் காலமானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாத்ரிகால சந்தியில் இவ்வாறு காலப்ர மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சொற்ப உபசாரத்திற் சந்தியாகாலத்திற் குறைவுவருமாகில் கெடுதலில்லை. தனக்கநுகூல காலத்திற் செய்யும் பூஜை தனக்கநுகூல மான நாழிகையாகும். ஆன்மார்த்த பூஜை சக்தியாநுகூலம் செய்ய லாம்.

அருணோதய காலத்தில் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்கு முன்னமே, சமஸ்த ப்ராணிகளி னஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறதாகிய பஞ்சமஹா சப்தத்தைச் சப்திக்க வேண்டும். அச் சமயத்தில் சகல மனோபீஷ்டங்களின் சித்திக்காகச் சிவபெருமானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.